Devítidenní pobožnost

k božskému Srdci Páně,

již dle německého upravil
v Pánu zesnulý

ŠTĚPÁN DOHNAL

všem ctitelům nejsvětějšího Srdce Páně.

Druhé vydání upravil

P. BENNO SCHAFFRA, ř. s. B.,

auditor bisk. konsistoře, farář v Domášově.

V BRNĚ 1908.

Tiskem a nákladem papežské knihtiskárny benediktinů rajhradských.

S povolením představených.

Předmluva.

Nejsvětější Srdce Ježíšovo jest veškeré úcty a lásky nejhodnější; jest zajisté Srdcem Boha-člověka, Srdcem, které s bytností božskou jest spojeno. Chovajíc v sobě všechny dokonalosti Boží, zasluhuje úcty všech andělů a svatých. Zvláště pak my lidé povinni jsme božskému tomuto Srdci úctou a láskou, jaké jen v nedostatečnosti své schopni jsme. Vždyť pro nás ubohé hříšníky sestoupilo toto Srdce nejsvětější s výšin rajských a odvrátiti chtějíc od nás muky trestů pekelných, samo podrobilo se mukám a bolestem největším, vrcholícím v potupné smrti kříže. Ó kdo by nemiloval toto nejsvětější Srdce Ježíšovo, kdo by nevěnoval veškeren zápal srdce svého Ježíši, který bok svůj přesvatý otevříti dal, aby jen každý do láskyplného Srdce jeho nahlédnouti mohl? A toto přesladké, božské Srdce neustává volati: „Pojďte ke mně všichni, kteříž pra-

cujete a obtíženi jste, a já vás občerstvím.“ (Mat. 11, 28.) — Neváhejme proto přistoupiti k nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu a vložme s pevnou důvěrou všechny své potřeby, protivenství a nesnáze do otevřené rány přesvatého Srdce jeho, On jistě nás potěší a tíži naši sejme. A nepřistupujme toliko jednou k božskému tomu Srdci, nýbrž častěji, ano každodenně navykněme si přicházeti k němu s úpěnlivou prosbou a vřelou modlitbou; nevystihlá dobrota jeho jest bezpečnou zárukou, že pokaždé dostane se nám blahé útěchy i milostí hojných. Přítomná knížečka budiž klíčem všem duším zbožným, jímž zjednati by si mohly přístup k neobsáhlým těm pokladům milostí, které nejsv. Srdce Páně v sobě chová. Komu dostalo se toho štěstí nebeského, že zakusil již „jak libý jest Pán“ a jak sladká útěcha prýštící se ze Srdce jeho, bez pobízení sáhne zajisté i k tomuto prostředku, který uvésti chce jej do sídla požehnání a pokoje, ty pak, jenž nesnází a protivenstvím štván dosud ve světě a u lidí potěchy jsi hledal, ustaň v počínání bezvýsledném. Marně hledáš, čeho srdce tvé žádá; nedá svět, čeho nemá. Jen u Hospodina, jen v tom lásky plném Srdci Ježíšově jest pramen útěchy osvěžující, po němž prahne duše tvá a k němuž

cestu usnadniti ti hledí sbírečka modliteb a rozjímání přítomných. Pomni, že blahoslavený jest člověk, kterýž doufá v Pána a že nemají nedostatku ti, kteříž se Ho bojí. (Žalm 33., 9, 10.) Pros tedy slovy knížky této a dáno bude tobě, čeho potřebuješ. Až dosaváde jsi za nic neprosil, pros a vezmeš a radost tvá bude dokonalá. (Jan 16, 24.)

Návod,

jak bychom devítidenní pobožnost tuto s užitkem co největším vykonati mohli.

Počni pobožnost svou ve svaté a pevné důvěře, a bezpečně očekávati můžeš, že prosba tvá, ač neodporuje-li věčnému spasení tvému, jistojistě bude vyslyšena. A odepře-li ti Bůh té milosti, o niž prosíš, buď ujištěn, že v náhradu obdaří tě milostí jinou, vzácnější a daleko pro duši tvou spasitelnější. Pravil zajisté božský Vykupitel náš: Často domníváte se prositi o vejce, kdežto štír jest, oč žádáte. Modliti jest se tedy s Kristem na hoře Olivetské: „Otče, ne má vůle, ale tvá buď.“ (Luk. 22, 42.)

Bůh nejlépe ví, co duším našim prospěšno jest a spasitelno. — Třeba však, abys hned na počátku pobožnosti své dokonalou lítost vzbudil nad hříchy svými a takto hodným se učinil vyslyšení Božího. Pevně důvěřuj také v láskyplné nejsv. Srdce Ježíšovo, tím mocnou modlitbám svým získáš podporu. „Kristus Ježíš, kterýž jest na pravici Boží a kterýž se také přimlouvá za nás“ (Řím. 3, 34.), ten modliti se bude s tebou a vzbudí v srdci tvém ducha pravé nábožnosti, takže modlitby tvé jako libý zápal k trůnu Nejvyššího se vznesou a žádanou milost jistojistě vymohou.

Není však pobožnosti, která by před tváří Boží takovou cenu měla a Bohu tak se líbila, jako nejdražší oběť mše svaté. Ve svatých tajemstvích oběti této obnovují se utrpení a smrť Ježíše Krista a předrahá krev božského Vykupitele tajemným způsobem znova a znova za hříchy světa se vylévá. V oběti mše svaté předstupuje také nejsv. Srdce Ježíšovo se všemi zásluhami svými jako oběť neskonalé ceny před tvář Otce nebeského. Zkrátka při nejsvětější oběti mše sv. otvírá se poklad božských milostí pro všechny v celé své nesmírnosti a kráse. Andělé, nejbl. Rodička Boží, Panna Maria, všichni svatí a světice v nebi chválí a velebí

Boha s námi, kořice se mu pod způsobami chleba a vína na oltářích přítomnému. — Abys pobožnost svou po celou dobu devítidenní pobožnosti ve stejné vroucnosti udržeti mohl, určeny jsou na každý den zvláštní modlitby ke mši sv., takže po každé jiné tajemství přehořkého umučení Páně k rozjímání a uctění se předkládá. Hleď tedy každodenně s největší pozorností a jak můžeš nejnábožněji obcovati mši sv., obětuj Otci nebeskému zásluhy božského Syna jeho a přednášej prosby své prostřednictvím nejsv. Srdce Ježíšova, a nebudeš jistě zklamán v naději své. Jen pevnou důvěru chovej v pomoc Boží, ta otevře k štědrosti ruku dárce Všemocného. „Proste a bude vám dáno“ (Mat. 7, 7.) praví božský Mistr, aby utvrdil víru a posilnil nás v očekávání našem.

Buď ujištěn, křesťane drahý! byť sebe větší byla potřeba tvá, sebe důležitější záležitost, v níž o pomoc k Srdci Páně se obracíž, nikdy nutnost a naléhavost ta nedostoupí té míry, aby z daleka jen dala se porovnati s laskavostí a štědrotou nejsv. Srdce Ježíšova. A proto, stísněný hospodáři, hospodyně starostlivá a vy všichni, kteří v nesnázi a nouzi postaveni jste, hledejte pomoci u přelaskavého Srdce Ježíšova a věřte, že dobře vám bude.

Důstojným závěrkem pobožnosti tvé buď hodné sv. přijímání, den pak, kdy přistoupíš ke stolu Páně, učiň radostným svátkem duši své; neboť co šťastnějšího a radostnějšího tě potkati může, než když sám Bůh, Pán nebe i země, srdce tvé za příbytek si vyvolí. A bohatý, svrchovaně štědrý Bůh nepřichází s rukama prázdnýma. Pros a jistě obdržíš, neboť On sám to přislíbil. Pobožnost svou hleď tak zaříditi, abys desátého dne ke stolu Páně přistoupiti mohl. Vhodnou jest k tomu každá doba roční; každou neděli slaviti můžeme svátek nejsv. Srdce Ježíšova a rozjímati umučení a smrt Pána a Spasitele našeho. Na utrpení a smrti Ježíše Krista jako na základě nějakém spočívají všechna tajemství našeho sv. náboženství. Proto přidáno jest k modlitbám na každý den také přiměřené rozjímání o umučení nejsv. Vykupitele, které buď v kostele, buď v příhodnou chvíli i kdekoliv jinde vykonáno býti může. — Pravdy v rozjímáních těch obsažené třeba však na sebe a vlastní život svůj obraceti a tak věrnému následování Ježíše Krista se učiti, jest zajisté následování Pána Ježíše nejbezpečnějším prostředkem, kterým se člověk Bohu zalíbiti a duši svou ku spasení přivésti může. Vřele také doporučuje se po čas devítidenní pobožnosti nějaké dobré skutky konati:

zvláště možno-li ovšem, hleď každý almužnu udíleti, vzpomínaje při tom zbožně slov Kristových: „Co jste učinili jednomu z bratří mých nejmenších, mně jste učinili.“ (Mat. 25, 40.)

Takovým způsobem devítidenní pobožnost svou vykonávajíce, jistě zalíbíme se Bohu a modlitby k trůnu dobrotivého Stvořitele vysílané vymohou žádoucí pomoci a přispění.

Kdo před svátkem nejsv. Srdce Pána Ježíše nebo v kteroukoli jinou dobu roční devítidenní pobožnost vykoná, dosáhne každého dne 300 dní odpustků, po vykonání pak sv. zpovědi a sv. přijímání odpustků plnomocných. (Pius VII.)

Odpustky mohou také duším v čistci přivlastněny býti.

Přislíbení Spasitelova,

která učinil blahosl. Markétě Marii Alacoque a těm, kdož Jeho Srdce zbožně uctívají.

1. Dám jim všecky milosti v jejich stavu potřebné.
2. Dám pokoj rodinám jejich.
3. Potěším je ve všech utrpeních.
4. Budu jejich útočištěm v životě, obzvláště pak v hodinu smrti.
5. Všem jejich podnikům dám požehnání.
6. Hříšníci naleznou v Srdci mém zdroj a nekonečné moře milosrdenství.
7. Duše chladné stanou se horlivými.
8. Duše horlivé se brzy povznesou na vysoký stupeň dokonalosti.
9. Požehnám i domům, kde jest vystaven a ctěn obraz mého sv. Srdce.
10. Kněžím dám milost, že obměkčí i nejzatvrzelejší srdce.
11. Jména těch, kteří tuto úctu podporují, budou zapsána v Srdci mém a nikdy z něho nevymizejí.

Den první.

Jakmile vkročíš do chrámu Páně, zvolej k Bohu: Všemohoucí Bože, nebeský Otče! sešli Ducha svatého osvítit mě, abych zbožně, bez roztržitosti se modlil(a). Ó Duše svatý, rozohni srdce mé svatou, vřelou láskou k božskému Srdci Ježíšovu, aby modlitba moje hodná byla a Jemu se zalíbila; provázej modlitbu mou, aby vznesla se nad mraky k trůnu Božímu krásnou, čistou obětí.

Na počátku mše svaté.

Ve jménu Otce † i Syna † i Ducha svatého † Amen. Trojjediný Bože! Před Tebou klekám prose(íc) Tě, bys dal mně milost, pobožnost k uctění nejsvětějšího Srdce Ježíše, božského Syna Tvého, již nyní počínám, s povinnou uctivostí k Tvé oslavě a ku spáse a blahu duše mé vykonati. Bez

Tvé pomoci jsem však sláb (a) a nic dobrého vykonati nemohu, a proto volám k Tobě, nebeský můj Otče, posvěť každou moji myšlenku, každé slovo, jež k Tvojí oslavě promluvím, a vyslyš pokornou prosbu mou. Svatí andělé, kteří Boha od věků vzýváte, a Ty, svatá Matko Boží, královno andělův! proste za mne a složte prosby mé u trůnu Otce mého, aby milostivě pohlédl na prosbu mou a ji splnil.

Milosrdný Bože! jsem velký hříšník, nehodný Tvého smilování, ó popatř tedy na Ježíše, Tvého božského Syna, jenž zde na oltáři za nás zkroušené hříšníky se obětuje; pohleď na jeho laskavé, dobré Srdce a pro toto nejsladší a nejsvětější Srdce odpusť mi hříchy a provinění a vyslyš prosbu mou.

(Nyní přednes Bohu žádost svou a modli se pak následující:)

Nejmilejší Bože a Otče! nyní přednesl (a) jsem Tobě v dětinné důvěrnosti svou žádost a prosbu, a spoléhaje (íc) na Tvou pomoc chci po 9 dní oběti mše sv. býti přítomen (na) a denně ku Tvé oslavě nejsvětější Srdce Ježíšovo se všemi neskončenými zásluhami Tobě obětovati; chci také svou 9denní pobožnost sv. přijímáním ukončiti. Přispěj mi v tom, nebeský Otče, svou milostí pro Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho. Amen.

Evangelium.

Ježíši, Synu Boží! Tvé svaté evangelium nás učí, čeho nám k spasení duše třeba a co nás posvěcuje. Ty k spáse naší založil jsi oběť mše svaté, v níž se nám podáváš tak, jako jsi se nám podal na kříži, jsa smírčí obětí za nás. S plnou důvěrou patřím tedy na oltář, na němž se opět za nás nebeskému Otci obětuješ. A proto nábožným srdcem volám k Bohu Otci: Ó Bože! Ježíš, Tvůj milovaný Syn, nás ujistil, že dáš nám, zač prositi Tebe budeme ve jménu jeho. Jinak nemohl nás pobídnouti k důvěrné prosbě. Máme však stále prositi a prositi o věci, jimiž jméno Ježíš se zvelebuje.

Nuže tedy, ó Bože, u něhož všecky poklady jsou a jenž štědrým otcem naším jsi, prosím Tebe ve jménu Ježíše o dar sv. víry, jež posiluje mou naději, že prosba má vyslyšena bude. Dej mi pro Ježíše nebeský dar, pevnou víru, abych ve víře žil(a) a touto vírou dosáhl(a), oč k Tvé oslavě a k svému blahu žádám, pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Obětování.

Otče svatý, věčný Bože! přijmi dary chleba a vína, které dle nařízení Syna Tvého, Ježíše Krista, v nejsvětější tělo a

krev jeho proměněny budou. Přinášíme Tobě oběť tuto rukou kněze na vzpomínku utrpení a smrti našeho Spasitele Ježíše Krista a k oslavě nejsvětějšího Srdce jeho. Budiž touto svatou obětí oslavena též blahoslavená, neposkvrněná Panna Maria a všichni Svatí, aby za nás v nebesích orodovali, jako my je zde na zemi ctíme. Zvláště prosím, ó Bože, očisti a posvěť srdce mé, abych hodně a důstojně oslavoval(a) nejsvětější Srdce Ježíšovo, abych pro zásluhy tohoto Srdce obdržel(a), zač prosím. Ó Bože! Ty chceš, abychom čisté srdce k Tobě povznášeli; proto lituji z toho srdce, že jsem tak často zhřešil(a), promiň a odpusť mi vinu mou, ať čistým srdcem Tobě sloužím nyní a věčně. Amen.

Ó Bože, jenž jsi učinil Srdce Syna Tvého Ježíše Krista schránkou milostí věřícím, dej, ať vzývajíce a zvelebujíce toto nejsladší Srdce na zemi hodnými se staneme, věčně Srdce toto vzývati a v něm se radovati, pro Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho. Amen.

Sanctus.

Všemohoucí Bože a Pane! V hluboké pokoře očekáváme chvíli, kdy sestoupíš na oltář, abychom Tebe, Boha-člověka, mohli oslaviti, Tobě se kořiti. Tobě všechna čest

a sláva, neboť Ty jsi Nejvyšší, Jemuž slouží celé nebe a před Jehož trůnem Serafíni na tvář padají. Ó nejvyšší velebnosti! popatř se zalíbením na oltář, na němž nejsvětější, Tobě nejmilejší obět kněz přináší! S anděly a svatými, kteří Tobě stále se koří, voláme: Svatý, svatý, svatý Pán Bůh zástupův! Plna jsou nebesa i země slávy Jeho! Požehnaný, jenž přichází ve jménu Páně! Hosanna!

Při pozdvihování.

Ó můj božský Spasiteli a Vykupiteli! Já se Tobě klaním zde pod způsobem chleba a prosím Tebe, bys mi byl milostivým a milosrdným a hříchy mi odpustil.

Ó nejsvětější krvi mého Spasitele! očisť ode všeho nečistého duši mou, aby Bůh Svou milostivou tváří na mne shlédnul.

Po pozdvihování.

Nejmilejší Bože a Otče nebeský, Tobě budiž čest i chvála, Tobě jedinému veškera náleží úcta; proto přinášíme Tobě na oltáři obět, která Tebe, Bože, hodna jest. Obětujeme Ti božského Syna Tvého, v Němž se Tobě nejvíce zalíbilo. Pro zásluhy této nejsvětější oběti prosíme, bys zahladil v nás veškeren hřích, abys nám dal sílu, neustále proti všem pokušením bojovati, abychom

konečně k věčné lásce a spáse nebeské dospěli. A o tuto milost prosíme Tě pro nejsvětější Srdce Ježíše, Syna Tvého a Pána našeho. Amen.

K nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.

Nejsvětější, nejdobrotivější, otcovské Srdce Ježíšovo! Ty jsi v této svaté svátosti přítomno, Ty slyšíš mé prosby a volání: Ty také víš, že Tě vřele miluji a Tebou v pomoc Boží pevně doufám. A koho bych měl(a) ve svých potřebách o pomoc prositi než Tebe, nejlaskavější Srdce, jež jsi se dalo z lásky k nám kopím probodnouti? V tuto požehnanou ránu veškery své prosby a potřeby skládám. Než staniž se vůle Boží, jíž se všecek(cka) podrobuji. Prosím Tě, nejlaskavější Ježíši, též za všechny, kdož Tobě zde se klanějí a jež všechny Svou drahou krví jsi vykoupil. Ó nejmilostivější Spasiteli, nedej žádnému z nás zahynouti a propůjč nám té milosti, bychom veškery ctnosti sobě osvojovali a kdysi věčné blaženosti došli, kde Tebe, Otče a Ducha svatého milovati, chváliti a velebiti budeme po všecky věky. Uděl též duším všech věrných zemřelých věčný pokoj a přiveď je do Své věčné blaženosti. Amen.

Otče náš atd.

Při přijímání.

Ó Ježíši, Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, přijď ke mně bídnému hříšníkovi (bídné hříšnici) a uzdrav hříchem nemocnou duši mou. Nejlaskavější Spasiteli! K nohám Tvým padám, žádaje (íc), bys vešel v srdce mé a učinil mne věrným ctitelem (věrnou ctitelkyní) Tvého nejsvětějšího Srdce. [Pomysli, že bys přijímal(a) a rci]:

Nejsvětější tělo Ježíše Krista, zachovej duši mou k životu věčnému. Nejmilejší Ježíši, učiň mne Svým vlastnictvím! Tvůj (Tvá) chci býti všecek (všecka), s tělem i s duší, a dej, ať nepravosti své ve dne, v noci oplakávám, pravé pokání činím a dle Tvých přikázání jednám. Zde před oltářem přísahám Ti věčnou lásku a slibuji, ničeho nečiniti, čím bych se Tobě znelíbil(a). Tobě, ó Ježíši, chci žíti, Tobě chci umříti, Tvůj (Tvá) chci býti v životě i smrti.

Naprav též, prosím Tě, všecky hříšníky, abychom všichni pravé činíce pokání života věčného dosáhli. Sv. Matko Boží, sv. Josefe a všichni svatí ctitelé božského Srdce Ježíšova, vyproste nám, abychom láskou hořící Srdce ve sv. svátosti milovali(y), chválili(y) a Jemu se kořili(y), bychom hodnými byli(y), Je věčně velebili pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Při požehnání.

Všemohoucí Bože, buď nám po všecky časy milostiv a nápomocen. Ochraňuj nás přede všemi zřejmými i tajnými nepřáteli těla a duše. Požehnej nás ze všemohoucnosti své ve jménu Otce i Syna i Ducha sv. Amen.

Po mši svaté.

Nejmilejší Ježíši! Před ukončením pobožnosti vzdávám Ti nejvřelejší a nejsrdečnější dík za velikou milost, jíž jsem, jsa (jsouc) přítomen (na) oběti mše sv., účastným (nou) se stal (a). Počal (a) jsem za přispění Božího devítidenní pobožnost svou k uctění božského Srdce Ježíšova a doufám, že pobožnost tu hodným sv. přijímáním skončím a že prosby mé uslyšeny budou.

Ó nejsvětější Srdce Ježíšovo! zůstaň stále při mně; Tvoje láska nechť zapálí studené srdce mé vřelou láskou k Bohu a siliž mne v lásce té, až konečně nekonečnými zásluhami Ježíše Krista dojde blaženosti, kde Tebe, nejsvětější Srdce mého Spasitele, věčně milovati, vzývati a Tobě klaněti se budu. Amen.

Láska nejsv. Srdce Ježíšova.

Srdce Ježíšovo jest nejsvětějším a úcty i lásky nejhodnějším srdcem; jest zajisté Srdcem Božím, které úzkým spojením s Bohem

božským, svatostí Boží svatým, dobrotou Boží dobrým se stalo, všechny dokonalosti Boží obsahujíc v míře nejplnější. Není předmětu, který by nazván býti mohl vznešenějším, světějším, úcty a lásky naší hodnějším nad nejsv. Srdce Ježíšovo. Srdce to v pravdě překypuje láskou k nám lidem, neboť pro nás ubohé, k mukám ohně pekelného odsouzené hříšníky podstoupilo nejhroznější muky, ano ani potupnou smrt kříže neodmítlo, vycedivši na dřevě tom krev rovněž do poslední kapky. A přece nacházejí se lidé, kteří nedbajíce nevýslovných těch milostí a dobrodiní, láskyplné Srdce Spasitelovo urážejí, vroucí lásku jeho černým nevděkem splácejíce. Ó snaž se proto, křesťane, všechny bolestné urážky přesvatému Srdci tomu nahraditi, cti je tím horlivěji, miluj tím horoucněji, čím zlomyslněji se zaslepení hříšníci proti němu proviňují. Ničím však neprokážeš větší úctu a lásku božskému Srdci Páně, jako nejsv. obětí mše svaté. Jest zajisté mše sv. nehynoucí památkou přehořkého umučení Pána Ježíše; třeba tedy, abychom s pravou a náležitou zbožností mši svaté obcujíce, uctívali nesmírné to utrpení, které božský Vykupitel podstoupiti musel, aby kleslému pokolení lidskému brány rajské opět otevřel. Po mši sv. jest rozjímání o umučení Páně a duchovní nazírání na trpícího Spasitele modlitbou nejvíce působivou a

bohulibou; třeba však, aby zbožné rozjímání takové s pravou lítostí nad spáchanými hříchy spojeno bylo. Takto vykonaná pobožnost jest bezpečným prostředkem, kterým vroucí spojení se Srdcem Ježíšovým k místu přivedeno a trvale upevněno býti může. Chceš-li tedy, křesťane milý, upřímnou soustrast s nejsv. Vykupitelem v srdci svém vzbuditi, mysli si Syna Božího na kříži. Ó jak žalostný to pohled! Ježíš, Vykupitel náš, nejeví se zrakům našim v oné slávě a velebnosti, která srdce strachem a obavami naplňuje, nýbrž v nejžalostnějším stavu strádání a utrpení, abychom rozjímajíce muky Jeho, tím spíše k lásce povzbuzeni byli. Proto měli bychom obraz Ukřižovaného stále před očima míti; rozjímání muk Spasitelových chová v sobě zajisté sílu nadpřirozenou, spojujeť nás co nejúžeji s trpícím Kristem, vštěpuje pevnou důvěru v božské jeho přispění a zjednává příležitost beze strachu s božským Mistrem mluviti a Jemu všechny potřeby těla i duše přednésti. Zbožným tím rozjímáním můžeme Spasiteli srdce své otevříti a vzdechy i slzy své s bolestmi a trápením Jeho spojiti. Ó jaké poklady nevýslovného štěstí otvírají se tu křesťanům, Vykupitele svého v pravdě milujícím! Každodenně můžeme buď při mši sv., buď v kteroukoli jinou dobu velký pátek slaviti, Ježíš vždy

stojí při nás a ovoce výkupné smrti Jeho každou chvíli přístupno jest žádajícím. Patříme-li lítostivě na toho trpícího Pána svého a kajíce se z hříchů svých hleďme uvésti duši svou v takový stav, v jakém rádi bychom se viděli na smrtném loži svém.

Toto budiž, duše bohabojná, předmětem dnešního tvého rozjímání, tohoto pak ukončením následující

Modlitba.

Pochválen a zveleben buď Ježíš Kristus, náš Vykupitel, a pozdraveno budiž nejsvětější, láskou planoucí Srdce Jeho!

Ó můj Bože a Vykupiteli, v nejhlubší pokoře klaním se Tobě a prosím pro lásku nejsv. Srdce Tvého, které nás bídné hříšníky až k smrti milovalo, propůjč mi té milosti, abych Tě každé chvíle před očima míti, Tebe s myslí sebranou vždy horlivě vyhledávati a konečně v nehodném srdci svém jako nebeského hosta pozdraviti mohl. O nejlaskavější Ježíši, oblaž duši mou sladkou přítomností Svou a rozněť v ní plamen Své milosti i lásky, abych den ode dne v ctnosti prospíval(a) a bohulibým životem na Tebe jednou tváří v tvář patřiti zasloužil(a), jenž jsi živ a kraluješ s Otcem a Duchem svatým na věky věkův. Amen.

Den druhý.

Na počátku mše svaté.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen. Věčný Bože, nebeský Otče! opět stojím před Tvým oltářem, bych Tebe v láskyplném Srdci Tvého božského Syna vzýval(a). Chci rozpomenouti se při oběti mše sv. na onu poslední večeři, při níž Ježíž nejsvětější Svátost oltářní založil. Při této svaté večeři ukázal nám Ježíš veškeru Svou převelikou lásku Svého Srdce, dav nám tělo své a krev Svou, by se tak s námi k našemu spojení spojil.

Nebeský Otče, toto svaté, nevýslovně svaté tajemství obnovuje se nyní v oběti mše svaté týmž způsobem, jakož to učinil Ježíš při poslední večeři a jak to Svým apoštolům a jich nástupcům naporučil. Oltář jest útočištěm kajících hříšníkův a proto klečím zde a obětuji s knězem nejsvětější, Tobě nejmilejší oběť. Milosrdný Bože, shlédni na mne a přijmi milostivě skroušenou modlitbu mou. Jsem sice ze všech, kdož Tebe zde vzývají, nejnehodnějším, avšak proto nej-

více mi Tvojí pomoci je potřebí. Jsem hříšníkem (hříšnicí); avšak lituji hříchů svých a prosím Tě, ó Bože, přijmi oběť mše sv., v níž se Tobě nejsv. Srdce Ježíšovo obětuje, v zadostučinění za hříchy mé. Přijmi též oběť tu, s níž Tobě prosbu svou o pomoc v potřebách předkládám, jež Ti pokorně přednáším.

Štědrý a dobrotivý Bože, prosím Tě za duše v očistci, aby i jim ovoce této smírčí oběti posloužilo, aby vysvobozeny z muk na Tebe tváří v tvář patřily.

Svatá Matko Boží, svatý Josefe a všichni svatí ctitelé božského Srdce Ježíšova! slučte modlitby své s modlitbou mojí a vyproste mi, abych toto láskyplné Srdce v nejsvětější Svátosti oltářní miloval(a), ctila(a) a jemu se klaněl(a). Sláva Otci i Synu i Duchu sv. atd.

Při evangeliu.

Pane Ježíši! Svaté Tvoje evangelium nás ujišťuje, že jsi při poslední večeři nejsv. Svátost oltářní založil, v níž jsi Ty celý, nerozdílný, Bůh a člověk, přítomen, a že jsi nám tělo Své a krev Svou zanechal, bychom hodným jich přijímáním věčně žili. O milosrdný Bože, jak veliká láska Tvoje k nám lidem jest, že jsi na tak tajemný způsob mezi námi přebýval a věčně přebývati budeš! O jak dobrotivý, jak láskyplný Bůh jsi Ty!

Pro mě také založil jsi toto nejsv. tajemství, též i mě pozýváš k svému nebeskému stolu, též i já mám Tvé svaté tělo přijati a s Tebou věčně žíti. Ó nevýslovná milosti, nebeské štěstí! Nejmilejší Ježíši! uznávám veliké Tvé dobrodiní a v poděkování za ně obětuji Tobě tuto oběť mše svaté jakož i Tvé nejsvětější a nejmilostivější Srdce, žádaje(íc) o lásku Tvou, kterou jsem hříchy byl(a) ztratil(a).

Láskyhodné Srdce Ježíšovo! lituji, že jsem Tě vždy nemiloval(a), ba i hříchy Tě urážel(a). Od této chvíle však chci Tebe milovati a více nehřešiti. Zroď ve mně srdce čisté a naplň je duchem Svým, aby bylo srdcem čistým, nábožným a ctnostným. Ó srdce mého Spasitele! Tobě doporoučím duši mou nyní i v hodinu smrti. Amen.

Při obětování.

Věčný Bože, nejvyšší Pane! shlédni milostivě na nás, obětujeme Tobě s knězem chléb a víno, kteréž dary v tělo a krev Ježíše Krista, Tvého božského Syna, proměněny budou. Prosím Tě, nejmilejší Otče! přijmi oběť tuto na díkůčinění za milosti a dobrodiní, jež jsem kdy od Tebe obdržel(a). Přijmi ji též za oběť prosebnou všech, kdož zde ve jménu Ježíšově shromážděni jsou. Přinášíme oběť tuto na památku poslední večeře Spasitele

našeho, při níž poprvé chléb a víno ve Své nejsv. tělo a krev proměnil. Toto nejsvětější tajemství nyní na oltáři se obětuje; proto prosím Tebe, milý Bože, přispěj mi milostí Svou ku pomoci, abych této svaté oběti hodně přítomen(na) byl(a) a modlitba moje vyslyšena byla pro zásluhy Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho. Amen.

Sanctus.

Ó můj Ježíši, můj Bože a Spasiteli! toužebně očekávám ten okamžik, kdy na tento oltář sestoupíš, kdy chléb a víno ve Tvé nejsvětější tělo a krev proměněny budou. Nebesa i země poznávají v tomto divu svého Boha a Stvořitele. Vše, ano vše, čemu se andělé a svatí v nebesích klanějí, bude zde na oltáři v podstatě chleba přítomno. — Božský Spasiteli! Tuto nesmírnou lásku dalo nám Tvé nejsvětější Srdce, které při nás meškati, mezi námi a v nás bývati chce; a proto založil jsi, nejlaskavější Ježíši, tuto nejsvětější oběť a obětuješ se za nás, jak jsi se za nás na kříži obětoval. Děkujeme Ti za to vše, ó Bože, a prosíme, bys shlédl milostivě na nás, s anděly a archanděly volajíce: Svatý, svatý, svatý jest Pán, Bůh nebes i země, požehnaný, který přichází ve jménu Páně!

Při pozdvihování.

Božský Ježíši! klaním se Tobě, chválím a velebím Tě za lásku Tvou, pro kterou jsi zde ve způsobě chleba a vína přítomen. Ježíši, buď mi milostiv! Ježíši, buď mi milosrden! Ježíši, odpust mi hříchy! Ó Ježíši! očisť Svou drahou a svatou krví duši mou, ať účasten(a) jsem ovoce Tvého utrpení a Tvé smrti.

Po pozdvihování.

Ó můj Ježíši, jenž jsi pravý Bůh a člověk; věřím v Tebe. — Věřím, že jsi v této sv. svátosti skutečně přítomen, neboť Ty sám jsi to pravil a slovo Tvé jest věčná pravda. Se studem vyznati mi jest, že jsem Tebe dosud chladně a netečně vzýval(a) a uctíval(a). Odpusť mi vinu tu a já pevné činím předsevzetí, věrněji Ti sloužiti, přikázání Tvá zachovávati a více nehřešiti. Ó jak blažen(a) jsem, že mohu na Tebe, svého Spasitele, ve způsobě chleba a vína patřiti, Tebe milovati a vzývati. Žádám Tebe tak vřele milovati, jako Tě Serafíni, svatí v nebesích, jak Tě Tvá svatá Matka miluje. Jelikož však nejsem s to, bych tak velice Tě miloval(a), obětuji Ti za lásku svou nekonečnou lásku Tvého nejsvětějšího Srdce, žádaje(íc), bys mě hodným(ou) učinil, Tebe kdysi věčně v nebesích milovati. Též prosím

za zachování, zvelebení a rozšíření sv. církve katolické, za mír a pokoj mezi panovníky, abychom všichni touže věrou rozohněni Tebe v nejsvětější Svátosti oltářní vzývali, milovali a ctili po všecky věky.

Ó Bože! dej všem věrným zemřelým pokoj věčný, aby s Tebou věčně se radovali pro Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho. Amen. Otče náš atd.

Při přijímání.

Ó můj Ježíši! věřím, že zde přítomen jsi; ó můj Ježíši! doufám v tebe; ó můj Ježíši! miluji Tě a toužím po Tobě. Ó přijď a přebývej duchovním způsobem ve mně! Podaruj mi Tvé svaté Srdce, bych s ním ustavičně a úplně spojen(a) byl(a).

(Pomysli si, že bys přistoupil(a) ke svatému přijímání a rci):

Budiž pozdraven, můj Spasiteli, Pane můj a Bože! Slibuji všech hříchů se chrániti a jediné Tobě žíti a sloužiti. Nic nerozloučí mě od Tebe, jenž k životu věčnému přivádíš. Mluv k srdci mému a posilni je, by ctnostně a bohabojně žilo, abych došel(a) kdysi blaženosti, kterou slíbil jsi těm, kdož Tě milují.

O můj Bože a Otče! Jak velikou milost uštědřil jsi nám opět touto svatou obětí, jakž Tobě se odměníme? — Nesčíslná jsou

dobrodiní Tvá, chváliti a velebiti Tě budeme za ně. Se studem však vyznati mi jest, že já nejnehodnějším jsem ze všech dítek Tvých. Ach! volám o milosrdenství Tvé, odpusť mi viny a hříchy a stůj při mně, bych ctnostně žil(a), bych vše, co jsem zanedbal(a), pravým pokáním napravil(a) a pravým(ou) stal(a) se ctitelem(kyní) nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Amen.

Poděkování po mši svaté.

Nejmilejší Ježíši, můj Bože a Vykupiteli! Z toho srdce děkuji Tobě za svatou oběť, jež Tobě zde na oltáři přinesena byla. Ó jak šťastni jsme my, kdož žijeme v pravé víře katolické! Denně stáváme se při oběti mše svaté účastnými ovoce našeho vykoupení, býváme posvěceni a vedeni ku blaženosti věčné. Vidíme Boha a rozmlouváme s Ním; proto dík, čest a sláva věčnému Bohu i Tobě, Synu Boží, jenž jsi smrtí Svou svazek náš s Bohem obnovil a krví Svou jej zpečetil. Dík budiž i Tobě, Duchu svatý, jenž lásku Boží v srdce lidská vléváš. Božský Spasiteli! kdo pochopí tu velkou lásku Srdce Tvého? Ty voláš při každé oběti mše svaté: Pojďte všichni ke mně, zde na oltáři otevřena jest vám studnice milostí Božích; pojďte, obětujte srdce svá a přijměte požehnání pro

život váš i pro věčnost. Nejmilejší Bože a Otče! učiň mne účastným(ou) Tvého milostivého požehnání pro Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho. Amen.

Láska nejsvětějšího Srdce Ježíšova při poslední večeři.

Naposledy pojídaje beránka velikonočního s učenníky svými ustanovil Ježíš Kristus nejsvětější Svátost oltářní jakožto vždy trvající upomínku oné smrti přebolestné, kteřá se všemi hrůzami svými tehdy již v mysli jeho vyvstávala. Nejsv. Svátost tato jest jakoby závětí drahocennou, jíž ustanovováni jsme dědici nejsvětějšího těla a krve Spasitele svého. Tu viděti můžeme nevýslovnou dobrotu nejsv. Srdce Ježíšova v celém rozsahu jejím. Ustanovilť Pán nevystihlá tajemství novozákonná ve chvíli, kdy jižjiž na smrt se chystal a kdy zatvrzelí židé nic jiného na mysli neměli a po ničem tak horoucně netoužili, než jak by krev Kristovu prolili a jedovaté záští bezbožných srdcí svých ukojili. Ó té lásky našeho Vykupitele! Ve chvíli, kdy srdce lidská překypují nenávistí proti Němu, chystajíce mu smrt ze všech nejpotupnější, ustanovuje nejdobrotivější Ježíš svátost nevystihlé lásky a otvírá ubíjejícímu jej pokolení zdroj života a spásy věčné.

Jak nevyčerpatelným jest Bůh ve Své lásce! — My ubozí lidé ani za možný neosmělili bychom se považovati tento zázrak všech zázraků, kdybychom jasně neviděli a se každodenně nepřesvědčovali, jaké poklady milostí chová v sobě nejsv. Svátost. Než otažme se sebe samých: dostačí ta míra vděčnosti, lásky a bohabojnosti, jaké srdce naše schopno jest, k náležitému projevu uznání milostí a dobrodiní těch převelikých? Ach, kdyby celé věky trval život náš, ještě neodměnili bychom se nejsv. Srdci Páně za to, co pro nás nepatrné učinilo; zůstane zajisté povždy pravdou nepopiratelnou, že ze všech úkonů, které člověk zde na světě pořizuje, jest sv. přijímání úkonem největším, nejprospěšnějším a nejsvětějším. Neboť co dá se mysliti na této zemi většího, než když ubohý, křehký tvor svého Boha a Stvořitele, Pána nebe i země, přijímá, jemu v srdci svém příbytek připravuje a s ním co nejúžeji se spojuje? Kdo nezachvěl by se tu bázní a podivem? Uvažme jen všecko to a rceme pak, zdali bychom byli kdy tento projev nesmírné lásky Boží k lidem jen zdaleka za možný považovali, kdyby z úst samého Krista nebyla zazněla slasti a útěchy plná slova: „Vezměte a jezte, totoť jest tělo mé! Pijte z toho všichni, neb

toť jest krev má.“ (Mat. 26, 28.) „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, ve mně zůstává a já v něm.“

Může-li býti co světějšího na tomto světě, než Svatého Svatých, ano svatost samu do srdce svého přijati a v ní se spojiti? V tajemství tomto skryt jest pramen všech milostí, kterými duši svou posvětiti a do sídel blaženosti věčné přivésti můžeme. Jediným hodným sv. přijímáním můžeme si více zásluh vydobýti, než všemi pobožnostmi celého svého života. Jediné hodné sv. přijímání stačí, abychom se z křehkých pozemšťanů stali svatými. Svaté přijímání jest tak velikou milostí, tak neskonalou blažeností, že ani andělům Božím štěstí toho se nedostává a že Bůh, ačkoliv jest Bohem všemohoucím, nemohl nám více již dáti nežli sebe sama. Dostává se nám tedy ve svatém přijímání téhož štěstí, kterého požívají svatí v nebi. Bůh stává se údělem a vlastnictvím naším, jako s nimi i s námi úzce se spojuje, jako oni i my patříme na Pána a Boha svého, jen že oni tváří v tvář, my však pod svátostnými způsobami chleba a vína.

Poněvadž jest tedy sv. přijímání nejvyšší blažeností, jaké člověk v životě tomto dojíti může, slušno, abychom vroucí touhu po blahu tom chovali a ničím od přesvatého

předmětu touhy své odvrátiti se nedali. Prosbu za milosť svaté a spasitelné touhy této vyjádřiž následující

Modlitba.

Pochválen a zveleben buď Ježíš Kristus, náš Vykupitel, a požehnáno nejsvětější láskou planoucí Srdce Jeho!

Ó můj Ježíši, pravý Bože a člověku! pevně věřím ve svatou přítomnost Tvou v nejsvětější Svátosti oltářní. Vždyť Ty sám jsi to řekl, slovo Tvé jest svaté a chová pravdu věčnou. Také sv. katolická církev potvrdila božskou výpověď Tvou. Věřím tedy, Vykupiteli můj, že v nejsv. Svátosti oltářní pravé tělo a pravou krev Tvou přijímám. Než s uzarděním přiznati musím, že až dosud velmi zřídka a ještě s velikou lhostejností, ano nedbale ke stolu Páně jsem přistupoval. Lituji tohoto provinění svého a žádám od této chvíle častěji tím pokrmem andělským nasycen býti a Tebe, svého Boha a Spasitele, do nehodného srdce svého přijati. Ó kéž by vzplanulo srdce mé láskou vroucí, plamennou, kéž by plápolalo žárem tím nebeským jako srdce Serafínů, aby každý den, kdy ke stolu Páně přistoupím, stal se pro mne božské lásky vítězoslávou. Za milost tuto prosím Tě, ó Ježíši, pro nejsv. Srdce Tvé. Amen.

Den třetí.

Na počátku mše sv.

Ve jménu Boha Otce atd. Všemohoucí Bože, Otče nebeský! Chci k Tvé cti a oslavě oběti mše sv. nábožně býti přítomen(na) a s knězem Tebe, ó Bože, vzývati. Chci uvažovati utrpení, jež Tvůj božský Syn za nás přetrpěl. Jsem však nehoden(a) býti přítomen(a) této nejsv. oběti, neboť jsem hříšník(ce) a často jsem Tebe, Bože, těžce urazil(a). Lituji hříchů svých slibuje(íc) více nehřešiti. Prosím Tě o sílu v boji proti pokušením, aby hřích nade mnou nezvítězil. Ó dobrý Bože! nechť vyprosí mi tato oběť mše sv. pomoc v potřebách mých a nechť ovoce této svaté oběti i duším v očistci poslouží, vyprosť je z muk a dej jim patřiti v Tvou nejsvětější tvář.

Svatá Maria, Matko mého Vykupitele, vypros mi tu milost, abych této mši svaté nábožně přítomen(na) byl(a) a abych utrpení, jež Tvůj Syn za nás podstoupil, zbožně uctíval(a) a je Bohu, nebeskému Otci, obětoval(a). Tuto milost vypros mi pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Ku Ježíši na hoře Olivetské.

Ó Ježíši, můj Vykupiteli! S bolestí vzpomínám si na Tvé utrpení a na Tvou svatou modlitbu na hoře Olivetské. Již tehdy předvídal jsi a pociťoval v duchu hroznou smrť na kříži, kterou jsi přetrpěti měl, abys Boha spravedlivého s námi usmířil. Ó božský Prostředníče! Jak trpký kalich musel jsi vypíti, abys lidstvo vykoupil! O kéž bych Tobě za to hodně poděkovati se mohl(a)! Přijmi, božský Spasiteli, tuto oběť mše sv. na poděkování a dej mi milost vřele a nábožně se modliti. Odpusť vinu mou a pomoz, abych bděl(a) a se modlil(a), abych nepřišel(a) v pokušení. Amen.

Při evangeliu.

Božský Ježíši! Tvé svaté evangelium nás učí, jak ochotně jsi Ty za nás trpěl a jak jsi v předvečer smrti Své na hoře Olivetské se modlil a při myšlence na blízká utrpení jak jsi se z úzkosti krví potil. Ó zarmoucený Ježíši! tak vřele a nábožně nikdo ještě se nemodlil. Tys padl na kolena a volal: „Otče, možno-li, odejmi tento kalich ode mne; však ne má, ale Tvá vůle staň se.“

Božský Ježíši! kéž mohu modliti se tak, jak jsi se Ty modlil! kéž cítím tíži hříchů

svých tak, jako Ty jsi cítil! Ó jak ukrutně trpělo Tvé milostné Srdce, když na Tebe padly všecky hříchy lidstva celou tíží a ošklivostí svou! Nejlaskavější Vykupiteli, pro utrpení Tvé a pro krvavý pot Tvůj prosím Tě, vlej v srdce mé žal Svůj, abych hřích jako největší zlo nenáviděl(a) a každé příležitosti ke hříchu bedlivě se střežil(a). A o sílu k tomu a pomoc prosím Tě pro krvavý pot Tvůj, jímž jsi se za nás potil na hoře Olivetské. Amen.

Při obětování.

Ó Bože, jehož jest vlastností milosrdným býti, shlédni milostivě s trůnu Svého na nás. Obětujeme rukou kněze chléb a víno, jež v nejsvětější tělo a krev Ježíše, Tvého božského Syna, proměněny a Tobě v oběť přineseny budou. Pro tuto svatou oběť vyslyš modlitbu mou. O to prosím pro zásluhy nejsv. Srdce Ježíšova; avšak přece volám s Ježíšem na hoře Olivetské: „Otče, ne moje, ale Tvoje vůle staň se!“ Jen v milosti Tvé ať žiji, abych dosáhl věčné spásy, kde se všemi Svatými nejsvětější Srdce Ježíšovo vzývati a velebiti budu. Amen.

Svatá matko Boží! Svatý Josefe a všichni svatí ctitelé Srdce Ježíšova! spojte se se mnou a velebte se mnou při oběti mše sv.

láskou hořící Srdce Ježíšovo v nejsv Svátosti oltářní. Proste, ať Bůh mne hodným(ou) učiní zásluh hořkého utrpení Ježíše Krista, Spasitele světa. Amen.

Sanctus.

Všemohoucí, věčný Bože! ke Tvé slávě počíná nyní nejsvětější oběť, dílo Tvé božské všemohoucnosti. Ježíš, Spasitel světa, sestupuje s nebes, aby obnovil na oltáři oběť vykoupení, kterou na kříži dokonal. Andělé se podivují a velebí Boha v tomto svatém tajemství. I já, dobrotivý Bože, i já nehodný(á) velebím Tebe se všemi anděly, archanděly a všemi Svatými a jedním volláme hlasem: Svatý, svatý, svatý jest Pán, Bůh Sabaoth! Nebesa i země jsou plny slávy Jeho! Požehnaný, jenž tu přichází ve jménu Páně, Hosanna!

Při pozdvihování.

Ježíši, můj Vykupiteli! jenž jsi se za nás na hoře Olivetské krví potiti ráčil, já se Tobě zde přítomnému v nejhlubší pokoře klaním. Ó Ježíši, věřím v Tebe. Ó Ježíši, doufám v Tebe. Ó Ježíši, miluji Tě z celého srdce. Ó krvi svatá, kterou Vykupitel můj na hoře Olivetské prolil, já se Ti kořím

prose(íc), abys očistila mne od hříchův a dala milostivě milosrdenství.

Po pozdvihování.

Ó můj Ježíši! láskou Srdce Svého nejsvětějšího pobádán sestoupil jsi k nám; Ty jsi zde na oltáři skutečně přítomen a slyšíš prosby a modlitby naše. V pevné důvěře vznáším srdce své k Tobě, můj Vykupiteli, vždyť Ty jsi nejvyšší dobro a milosrdenství Tvé jest nekonečné. Já jsem však hříšník(ice) a nehoden(a) k Tobě zraky své pozvednouti. Avšak v důvěře v modlitbu, kterou jsi za nás na hoře Olivetské Svému nebeskému Otci přednesl, a v krvavý pot Tvůj prosím za odpuštění hříchů svých. Lituji všech svých vin a prosím Tebe, nejmilejší Ježíši, rozpal srdce mé ohněm svojí lásky, ať Boha nade vše a bližního jako sebe sama(u) miluji. Že Tebe však, můj božský Spasiteli, nejsem s to milovati tak jak Serafíni a všichni Svatí Tě milují, tu, prosím Tě, přidej, co schází dokonalosti lásky mé; dej, ať Tebe od této chvíle z celé duše a ze všech sil miluji, ať poslední můj povzdech na tomto světě jest povzdechem lásky, ať přestanu na světě žíti proto, abych Tě věčně v nebesích miloval(a). Nuže, můj Vykupiteli! opětuji Tobě prosbu svou, bys mne milostivě vyslyšel, neboť

nikdo nepomůže mi než Ty, všemohoucí Bože! Avšak přece volám: Staniž se mi dle vůle Tvé! Ty jsi milostiv; jestli vyplnění prosby mé mně ke spasení jest, zajisté že mi ji splníš. Důvěřuji v dobrotu Tvou, neboť vím, že smiluješ se nad námi jak otec nad svými dítkami. A v takové důvěře opět a opět s anděly k Tobě volám: Svatý, svatý, svatý jest Bůh náš v nejsv. Svátosti oltářní, Jemu budiž čest a chvála na věky. Amen.

Kéž ó Pane, prospěje tato oběť mše svaté také všem věrným duším v očistci, kéž přispěje ku jejich vysvobození z muk!

Otče náš atd.

Při přijímání.

Ježíši, pravý Bože, věřím v Tebe, rozmnož ještě víru mou. Ty sám jsi pravil: „Kdo ve mě věří, spasen bude.“ Proto prosím Tě, dej mi pevnou víru, neboť bez ní nemohu spasen býti. Můj Ježíši, můj Vykupiteli, věřím, že jsi s tělem i duší pod způsobami chleba a vína zde přítomen. Proto prosím Tě pokorně, Pane Ježíši, přijď ke mně, bídnému hříšníkovi (bídné hříšnici). Ó kéž mohu nyní s knězem Tvé svaté tělo přijati! Jelikož však nejsem té milosti hoden (a), prosím Tě, nejmilejší Ježíši, přijď duchovním

způsobem ke mně. Touží po Tobě srdce mé, přijď a uzdrav nemocnou duši mou!

(Pomysli si, že bys přistoupil(a) ke svatému přijímání a rci:)

Ó můj Pane a Bože, zůstaň při mně a učiň mne Svým vlastnictvím; Tobě chci žíti, Tvůj (Tvou) chci býti věčně.

Nejsvětější Srdce Ježíšovo! učiň ve mně srdce nové a naplň je ctnostmi, abych lásky Boží hodným(ou) se stal(a). Nejmilosrdnější Srdce Ježíšovo! Tobě doporoučím veškery své potřeby, pros za mne u Boha, aby vyslyšel prosby mé. Božské Srdce Ježíšovo! buď mi útěchou v životě, přispěj mi v smrti a provoď mě na věčnost. Sláva Otci i Synu i Duchu svatému atd.

Poděkování.

Věčný Bože, Otče nebeský, tisícerý dík budiž Tobě za to, že jsem byl přítomen (byla přítomna) oběti mše svaté. Obětuji Tobě tuto svatou, tajemnou oběť a s ní milostné Srdce Ježíšovo; prosím Tě, nejmilejší Otče, dej mi Tebe v tomto požehnaném Srdci stále milovati, chváliti a velebiti. Dej mi slzy vřelé, abych zplakal(a) nad hříchy svými a jich z té duše litovala(a), aby mi odpuštěny byly a já věčné blaženosti opět nabyl(a) a v nejsvětějším Srdci věčně se radoval(a).

O tu milost prosím pro Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho. Amen.

Požehnání Boha Otce i Syna i Ducha svatého zůstaň stále při nás. Amen.

Ježíš na hoře Olivetské.

Člověk slabým rozumem svým nemůže pochopiti, jak veliká tíseň, jak nesmírný bol svíral srdce božského Vykupitele, když na hoře Olivetské klečel a úpěnlivé modlitby k Otci svému nebeskému vysílal. Tam zasvětil se k oné veliké oběti, kterou Spravedlnosti božské přinésti se chystal, aby ji s hříšným světem opět usmířil. Všechny muky hrozné, které v brzku měl vytrpěti, představily se sv. duši Jeho, takže počal se lekati a teskliv býti (Mar. 14, 33.) a učiněn jest pot jeho jako krůpěje krve tekoucí na zem. (Luk. 22, 44.) Abychom tuto vnitřní bolest Pána Ježíše alespoň poněkud poznali, třeba porozjímati o lásce nejsv. Srdce Jeho. Láska tato vztahuje se k více předmětům, které božského Spasitele tak hluboce zarmoutily, že bolem přemožen zvolal: „Smutná jest duše má až k smrti.“ (Mar. 14, 34.) — Ježíš miluje Otce svého a vidí, jak bolestně tento bývá urážen. Ježíš miluje lidstvo a vidí, jak kvapně

ono ubíhá v nebezpečenství věčné zátraty. On vidí dále, jakým nevděkem lidé dobrodiní jeho splácejí, jak bolestné utrpení a smrť Jeho pro tak mnohé úplně jsou ztraceny a že mnoho těch jím draze vykoupených duší pro hříchy a nepravosti na věky v pekle hořeti bude. Hrozný to pohled pro dobrého Ježíše a přelaskavé Srdce Jeho. Konečně předstupují před zraky Spasitelovy nástroje přehořkého jeho umučení, bičíky, trnová koruna, kříž a hřeby, kterými ruce i nohy Jeho nelítostně probodeny býti mají. Jak hrozné dojmy musely představy tyto vzbuditi v mysli a svatém Srdci Kristově! Než daleko větší bolest způsobil mu pohled na hříchy celého světa, které jako beránek nevinný tiše a trpělivě na se bral. Bázeň a zármutek nevýslovný sevřel svatou duši Jeho, takže na celém těle se zachvěl a jako bez sebe klesl k zemi. I modlil se, aby, bylo-li by možné, odešla od něho [ta] hodina; i řekl: „Otče můj, jestli možné, ať odejde ode mne kalich tento; avšak ne jak já chci, ale jakž ty!“ (Mar. 14, 35.; Mat. 26, 39.) — Bolest Jeho dostoupila také míry, že krví potiti se počal a v pravdě s úzkostí smrtelnou bojoval. Konečně „ukázal se jemu anděl s nebe posiluje ho“ (Luk. 22, 43.)

Ó duše křesťanská! Ježíš, Vykupitel náš, naučení nám tu dává, že ve svízelích a protivenstvích svých k Bohu se utíkati a jen od něho pomoc žádati a očekávati máme. Ve všech potřebách svých k Bohu máme volati, aby trápení naše od nás odvrátil, nikdy však v modlitbách našich ať nescházejí slova: „Otče, nemá vůle, ale Tvá buď.“ (Luk. 22, 42.)

Po příkladě Vykupitele svého musíme trpělivě bolesti své snášeti a pevně v pomoc Boží důvěřovati, Bůh jistě pomocné ruky své od nás neodvrátí. Zkoušky takové mají před obličejem Božím cenu nesmírnou; jediný den, trpělivě ve zkouškách bolestných ztrávený, získává potěchu a požehnání třeba na mnohá léta. Pozdvihněme tedy mysl svou k Bohu, jen od Něho může pomoc přijíti; slouží-li to jen ke spáse duší našich, Bůh jistě pomoci neodepře. Jen pevnou důvěru chovejme v nejlaskavější Srdce Ježíšovo, k jehož uctění nábožně pomodleme se následující

Modlitbu.

Pochválen a zveleben buď Ježíš Kristus, náš Vykupitel, a požehnáno nejsv. láskou planoucí Srdce jeho.

Božský Ježíši, klaním se Ti zarmoucenému na hoře Olivetské, kde úzkost z na-

stávající již bolestné smrti kříže krvavý pot Ti vynutila, jehož drahocenné krůpěje vypráhlou zemi svlažovaly. Ach, jaký zármutek svíral láskyplné Srdce Tvé, když hříchy celého světa nejsvětějším zrakům Tvým se objevovaly! — Smrtelným bolem přemožen padl jsi na kolena a prosil Otce svého nebeského, aby, možno-li, odešel hořký kalich ten od Tebe. — Nevinný Ježíši, pro zarmoucené Srdce své buď milostiv hříchům mým a nedopusť, aby ovoce přehořkého umučení Tvého pro duši mou ztraceno bylo. Vyslyš pokornou prosbu mou a přispěj mně v potřebách mých; než ve všem staň se toliko svatá vůle Tvá, jíž úplně se odevzdávám a podrobuji. Amen.

Den čtvrtý.

Na počátku mše svaté.

Ve jménu Otce atd. Všemohoucí Bože, Pane nebes i země! Přicházím pokorně ke Tvému oltáři súčastniti se oběti mše svaté a s věřícími shromážděnými Tebe, božská velebnosti, vzývati. Neznám, ó Bože, důstojnější pro tebe oběti nad oběť utrpení a kříže, kterou Syn Tvůj za spásu světa přinesl a jež tajemným způsobem zde na oltáři se obnovuje. Nejmilejší Otče, pozři milostivě na nás všechny, kteří s knězem tuto oběť Tobě přinášíme. Ó pohleď na Ježíše Krista, jenž se způsobem nekrvavým obětovati bude, jako se Tobě kdysi na hoře Kalvarské obětoval, pln bolesti. Tohoto trpělivého Beránka Tobě, Bože, obětujeme na odpuštění hříchů našich. Popatř se zálibou na nejsv. Srdce Ježíše, milého Syna Tvého, jež Tobě rukou kněze na oltář kladu. Pro toto milostivé Srdce prosím Tě, ó Bože, vyslyš prosby mé.

Dobrý Bože! Aby modlitba má milou Tobě byla, pozývám Marii, svatou Matku Ježíšovu, za orodovnici svou. Tato nejčistší doplniž svou svatostí a zásluhami svými, co

modlitbě mé schází. Pros tedy, ó nejmilejší Matko Ježíšova, pros za mne a uč mne Bohu libé modlitbě; uč mne důvěrně a stále se modliti a ukončovati vždy modlitbu svou: Otče nebeský, Tvá vůle staň se! Amen.

Při evangeliu.

Nejmilejší Ježíši, můj Bože a Vykupiteli! uctivě a nábožně rozjímám utrpení Tvého milujícího Srdce, když Jidáš zrádce svoje hříšná ústa na Tvé svaté rty vložil a Tebe nepřátelům zradil. Žoldnéři Tě zajali a přivedli jako lotra k nejvyššímu knězi Kaifášovi, kde fariseové a učenci shromážděni byli a na Tě křivě žalovali. — Vyznávám Tobě, věčný Soudce, velké hříchy své a prosím Tě za odpuštění jich; lituji jich z toho srdce a obětuji za ně tuto svatou oběť. Vždyť jsi Beránek Boží, jenž snímáš hříchy světa; Ty jsi se dal zajati a svázati, abys nás krutých pout hříchů zbavil a nás dítkami Božími učinil. S pomocí Tvou chci hříchů všemožně se varovati a pravou lítostí a pokáním lásku Srdce Tvého si získati.

Ó nejsvětější, láskou hořící Srdce Ježíšovo! Prosím Tebe, rozohni studené srdce mé, aby Tě ze všech sil milovalo a ctilo. Ježto ale ani nebesa ani země nejsou s to, by důstojně Tebe vzývaly, nuže doplň,

ó nejsladší Srdce, zásluhami svými, co my lidé nemůžeme. Jen to jediné dopřej mi, v každou chvíli a v každé potřebě k Tobě se utíkati a od Tebe potěšenu a posilněnu býti jako nyní za života tak i při smrti, po níž dopomoz mi ku věčné spáse. Amen.

Při obětování.

Nejdobrotivější Bože a Otče! obětuji Ti s knězem chléb a víno, jež v nejsvětější tělo a krev božského Tvého Syna proměněny a Tobě obětovány budou. My zde přítomní modlíme se k tobě a přinášíme Tvé Velebnosti božské nejmilejší oběť s úmyslem, jakým Ti ji přinesl Ježíš Kristus, když nejsvětější oběť tu založil, s úmyslem, jaký i nyní má, když se Ti opět způsobem nekrvavým za lidstvo obětuje. Přijmi, ó Bože! tuto svatou oběť milostivě na dostiučinění za hříchy mé, jichž z toho srdce lituji, protože jsem jimi Tebe, Boha mého, mé nejvyšší a lásky nejhodnější dobro, urazil.

Nejdobrotivější Bože! doporoučím také Tvému milosrdenství celou svatou církev katolickou, její hlavu, papeže se všemi biskupy a kněžími. Též prosím vřele za ubohé duše v očistci; vysvoboď je z muk pro zásluhy Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho. Amen.

Svatá Matko Boží! Svatý Josefe! a vy všichni ctitelé božského Srdce Ježíšova, spojte modlitby své s modlitbami mými a obětujme nebeskému Otci při této mši sv. v nejsvětější Svátosti oltářní láskou hořící Srdce Ježíšovo! chvalme Jej a velebme nyní i na věky. Amen.

Sanctus.

Nejlaskavější Bože! ke Tvé oslavě počíná nyní nejsvětější oběť. Slovo, jež tělem učiněno jest, Spasitel světa sestupuje na oltář a obnovuje tajemným způsobem oběť vykoupení, již Ježíš Kristus na kříži ke spáse všeho světa dokonal. Ježíš usmířil uraženého Boha Svou smrtí na kříži a lidé, kteří odsouzeni byli k peklu, stali se dítkami Božími, dědici království nebeského. Hle! z toho radují se nebesa i země. I my zde shromáždění radujeme se z toho, volajíce s anděly a archanděly, se všemi mocnostmi nebeskými: Svatý, svatý, svatý jest Pán, náš Bůh, jenž tu přichází ve jménu Páně! Hosanna!

Ó nejmilejší Ježíši! Ty se k nám s nebe snižuješ; pohlédni, prosím Tě, milostivě na mě bídného hříšníka (bídnou hříšnici), dej srdci mému jeden plamen Svojí lásky, rozohni je k lásce Boží, k lítosti a pokání, ať hoden(na) jsem ovoce Tvého utrpení a smrti.

Při pozdvihování.

Ó Ježíši! můj Vykupiteli! Já Tebe vzývám, zde přítomného Pána a Boha. Buď mi milostiv, buď mi milosrden a odpusť mi hříchy mé!

Ó svatá krvi mého Spasitele, já se Tobě klaním, prose(íc), bys očistila mne od hříchův a já Tebou dosáhl milost a milosrdenství u Boha.

Po pozdvihování.

Milosrdný Bože, Otče nebeský! hle, zde na oltáři jest Tvůj nejmilejší Syn, jenž hříchy světa na se vzal a na spásu lidstva hořkou smrt na kříži přetrpěl. A nyní opět se obětuje na oltáři za hříchy naše! Ó odpusť, odpusť nám hříchy naše, jakož i my odpouštíme těm, kdož ubližují nám. Posiluj nás v boji proti pokušením a dej nám zvítěziti nad hříchem, abychom dosáhli odměny, kterouž slíbil jsi těm, kdož Tě milují.

Nejmilejší Bože! v Tebe jediného doufám a očekávám, že vyslyšíš milostivě prosby mé pro zásluhy Syna Tvého, Ježíše Krista, jemuž se zde klaníme. Pro tohoto Tvého milého Syna buď mi, Bože, milostiv a odpusť mi hříchy moje. Pro toho jednorozeného Syna Tvého smiluj se nad věrnými dušemi v očistci a dej jim pokoj věčný! Zvláště

prosím za duši N. N. (modli se za osobu, za niž modlitby své obětuješ), vysvoboď ji z muk a přijmi ji do věčné blaženosti, kdež za mne vzývati bude Tebe, Syna Tvého i Ducha svatého na věky věkův. Amen.

K nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.

Ó nejsvětější, v nejsvětější Svátosti oltářní přítomné Srdce Ježíšovo, klaním se Tobě; vždyť Ty jsi hodno vší úcty a oslavy nyní i na věky. Ach! vidím, že nejsem hoden (na) pro hříchy mé Tebe vzývati; však oplakávám hříchy, maje (íc) pevné předsevzetí, nikdy již nehřešiti. Za všechny urážky a hříchy, jimiž jsem Tebe, nejsvětější Srdce, pronásledoval (a), obětuji Ti tuto nejsvětější oběť mše svaté, již jsem rukou kněze k uctění Tvého nejsvětějšího Srdce Otci nebeskému obětoval (a). Důvěřuje (íc) ve Tvou nevystihlou dobrotu a milosrdenství volám: Nejsvětější Srdce Ježíšovo, budiž chváleno, vzýváno a milováno ode mne a ode všeho stvoření na věky. Amen.

Při přijímání.

Úcty nejhodnější Ježíši, Bože můj a Spasiteli! Věřím, že jsi zde ve způsobě chleba a vína skutečně přítomen. Já Tobě pokorně se klaním a přeji sobě, abych s knězem Tebe

přijati mohl(a) a s Tebou věčně spojen(a) byl(a). Vím, že této veliké milosti nejsem hoden(na); avšak Ty všechny vyzýváš nás k Sobě, bys s námi byl a v nás bydlel. Ó můj Ježíši, jak nevýslovná láska Tvá jest k nám lidem! A proto, že jsi tak milosrden a milostiv k nám hříšníkům, lituji a nenávidím všech hříchů svých a prosím Tebe, bys alespoň duchovním způsobem ke mně přišel. Pojď, ó božský Spasiteli a obývej srdce mé!

(Pomysli si, že bys byl(a) přijímal(a) a rci):

Ježíši, věřím v Tebe! Ježíši, doufám v Tebe! Ježíši, miluji Tě z toho srdce! Děkuji Tobě za Tvou nevystihlou dobrotu a prosím Tě, naprav milostí svou ve mně, cožkoliv Tobě se nelíbí. Byl jsem nešťasten a zhřešil jsem, avšak nechci již zhřešiti. Naplň srdce mé pravou lítostí, ať zkusí duše má ovoce Tvého hořkého umučení. Amen.

Poděkování.

Nejlaskavější, nejdobrotivější Bože a Otče! děkuji Ti za nevýslovnou milost, že jsem byl(a) přítomen(na) nejsvětější oběti mše svaté. Odpusť mi, nejmilejší Bože, že jsem na toto štěstí tak často zapomínal. Od této chvíle chci často této svaté oběti býti přítomen(na); mým největším budiž štěstím

před oltářem Tvojím býti a Tebe, Boha svého v nejsv. Svátosti oltářní vzývati. Chci sem často přijíti nejsv. Srdci Ježíšovu se klaněti. Tebe, Boha svého, budu jako dítě Otce za odpuštění hříchů prositi; ve všech potřebách těla i duše Tebe o pomoc prositi budu.

Před odchodem mým z tohoto chrámu požehnej mne, trojjediný Bože, a vyslyš modlitbu mou. Žehnej mě, Bože Otče, jenž jsi mě stvořil; žehnej mě, Synu Boží, jenž jsi mě vykoupil; žehnej mě, Duše svatý, jenž jsi mě posvětil! Toto trojí požehnání budiž při mně v žití, při smrti a doprovoď mě na věčnost. Amen.

Ježíš před nespravedlivými soudci.

Ježíš, Spasitel náš, který jako rukojmí za viny naše před Spravedlností božskou stanul, byl jako zločinec v zahradě Getsemanské jat, provazy spoután a před soud postaven. Duše křesťanská! následuj v duchu Vykupitele svého do soudnice. U nejvyššího kněze Kaifáše shromážděna byla vysoká rada židovská, před niž nejprve Spasitel náš byl postaven. Jako mezi dravými vlky, po krvi Jeho žíznícími, stál nevinný Ježíš před vlastními, zatvrzelými krajany svými. Ještě neoschly krvavé krůpěje potu na božské tváři Jeho, když postaven byl před množství

svědků falešných. Ó jak tížilo Jej to hrozné břímě hříchů, které dobrovolně na se vzal a pro něž potupnou smrt kříže podstoupiti se uvolil! Nejvyšší kněz táže se Pána Ježíše po učení Jeho. Jist jsa nevinou svou odpovídá božský Mistr: „Já zjevně mluvil jsem světu, co se mě ptáš? Ptej se těch, kteříž slýchali, co jsem mluvil.“ (Jan 18, 20, 21.) Hned na to dal služebník jeden Kristovi políček se slovy: „Tak-li odpovídáš nejvyššímu knězi? I odpověděl jemu Ježíš: Mluvil-li jsem zlé, vydej svědectví o zlém; pakli dobře, proč mne tepeš?“ (Jan 18, 22, 23.) Tu pozdvihl se nejvyšší kněz a pravil: „Zaklínám tě skrze Boha živého, abys nám pověděl, jsi-li ty Kristus, Syn Boží?“ Ježíš pak odvětil: „Ty jsi řekl. Avšak pravím vám, od tohoto času uzříte Syna člověka sedícího na pravici moci Boží a přicházejícího v oblacích nebeských.“ (Mat. 26, 63, 64.)

Tehdy kníže kněžské roztrhl roucho svéřka: Rouhal se! což ještě potřebujeme svědků? Aj, nyní jste slyšeli rouhání: co se vám zdá? A odpovídajíc množství řeklo: „Hodenť jest smrti.“ (Mat. 26, 65, 66.)

Než jak hrozná noc následovala po výslechu tom božskému Vykupiteli! Uprostřed roty surových vojáků snášeti bylo Ješíšovi nejhrubší potupy a urážky. Zakrývajíce obličej Jeho, bili Jej vojáci tážíce se posměšně: „Hádej nám, Kriste, kdo jest, kterýž tebe udeřil?“ (Mat. 26, 68) A smýkajíce jím semo tamo, plivali na tvář jeho.

Když pak bylo ráno, uveden byl Ježíš k vladaři Pilátovi, kde shromáždili se zatím titéž krvelační svědkové, kteří minulého dne k smrti jej odsoudili. Pilát, pohan, nemálo se podivil, vida kněze židovské se zákonníky a staršími tak nepřátelsky proti Kristu vystupovati. — Po opětovaném výslechu prohlásil soudce pohanský, že žádné viny nenalézá na obžalovaném a že nechce vinen býti krví spravedlivého Ježíše. Židé však zuřivě volali: „Ukřižován buď! Krev jeho na nás i na naše syny.“ (Mat. 27, 23, 25.)

Ó jak žalostný pohled poskytují mnozí křesťané, kteří, podobni oněm zatvrzelým židům, neostýchají se popírati, že Kristus jest pravým Synem Božím a že jediné v něm a skrze něho spásy věčné dojíti možno!

Křesťane milý, vzbuď upřímnou soustrast v srdci svém se zatvrzelými, hříšnými těmi

nevěrci a pros Boha, aby je sv. Duchem svým osvítil a na pravou cestu sv. víry přivedl. Nikdy však nedej se sám pochybovači a nevěrci, jimiž nynější svět jen jen se hemží, od pravé a živé víry odvrátiti, aniž kdy usiluj svým lidským rozumem do božských nevyzpytatelných tajemství hleděti vniknouti. Drž se ve všem pevně sv. evangelia, neboť Písma ta svatá jsou slovem Božím, a kde Bůh mluví, třeba aby člověk umlkl, v pokoře Bohu se podrobil a věřil. Abys pak víru svou vždy živou zachoval, navykni si každodenně tři božské ctnosti, víru, naději a lásku vzbuzovati. Za dar neoblomné vytrvalosti ve víře pros následující

Modlitbou.

Pochválen, zveleben a požehnán budiž Ježíš Kristus a nejsvětější Srdce Jeho a na výsost uctěna přesvatá tajemství Jeho zajetí, spoutání a nelítostného před nespravedlivými soudci nakládání.

Ó Ježíši, Bože a Vykupiteli můj, v nejhlubší pokoře předstupuji před tvář Tvou a prosím Tě o dar pevné a živé víry, abych nebeským světlem jejím osvícen Tebe, Boha svého, ve svatých a podivuhodných tajemstvích přehořkého umučení a bolestné smrti Tvé, Tvého z mrtvých vstání, slavného

na nebe vstoupení a konečně skutečného a ustavičného v nejsvětější Svátosti oltářní přebývání, spatřovati, a dle sil svých důstojně oslavovati mohl. Ó co vznešenějšího a sladšího dá se mysliti nad nevystihlá tato tajemství? Bůh na dřevě kříže, Bůh pod způsobami chleba přítomný! A po jakém větším štěstí toužiti může ještě duše zbožná, přijavši Tebe v nejsvětější Svátosti lásky? Ó můj Ježíši, Bože lásky nejsvětější, popřej mi té milosti, abych vždy a ve všem jedině Tebe vyhledával, pro Tebe žil, Tobě umřel a s Tebou v blaženosti nebeské na věky se radoval. Amen.

Den pátý.

Na počátku mše sv.

Ve jménu Otce atd. Všemohoucí, věčný Bože, Pane nebes i země! Pokorně přicházím k oltáři Tvému býti přítomen(na) oběti těla a krve Ježíše Krista, Syna Tvého božského, Tebe touto svatou obětí velebit a lásku svou Ti dokázat. Kéž mohu Tebe srdcem nábožným v tomto svatém tajemství vzývati a Tobě utrpení Spasitele mého, jež při bičování přetrpěl, obětovati! Spojuji modlitby své s modlitbami všech zde přítomných. Ve jménu Ježíšově pokorně se modlím a prosím, nejmilejší Bože a Otče! vyslyš modlitbu mou. Avšak ach! nehoden(na) jsem vyslyšení, neboť jsem velkým(ou) hříšníkem(icí). Vyznávám svou vinu, svou velikou vinu a prosím za odpuštění hříchů svých. Při svaté oběti zde sesíláš na nás velké milosrdenství své a pro zásluhy Syna Tvého odpouštíš hříšníkovi, jenž upřímně lituje vin svých a o milosť Tebe prosí.

Pohleď tedy, nejmilejší Otče, pohleď na mne skroušeného hříšníka, jenž lituji

srdečně hříchů svých; přijmi mne opět na milost a nezatrať duši mou.

Nekonečné jsou zásluhy oběti mše svaté, přijmi je na vyslyšení prosby a žádosti mé! Nehleď na mne, ale na zásluhy sv. Srdce Ježíšova, Syna Tvého, Pána našeho, v jehož jméně prosím. Amen.

Svatá Matko Boží, svatý Josefe a vy všichni svatí ctitelé božského Srdce Ježíšova, proste se mnou a vzývejte se mnou láskou hořící Srdce Ježíšovo, pro téhož Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Při evangeliu.

Všemohoucí, věčný Bože! světlem svatého evangelia osvícen(a) vyznávám víru svou v Tebe, trojjediného Boha, Otce, Syna i Ducha svatého. Věřím vše, co Ježíš Kristus učil a co svatá církev katolická k věření předkládá. Přiznávám se k jediné pravé víře, kterou nám Tvůj božský Syn s nebes přinesl, kterou krví Svou a smrtí zpečetil. Ó můj Bože! Ty vidíš, že víru svou pevně v srdci nosím. V této víře prosím Tě, učiň mne hodným(ou) zásluh této svaté oběti. Za tuto milost prosím v nejsvětějším jménu Ježíšově, pro něž prosby vyslyšíš. Neboť Ježíš, Tvůj božský Syn, pravil: „Začkoliv Otce ve jménu Mém prositi budete, to dá

vám.“ Prosím předně za odpuštění hříchů svých, jež z toho srdce lituji, protože jsem jimi Tebe, Boha svého, největšího dobrodince, urazil(a).

Ó nejmilejší Bože a Otče! nehleď na viny mé, nýbrž na Ježíše a jeho nejsv. Srdce, jež nás lidi až k smrti milovalo. Pro toto nejsv. Srdce prosím Tě za milost lásky Tvé. Kéž Tě, ó Bože, z toho srdce miluji až do své poslední chvíle, kéž přestanu Tě na světě teprve milovati, abych na věčnosti tím světější a dokonalejší láskou Tě miloval(a), pro Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho. Amen.

Při obětování.

Věčný Bože, nejlaskavější Otče, věřím v Tebe všemohoucího a klaním se Tobě pokorně v oběti této svaté Syna Tvého. S knězem spojuji modlitbu svou prose(íc): „Ó nejmilejší Bože, odpusť mi hříchy; nehleď na viny mé, ale na Tvého božského Syna, jenž se za nás hříšníky dal odsouditi a bičovati. Aby nás od věčné smrti osvobodil, dal se bičovati, prolévaje při tom za nás nejsvětější krev svou. Pohleď tedy, ó nejmilejší Otče, na Syna Tvého, jenž se Ti zde obětuje způsobem nekrvavým. Což bych si počal(a) já bídný(á) hříšník(ice), kdyby Spasitel můj, Syn Tvůj božský, nebyl pro-

středníkem mojím. Věře(íc) v Ježíše a Jeho zásluhy přednáším Tobě s knězem obětujícím modlitby a prosby své. Však nepotěší Tě, nejmilejší Otče, jediné slovo, ale čisté, zbožné srdce. Proto obětuji Ti nejsvětější láskyplné Srdce Ježíšovo, v němž se Ti zalíbilo. Pro toto nejčistší Srdce prosím Tě, můj Bože, očisť srdce mé od hříchův, aby modlitba má vyslyšena byla pro Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho. Amen.

Sanctus.

Všemohoucí Bože, nebeská Velebnosti! již blíží se okamžik, kdy božský Syn Tvůj s nebe sestoupí a knězem pozdvižen bude k uctění a vzývání. Ó shlédni, nebeský Otče, shlédni tak milostivě a laskavě, jako jsi pohlížel na ukřižovaného Syna svého na hoře Kalvarské! Ježíš, Tvůj nejmilejší Syn, obnovuje zde oběť, kterou na kříži dokonal a my hříšníci vidíme tu Spasitele svého, jak na kříži přibit volal: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ O kéž bychom poznali, co jsi, ó Bože, za lidstvo, za nás hříšníky, učinil, když jsi nejmilejšího, jediného Syna svého, za nás k oběti dal! A proto máme Tebe, dobrotivý Bože, vzývati, neboť Ty jsi nám poslal Syna svého, Beránka Božího, jenž sňal s nás hříchy a

před věčnou smrtí nás zachránil. A proto velebíme dobrotu Tvou volajíce s anděly a archanděly: „Svatý, svatý, svatý jest Bůh, Pán zástupův; požehnaný, jenž tu přichází ve jménu Páně, Hosanna!“

Při pozdvihování.

O nejmilejší Ježíši, jenž jsi za nás bičovati se dal, klaním se Tobě přítomnému ve způsobě chleba a vína; uznávám vinu svou a bije(íc) se v prsa volám: Buď mi milostiv, buď mi milosrden, odpusť mi hříchy!

O nejdražší krvi Spasitele mého! Ty jsi za spásu lidstva protekla, vzývám Tě prose(íc), bys očistila mne od hříchův a vyprosila mi od Boha milost a milosrdenství.

Po pozdvihování.

Všemohoucí Bože! nejmilostivější Otče! jakou milostí jsi nás hříšníky opět obdařil, jak nevýslovně svaté dílo jsi opět dokonal!

Ježíš, Tvůj božský Syn, Spasitel světa, jest zde v této nejsvětější Svátosti s božstvím a člověčenstvím přítomen. Ježíš, jemuž nebe i země se klanějí, tento božský Spasitel jest zde a obětuje se za nás Bohu. Radují se z toho andělé nebeští, že Bůh veleben jest v Synu svém a vzýván jest v nejsvětější Svátosti.

O můj Ježíši! i já Tobě zde co nejpokorněji se klaním; dej, ať s Tebou úplně spojen(a) jsem a ať Bůh přijme tělo mé i duši mou v oběť. Ó kéž by byla duše má bezvinná a čistá; avšak já jsem bídný(a) hříšník(ice)! Proto, ó Ježíši, očisť svou nejdražší krví duši mou, abych byl(a) bohumilou obětí.

Ach, můj Bože a Vykupiteli! uznávám, že pro hříchy naše bylo svaté tělo Tvoje krvavě bičováno. Ó přiveď k lítosti nejdražší krví svou, již jsi při bičování prolil, srdce mé, abych zásluh utrpení Tvého účastným(ou) se stal(a).

Vzpomeň též, ó Ježíši! na duše zemřelých a dej jim pokoj věčný! Duše ty věřily v Tebe, Spasitele, doufaly v Tebe a milovaly Tě. Pro ovoce této svaté oběti přiveď je ke věčné blaženosti. Otče náš atd.

Při přijímání.

Nejmilejší Ježíši! v nejsvětější Svátosti přítomný Bože! věřím v Tebe, doufám v Tebe, miluji Tebe, Ty nejvyšší a vší lásky nejhodnější Dobro! Ó můj Spasiteli! toužím po Tobě — ó přijď, miláčku duše mé, přijď ke mně duchovním způsobem. Přijmi v dar srdce mé a očisť je ode všech hříchův, abych Tebe později hodně přijati

mohl(a). Pojď, nebeský lékaři, a uzdrav nemocnou duši mou!

(Pomysli si, že bys byl přijímal a rci:)

O můj Ježíši: buď mi milostiv — buď mi milosrden — a odpusť mi hříchy moje! Nejsvětější Srdce Ježíšovo, kéž jsem Tvůj (Tvá) a Ty moje! Buď stále při mně, ať dojdu šťastné věčnosti, kdež tebe milovati a Tobě se klaněti budu na věky. Amen.

Poděkování.

Nejmilejší Bože, Otče nebeský! děkuji Tobě, že jsi mi dal tu milost, býti přítomnu oběti mše svaté a že jsem Tobě potřeby své přednésti mohl(a). Velká, nevýslovná jest láska Tvoje; neboť viděl(a) jsem Tebe, pravého Boha. Já jsem Tebe, Boha Otce, v Synu Tvém a Duchu svatém vzýval(a); děkuji Ti za velkou milost tu. Avšak, nejmilejší Bože, jak mohu Tobě nehodné stvoření Tvé hodně a důstojně se klaněti? Ó býti tak čistý(á) jako Maria, nejčistší Matka Boží, abych Tě tak vřele miloval(a), jak ona Tě milovala a miluje! Od této chvíle Tobě sloužiti a přikázání Tvá zachovávati budu. Všeho se budu chrániti, co by Tě uráželo. Dle Tvojí vůle jednati, budu se starati. Ó nejmilejší Bože! nechť úmysl ten zachovám až na konec žití svého; za to Tě

prosím, nejmilejší Bože! pro nejlaskavější Srdce Ježíše, Syna Tvého, Pána našeho. Amen.

A nyní, nejmilejší Bože, prosím za Tvoje požehnání. Požehnej mne rukou kněze; žehnej nás přítomné všechny. Žehnej moje přátele, žehnej ty, za něž modliti se mám. Žehnej nás, trojjediný Bože, Otče, Synu a Duchu svatý. Amen.

Ježíš ukrutně bičován.

Stráviv strastiplnou noc ve vězení uprostřed zuřivých a surových vojáků, předveden byl Ježíš ráno opětně před vysokou radu židovskou, kde se byli již kněží, zákonníci a starší lidu shromáždili a o usmrcení svatého zajatce radili. Výrok smrti nad Ježíšem pronésti nebylo však v jejich moci, ten musili hleděti nějak na vladaři římském vymoci a vymaniti, a proto odveden utýraný Spasitel k Pilátovi. Ten nenašel však žádné viny na Ježíšovi a zaradoval se, že připadl na prostředek, kterým by mohl Krista z rukou rozkáceného lidu vyrvati. Bylo totiž obyčejem, že propuštěn býval o veliké noci lidu vězeň, za kterého sám žádal. Měl pak tehdy Pilát vězně znamenitého, vraha Barabáše, toho tedy postavil

k Ježíšovi a řekl k lidu: „Kterého chcete, abych vám propustil: Barabáše, čili Ježíše, jenž slove Kristus?“ (Mat. 27, 17.) Nejvyšší kněží navedli však lid, aby prosil za Barabáše.

Uslyšev to Pilát otázal se: „Což tedy chcete, abych učinil králi židovskému?“ A oni zvolali: „Ukřižuj ho!“ Pilát pak jim pravil: „I co jest zlého učinil?“ Avšak oni vždy více volali: „Ukřižuj, ukřižuj ho!“ (Mar. 15, 12, 13, 14.) Tu dal si Pilát vodu přinésti a umyl si ruce před tváří všeho lidu, řka: „Nevinenť jsem já krví spravedlivého tohoto; vy vizte!“ (Mar. 27, 24.) I pustil jim Barabáše, Ježíše však dal bičovati.

Vojáci vyvedli nevinného Spasitele na dvůr, kde se byl již celý zástup shromáždil. Ach, není zajisté potupy, jíž by nebyl tehdy Kristus Pán zakusil v míře nejplnější. Oděv jeho byl mu s těla stržen a obnažené, přesvaté tělo to bylo bičíky tak ukrutně zraněno, že krev v potůčkách na všechny strany stékala.

Ach, duše křesťanská, pohleď v duchu na trpícího Spasitele, jak zkrvaven u sloupu přivázán stojí, a taž se sama sebe: Kdo jest

příčinou utrpení Ježíšova? A svědomí jistě odpoví ti: Hřích jest příčinou všeho toho. Ano hříchy lidstva zranily tak hrozně nevinného Ježíše. Abychom všecko to lépe pochopili, mějme na zřeteli ze všech nepravostí hlavně jeden hřích, hřích nečistoty, který v tak mnohotvárné podobě páchán bývá, aniž by kdo nad tíží a ošklivostí jeho poněkud se pozastavil. Nepravost tato co do ošklivosti před tváří Boží nemá sobě rovné, není však také hříchu, jehož by se člověk snadněji dopouštěl jako povolování žádostivosti tělesné. A přece již pouhé pomyšlení na ohavnost tuto tak nesmírně vzdaluje nás od Boha! Jak lehko tedy státi se může člověk v očích Božích věčné zátraty hodným! Jediná myšlenka svrhla anděly s výšin nebeských do propasti pekelné, a lidé tak málo vyhýbají se neřesti této!

Abys, křesťane milý, slova právě pronesená ještě jasněji pochopil, pomni, že ani nejmenší zbožný vzdech srdce lidského nezůstává u Boha bez odměny; měla by tedy hříšná myšlenka v témž srdci sídlo mající bez trestu zůstati? Opatruj tedy úzkostlivě smysly své, poněvadž tak velice ke zlému jsou náchylny. Takovým způsobem již na tomto světě získáš si přízeň a lásku Boží a tím více budeš moci doufati v dosažení

blaženosti věčné, vždyť Spasitel sám řekl: „Blahoslavení čistého srdce, nebo oni Boha viděti budou.“ (Mat. 5, 8.) Zdá-li se ti tedy boj proti hříchu příliš těžkým, popatř jen na Vykupitele svého, na jehož svatém těle po nelítostném bičování ani místečko nezůstalo zdravé. Slyš, co Ježíš sám, co každá rána a každá krůpěj předrahé krve jeho praví. Ach, ty muky hrozné Spasitele našeho hlasitě volají: Hříšníku, vše to, co na mně vidíš a co v tobě soustrast se mnou ubohým budí, vše to jen pro to jsem vytrpěl, abych duši tvou plamenům pekelným vyrval. Ortel, který nade mnou byl vyrčen, byl tvým ortelem, ty propadl jsi smrti věčné. Já však vzal jsem vinu tvou na sebe a, abych tobě život zachoval, sám nejpotupnější smrt jsem podstoupil.

Ó hříšníku, žádáš ještě většího důkazu lásky nad tento a může ti po pohledu na milosrdné, pro tebe trpící Srdce Páně boj proti hříchu ještě zdáti se těžkým? — Věř, chceš-li opravdu čistotu srdce svého neporušenou zachovati a prosíš-li o to Boha, dostane se ti jistě dosti síly i zmužilosti, abys všecka pokušení přemoci a všem nástrahám vítězně odolati mohl. Neváhej proto obrátiti se k božskému Srdci Páně následující

Modlitbou.

Pochválen a nade vše zveleben buď Ježíš Kristus a nejsvětější Srdce Jeho v tajemství ukrutného Jeho bičování.

Ó nejsvětější Srdce Ježíšovo! nic nečistého nemůže do nebe vejíti! proto snažně Tebe prosím, očisť mne ode všech hříchů mých a přijmi mne jakožto vlastnictví své. Očisť mé náklonnosti, posvěť všechny žádosti mé, abych po ničem jiném netoužil, než po lásce Boží a po lásce božského Srdce Tvého. Jen Tobě chci se od této chvíle líbiti, jen Tebe milovati a jen od Tebe na vzájem milovánu býti. Tvá ochrana mocná všude mě provázej, aby nic do srdce mého se nevloudilo, co by mě nehodným učinilo Tebe jednou v nebi tváří v tvář spatřiti, Tebe milovati a s Tebou na věky se radovati. Amen.

Den šestý.

Na počátku mše svaté.

Ve jménu Otce atd. Věčný Bože! božská nejvyšší Velebnosti! hle! já bídný(á) hříšník(ice) na kolenou před oltářem Tvým klečím, abych hodně a nábožně přítomen(na) byl(a) mši svaté, smírčí oběti Syna Tvého. Ó dej mi milost, abych se skroušeným srdcem modlil(a) a modlitba moje Tebou vyslyšena byla. Modlím se společně s knězem, jenž ve Jménu Ježíše se modlí a obětuje. Že však třeba při této oběti svaté býti čistého srdce, rmoutí mne a lituji, že jsem tak často hřešil(a) a Tebe, Boha svého, nejvyšší dobro, urážel. Odpusť mi viny a nehleď na hříchy mé, ale na Ježíše, Svého božského Syna, jenž za nás hříšníky největší bolesti přetrpěl a krev svou za nás vylil. Tajůplná oběť ta obětována jest nyní opět na oltáři; Ježíš obětuje se opět za nás Tobě, nebeský Otče! Ach, kolik bolestí Spasitel světa za nás hříšníky přetrpěl! Za nás v největší smrtelné úzkosti modlil se na hoře Olivetské a krvavým potem se potil. Za naše hříchy byl vázán a týrán. Za naše hříchy byl bičován a hlava

Jeho trnovou korunou korunována byla, až krví celý zalit byl. Pohleď tedy, nebeský Otče, na trním korunovanou hlavu Svého nejmilejšího Syna; pohleď na četné Jeho rány a na nejsvětější krev, kterou tak často za naši spásu prolil. Pro tuto svatou krev a hořké umučení vyslyš vřelou modlitbu mou pro téhož Ježíše Krista, Syna Svého, Pána našeho. Amen.

Při evangeliu.

Ó Ježíši, můj Spasiteli a Vykupiteli! bolestná jest vzpomínka na utrpení Tvého nejsvětějšího Srdce, když židé v zuřivosti své na hanu Tobě oblekli purpurový plášť, třtinu za žezlo do rukou Ti dali a hlavu korunou trnovou Ti korunovali. Božský Spasiteli! vzývám co nejpokorněji hořké utrpení Tvé prose(íc) za odpuštění hříchů a za milost, abych lítostí a pokáním lásku Tvou opět si získal(a), kterou hříchy jsem ztratil(a). Odpusť mi, Bože můj, a přijmi oběť Syna Tvého v zadostučinění za hříchy mé. Nenáviděti budu hřích, protože jím Ty, nejvyšší a lásky nejhodnější dobro, urážen jsi. Posilni předsevzetí mé, abych vytrvav(vši) v něm zásluh utrpení Ježíšova účastným(ou) se stal(a) a po smrti korunou věčné blaženosti okrášlen(a) byl(a). Amen.

Prosba k Ježíšovi.

Ó můj Ježíši! Ty nejvěrnější příteli lidstva! Tys přišel na svět, stal jsi se člověkem, abys hříšníky hledal a je spasil. Odevzdávám se úplně Tobě prose(íc), aby srdce mé od Tvého nejsvětějšího Srdce se neodloučilo, avšak za to Tvojí milostí ve všem řízeno bylo; aby myšlenky mé, přání a žádosti k Tobě jen se nesly a Ty jediný byl mou radostí, podporou a nadějí a já věčné blaženosti dospěl(a). Amen.

Při obětování.

Bože, Otče nebeský! shlédni dolů na oltář; shlédni na modlícího se kněze, jenž Tobě Syna Tvého božského na tajůplný způsob v oběť za naše hříchy obětuje. Všichni, kdož zde přítomni jsme, obětujeme a modlíme se zároveň s knězem. Vyznáváme, že v Ježíše Krista, božského Syna Tvého, věříme a Jím v odpuštění, milost a život věčný doufáme. Prosíme Tě, ó Pane, dej nám milosti této svaté oběti účastnými se státi. Ježíš poručil nám Jej následovati; prosím tedy za milost a sílu, bez níž nejsem s to ničeho učiniti. Zbav mě nedokonalostí mých, abych Ježíše následovati mohl(a) a obětí mše svaté s Ním spojen(a) byl(a) a zůstal(a).

Toho dopřej mi nebeský Otče pro Syna Tvého Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Ó trojjediný Bože, Otče, Synu a Duchu svatý: Tobě patří nejvyšší čest a chvála; ku větší Tvé cti obětujeme Ti nejsvětější, láskou hořící Srdce Ježíšovo a prosíme pro zásluhy tohoto nejsvětějšího Srdce za odpuštění hříchův a vyslyšení modlitby naší.

Ó svatá Matko Boží, svatý Josefe a všichni svatí ctitelé božského Srdce Ježíšova! spojte modlitby své s mojí a milujme vespolek láskou hořící Srdce Ježíšovo v nejsvětější Svátosti oltářní, vzývejme je a klanějme se jemu na věky. Amen.

Sanctus.

Milosrdný Bože, dej mi milost, abych této svaté oběti hodně přítomen(na) byl(a). Ježíš, pravý Syn Boží, sestupuje s nebes a koná na oltáři oběť, kterou na hoře Kalvarii ku spáse světa přinesl. Radují se z toho nebesa i země. Andělé velebí Boha pro lásku Jeho k lidstvu. I my shromáždění velebíme Boha v Synu Jeho. A ačkoliv hříchy obtíženi jsme, máme přece naději smrtí Ježíšovou hříchů našich sproštěnu býti. Proto dík budiž Tobě, věčný Otče! Tys poslal nám božského Syna Svého, aby nás osvobodil od smrti věčné. Velebíme

z toho lásku Tvou a milosrdenství, volajíce s anděly a archanděly: Svatý, svatý, svatý jest Bůh, Pán zástupův; požehnaný Syn Boží, jenž nyní na oltáři se zjeví. Jemu budiž čest a chvála!

Při pozdvihování.

Ó můj Ježíši! v hrozné noci v domě Pilátově trním korunovaný Spasiteli! já se Tobě zde přítomnému klaním. Věřím v Tebe — doufám v Tebe — miluji Tě, své nejvyšší a lásky nejhodnější Dobro.

Svatá za nás hříšníky prolitá krvi! pokorně Tě prosím, očisti mne od hříchů, abych účastným(ou) byl(a) zásluh hořkého utrpení mého Spasitele.

Po pozdvihování.

Všemohoucí, věčný Bože! na oltáři, hle! Beránek Boží, jenž ku spáse lidstva na smrť se vydal. A v tomto nejsvětějším Beránku klaním se Tobě, ó Bože! Avšak nehoden(a) jsem zraků svých k Tobě povznésti; proto lituji hříchů svých z toho srdce a prosím, aby mi smrtí Syna Tvého, jejíž památku na oltáři obnovujeme, hříchy moje odpuštěny byly. Důvěřuje(íc) v přítomného Spasitele prosím, nehleď na hříchy mé, ale na Ježíše,

jenž za mne touto svatou obětí u Tebe oroduje. Na jeho prosbu dej, ať setrvám až na konec v dobrém a Tebe kdysi spatřím tváří v tvář pro Jožíše Krista, Syna Tvého, jenž za nás trním korunován byl. Amen.

Smiluj se, ó Pane, nad věrnými zemřelými a dej jim odpočinutí věčné. Otče náš atd.

Ó Ježíši, Beránku Boží, jenž jsi za nás na kříži se obětoval; Ty nejsvětější oběti, která božskou spravedlnost se světem jsi smířila, já se Tobě klaním žádaje (jíc), abych Tebe s takovou láskou a vřelostí vzýval (a), jako Tě vzývají andělé v nebesích. Jelikož já ze svých sil ničeho nemohu, pozývám nebeskou Matku za orodovnici; ona požehnaná Matka zvelebuj Tebe za mne a chval nyní a na věky. Amen.

Přijímání.

Ó můj Ježíši, nejlaskavější Spasiteli! věřím, že jsi tělem a duší v této svaté Svátosti přítomen a klaním se pokorně Tobě. Ó býti čist (a) od hříchův, abych Tvé svaté tělo s knězem přijati mohl (a)! Avšak hříšník (ice) jsem a milosti Tvé nehoden (a). Ale přece přijď, o Spasiteli můj, duchovním způsobem ke mně a připrav srdce mé i duši mou hodně ku příštímu svatému přijímání.

Ó pojď, Spasiteli můj, dávám se Tobě v dar; znič ve mně vše, co se Ti nelíbí. Vlij v srdce mé milosť, lásku a ctnosti Své, abych se Tobě zalíbil(a). Pojď, Spasiteli můj, toužím po Tobě.

(Pomysli si, jako bys byl(a) přijímal(a) a rci:)

Ó Ježíši, Bože můj a Pane! věřím, že jsi ke mně zavítal duchovním způsobem, klaním se Tobě, prose(íc), bys u mne zůstal a v duši mé stánek si učinil, abych důstojně připraven(a) byl(a) na příští svaté přijímání. Za tuto milost prosím Tebe, Ježíši můj, pro korunování Tvé korunou trnovou, jež jsi za nás hříšníky trpělivě vytrpěl. Amen.

Poděkování.

Svatý, nejvýš svatý a milosrdný Bože! děkuji Ti zbožným srdcem za štěstí a milost, že jsem přítomen(a) byl(a) oběti mše svaté a Tobě prosby a žádosti své přednesl(a). Jaká útěcha, jaké požehnání padá na nás touto nejsvětější obětí, jak velice zaraduji se, až na Tebe v království nebeském, Boha, na nějž jsem patřil na světě zrakem svaté víry, až na Tebe tváří ve tvář patřiti a Tebe vzývati budu! Tuto milost uděl nám, ó Bože, nám všem, kteří této svaté oběti přítomni jsme byli a k Tobě se modlili.

Sprovázej nás také nyní nebeským požehnáním svým, abychom ovoce hořkého umučení Syna Tvého nyní i na věčnosti účastnými byli(y) pro téhož Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho. Amen.

Při požehnání.

Požehnej mne a všechny zde přítomné všemohoucí Bůh, jenž od věků byl, jest a věčně bude. Požehnej nás ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Amen.

Ježíšovo bolestné trním korunování.

Ježíš Kristus po přestálé úzkosti na hoře Olivetské a po veliké ztrátě krve při svém bičování byl již tak zemdlen, že sotva na nohou státi mohl a mdlobám o něj se pokoušejícím jen stěží odolal. Bohapustá rota posadila jej na kámen a suroví vojáci zakrývajíce mu oči, tahali jej za vlasy a plivali na svatou tvář jeho. Než nedosti na tom. Spasitel oděn v plášť šarlatový a na hlavu jeho postavena koruna trnová; místo žezla dali mu trýznitelé do ruky třtinu, načež klekajíce před ním, posměšně volali: „Zdráv buď králi židovský!“ (Jan 19, 3.)

A brali mu také třtinu z ruky a bili hlavu jeho, takže trny vždy více do přesvaté hlavy té se zarývaly a nebeský obličej Spasitelův celý krví se zalil.

Pilát dojat surovostí, s jakou počínali sobě rozlícení židé proti nevinnému Ježíšovi, všemožně hleděl jej propustiti. I vyvedl zuboženého Spasitele před oči lidu, doufaje je takto k milosrdenství pohnouti, a zvolal hlasem povýšeným: „Ejhle člověk!“ (Jan 19, 5.) Než zatvrzelý lid křičel: „Ukřižuj, ukřižuj ho!“ (Jan 19, 6.) I vydal jim Pilát zraněného Ježíše, aby byl ukřižován.

Ó duše křesťanská, považ, jaká nesmírná muka rozrývala Srdce předobrého Ježíše ve chvílích těch, kdy lid, který vykoupit přišel, tak hanebně s ním nakládal, tak nelidsky zranil! Obrať zase duševní oko své na božského Vykupitele a viz, jak tu stojí utýraný a spoutaný jako by byl nejhorším zločincem a vyvrhelem lidstva. Tělo Jeho jest bičíky rozedráno, hlava ostrými trny bolestně zbodána, krev řine se z otevřených ran. Představ si, křesťane milý, Otce nebeského, an praví tobě: Pohleď, toť Bůh-člověk, můj milý, jednorozený Syn. Viz ten zubožený stav Jeho, který hříchy tvoje zavinily. Patř na krev a otevřené rány jeho, které jediné proto

vytrpěl, aby tebe před věčnou záhubou zachránil. — Ó ustaň hřešiti a nezraňuj opětně jeho, který z lásky nesmírné za tebe se obětoval. Pozoruj Boha-člověka, jak pro hříchy tvé v nesmírných bolestech strádá; spatřuj v něm však zároveň člověka, jehož následovati máš v bolestech a utrpení. Uč se od něho, neboť jest pravzorem pokání, trpělivosti, mírnosti i lásky. Příkladný vzor tento měj ustavičně před očima a snaž se, abys srdce své ve všem Srdci Jeho připodobnil. — Rozjímej o přežalostném stavu Pána Ježíše, a taž se v duchu, mohl-li ještě více pro tebe trpěti? — Má snad také pro tebe zemříti? Zajisté, i smrť pro tebe podstoupí, vždyť toužebně očekává okamžik, kdy krev svou za tebe a celé lidstvo do poslední kapky bude moci vyceditі.

Uznáváš-li, duše křesťanská, všechna ta nevystihlá dobrodiní, jež božský Spasitel utrpením svým ti vyzískal, lituj upřímně všech hříchů a poklesků svých a věnuj božskému Srdci Páně následující

Modlitbu.

Pochválen a požehnán a nade všecko zveleben buď Ježíš Kristus a nejsvětější Srdce Jeho v utrpení bolestného trním korunování.

Ó můj Ježíši, zneuznaný a nejsurovějším způsobem potupený Spasiteli! Uznávám a velebím Tě jakožto nejvyššího Pána a Krále a nezlomnou věrností až do smrti své chci Ti nahraditi všechny ty urážky, které jsem přelaskavému Srdci Tvému chladností a nevěrností svou způsobil. Ochotně chci Tě na cestě utrpení Tvého následovati a všem rozkošem a radovánkám světským odříci. Ó nejmilejší Pane a Spasiteli, přijmi pokorný tento můj úmysl: od této chvíle varovati se chci všech hříchův i každé příležitosti k nim, posilni mne v předsevzetí mém, abych Ti až do konce života svého věrně sloužiti mohl. A až přiblíží se poslední hodinka má, neodpuzuj mne od tváře své, nýbrž přijmi do počtu vyvolených ctitelů nejsv. Srdce svého, abych na věky v nebi se ti klaněti a s Tebou se radovati mohl. Amen.

Den sedmý.

Na počátku mše sv.

Ve jménu Otce i Syna atd. Věčný, nevýslovně svatý Bože! před oltářem Tvým klečím, abych přítomen(na) byl(a) oběti mše svaté, kterou se obnovuje Tvého Syna smrť na kříži, která za naše hříchy přinesena byla. Neznám úcty Tobě milejší, neznám vzývání Tebe hodnějšího nad oběť mše svaté, kterou nyní kněz přinese. Já jsem však hříšník(ice) a nehoden(a) býti přítomen(na) této svaté oběti. Uznávám nehodnost svou a biji se zkroušeně v prsa prose(íc) pro Ježíše, Syna Tvého, abys byl mně milostiv! Tys poslal nám Ježíše Krista, Spasitele, aby nás spasil. Proto přijmi tuto svatou oběť v díkučinění pro Svého milovaného Syna, jenž za nás těžký kříž nesl. Tobě budiž jím dík, chvála, čest a sláva na věky.

Nejmilejší Ježíši, ochránce můj a pomocníku, Tebe a Tvé nejsvětější Srdce prosím za odpuštění hříchů svých, abych

této svaté oběti hodně přítomen (na) byl (a) a Tvé hořké umučení pokorně rozjímal (a). Jaká bolest Srdcem Tvým zmítala, když jsi obtížen těžkým křížem kráčel na horu, abys přetrpěl těžkou smrt na kříži! — Nejmilejší Ježíši! kéž bych Tě mohl (a) takovou láskou milovati, jako Ty jsi nás miloval! kéž bych mohl (a) jako milující Seraf Tebe stále před oltářem Tvým vzývati! Proto obětuji Otci nebeskému tuto svatou oběť prose (íc) za milost, abych Tebe stále z celého srdce a nade vše miloval (a).

Nejsvětější Srdce Ježíšovo! Ty víš, že chci nábožně a pokorně této svaté oběti býti přítomen (na); rozžehni proto srdce mé, abych chválil (a) Boha, abych Tebe v nejsvětější Svátosti oltářní s knězem vzýval (a) a zásluh utrpení Ježíšova účastným (ou) se stal (a). Amen.

Při evangeliu.

Ježíši křížem obtížený! Na Olivetské hoře jsi se krvavým potem potil, byl jsi nemilosrdně bičován a trním korunován, a hle! ačkoliv úplně vysílen přece jsi vzal na bedra svá těžký kříž a s křížem hříchy naše, abys usmířil spravedlnost božskou! Tisícerý Tobě dík vzdávám, že vzal jsi na sebe těžký

kříž s hříchy našimi, tak těžký, že několikráte pod tíží jeho jsi sklesl. Ó můj Spasiteli! jak tvrdá, jak bolestná byla cesta Tvoje poslední! Nebeský Vykupiteli! Ty jsi vzal na sebe tíži hříchů našich, abys nás od nich osvobodil, ach, odpusť mi hříchy moje, jichž z toho srdce lituji a pevné činím předsevzetí, více jich se nedopustiti, ale dle přikázání Tvých žíti. Dej mi milosť k tomu, ať utrpení Tvoje na duši mé ztraceno není.

Nejsvětější srdce Ježíšovo! panuj v srdci mém, buď v něm králem a pánem; buď stále při mně v životě i smrti. Amen.

Při obětování.

Věčný Bože! nejlaskavější Otče! pohleď milostivě na dary chleba a vína, jež promění kněz v nejsvětější tělo a krev Ježíše, Syna Tvého, čímž oběť krvavá Spasitele světa způsobem nekrvavým obnovena bude. Přijmi, ó nebeský Otče, čistou oběť tu, kterou Tobě rukou kněze za hříchy a urážky mé obětuji. Obětí touto děkujeme Tobě, ó Bože, za vykoupení naše, prosíce, abys učinil nás hodnými a účastnými utrpení a krve božského Syna Tvého. Pro Ježíše, Vykupitele našeho, pro zásluhy jeho doufáme v odpuštění hříchů svých, doufáme v milost, milosrdenství a život věčný. Amen.

Sanctus.

Věčný, všemohoucí Bože! ke Tvojí oslavě počíná nyní nejsvětější tajemství, oběť těla a krve Ježíše Krista. — V této oběti ukazuješ, ó Bože, všemohoucnost svou. Spasitel světa přichází pod způsobou chleba a obnovuje dílo vykoupení, které na kříži dokonal.

Proto budiž Tobě, nejvyššímu Pánu a Bohu, povždy čest a sláva v Ježíši Kristu, Synu Tvém, jenž světa hříchy sňal a nám lidem království nebeské otevřel. Z toho radují se nebesa i země a my hříšníci litujíce hříchů spojujeme modlitby a volání s anděly a archanděly, s knížaty nebeskými volajíce: Svatý, svatý, svatý jest náš Pán Bůh! Požehnaný, jenž tu přichází ve jménu Páně, Hosanna!

Při pozdvihování.

Ó Ježíši, můj Spasiteli! jenž jsi z lásky k lidem těžký kříž nesl, já se Tobě zde přítomnému pokorně klaním. Ó Ježíši, věřím v Tebe, ó Ježíši, doufám v Tebe, ó Ježíši, z toho srdce Tě miluji! — Ó božský Spasiteli! vzývám Tvou nejsvětější krev, jež za nás prolita byla a kteráž zde v kalichu přítomna jest. Ó nejdražší krvi, očisti mne od hříchů

a učiň mne hodným(nou) nebeského milosrdenství.

Po pozdvihování.

Božský Vykupiteli! denně přítomen jsi z lásky k nám na oltáři a obětuješ se za nás nebeskému Otci jako jsi se na kříži obětoval. Ty chceš však, abychom my lidé při mši svaté vždy upomenuli se na přehořké umučení Tvoje a smrt na kříži. Vzpomínám si proto na bolestné utrpení, jež jsi za nás hříšníky přetrpěl. Sotva ukončil jsi poslední večeři, šel jsi na horu Olivetskou modlit se. Ty prosil jsi Otce nebeského za sílu a pomoc ku smrti na kříži, abys spravedlnost božskou s hříšným světem usmířil. Z úzkosti jsi se potil krvavým potem, jehož krůpějemi země svlažena byla. Ó božský Ježíši! jak krutě s Tebou bylo jednáno, jak jsi byl bičován, trním korunován a konečně hřeby na kříž přibit! Na kříži však umíraje dal jsi největší svou lásku na jevo volaje: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí“.

Milosrdný Spasiteli! ach, obětuj nyní při mši svaté prosbu Svou k Otci nebeskému, aby odpustil mi hříchy a abych účastným(ou), se stal(a) zásluh utrpení Tvého. Za milost tu prosím pro Tvé nejsvětější Srdce, k jehož

uctění tuto svatou oběť Tobě obětuji. V požehnanou ránu tohoto Srdce vkládám prosby své, doufaje (íc), že vyslyšeny budou. Amen.

Při přijímání.

Ó božský Spasiteli! jak šťasten (na) bych byl (a), kdyby hříchy netížily srdce mé a já nejsvětější tělo Tvé s knězem přijati mohl (a)! Hříšník (ice) jsem a uznávám nehodnost svou; doufám však jako setník v evangeliu, že jediným slovem očistiti a posvětiti můžeš duši mou. Proto prosím, ó Pane! přijď duchovním způsobem ke mně; promluv slovo a spojen (a) budu s Tebou, budu čist (a), nábožen (a) a ctnosten (a). Ach, přijď, láskyplný Spasiteli, pojď, duše moje práhne po Tobě!

(Pomysli si, jakobys byl (a) přijímal (a) a rci:)

Ó můj Ježíši, věřím v Tebe! — Ó můj Ježíši, doufám v Tebe! — Ó můj Ježíši, miluji Tě! — Ó radosti mojí duše! buď při mně se Svou milostí, vzbuď v srdci mém lítost nad hříchy, abych spíše zemřel (a), než Tebe hříchem nějakým urazil (a)! Jen Tobě, ó můj Ježíši, chci žíti; jen Tvůj (á) chci býti; jenom Duchu svatému srdce mé bude otevřeno! Duch svatý kéž posvětí srdce mé ku příštímu svatému přijímání, abych Tebe,

Boha a Spasitele, hodně a důstojně přijal(a) a v milosti Tvé žil(a) i umřel(a). Amen.

K nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu.

Láskyplné Srdce Ježíšovo! nevyčerpaná studnice božského milosrdenství! K Tobě se v potřebách svých utíkám, v Tebe, nejsvětější Srdce, důvěřuji; pro Tebe, doufám, že modlitba moje vyslyšena bude a mně té milosti se dostane, abych v lásce k Tobě žil(a) až na konec žití svého a konečně na Tebe, ó Ježíši, patřil(a) a Tvým(ou) věčně byl(a).

Nejblahoslavenější Panno Maria! mateřským orodováním svým vypros mi ctnosti, jimiž hodným(ou) se stanu lásky Srdce Ježíšova. Vypros mi milost, aby prosby a přání moje nesly se jediné k lásce Boží. Tuto milost vypros mi u Ježíše, Syna svého, Pána našeho. Amen.

Po mši svaté.

Dobrotivý a milosrdný Bože! dokončena jest oběť těla a krve božského Syna Tvého ku Tvojí oslavě. Prosím, aby modlitba má milou Tobě byla a já účastným(ou) se stal(a) ovoce mše svaté. Této milosti dopřej nám všem, kdož jsme byli této nejsvětější oběti

přítomni. Za to Tebe prosím pro láskyplné Srdce Ježíše, Syna Tvého, jenž za nás těžký kříž nesl. A nyní věře(íc) v Boha trojjediného sestoupiž na mne rukou kněze požehnání ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého. Nechť opustíme svatostánek tento, ó dobrý Bože, posilněni, nechť vyslyšena jest modlitba naše pro Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho. Amen.

Než ještě odejdu, povznáším mysl svou k Tobě, nejsvětější Srdce Ježíšovo. Děkuji Ti za milost, jíž obohacen(a) jsem touto obětí mše svaté. Chválím a miluji Tě, nejsvětější Srdce, oplakávaje(íc) při tom hříchů a pevné činím předsevzetí, Tebe hříchem již neurážeti. Posilni předsevzetí mé a zůstaň při mně nyní i v hodině smrti.

Svatá Maria, Matko Ježíšova! Ty nejhorlivější milovnice nejsvětějšího Srdce Ježíšova! Ó kéž bych mohl(a) láskyplné Srdce Ježíšovo tak milovati, jak Ty jsi je milovala! Dej mi, prosím Tě, alespoň jednu jiskru lásky Tvé, abych božské Srdce Ježíšovo nade vše miloval(a) a je kdysi v nebesích věčně milovati mohl(a). Tuto milost vypros mi, drahá Matko, pro Ježíše Krista, svého božského Syna, Pána našeho. Amen.

Na Ježíše těžký kříž vložen.

Sotva vynesen byl rozsudek smrti nad Ježíšem, hned naléháno na okamžité jeho provedení, neboť bylo před velikou nocí. Celý Jerusalém v nemalém nalézal se rozčilení nad událostí neobyčejnou, ulice plnily se diváky, poněvadž každý viděti chtěl Divotvorce Nazaretského na popraviště kráčeti a na kříži umírati. Za příčinou svátků velikonočních shromážděni byli v Jerusalémě židé ze všech krajin a národův a také cizinci tito, ačkoliv ničeho bližšího o Kristu nevěděli, sbíhali se odevšad žádostivi zvěděti, co by znamenal hlučný jásot lidu.

Duše křesťanská, přenes se duchem do Jerusaléma, jaké divadlo jeví se zrakům tvým? — Zástup ozbrojených vojáků, služebníků soudních a surových holomků katových. — Ach, jaký srdcervoucí pohled! Uprostřed nevázané luzy této kráčí Ježíš jako zločinec spoutaný a na provaze vedený. Tvář jeho zalita jest krví a zohyzděna všelikou nečistotou, na ramenou pak nese těžký kříž a hluboké vzdechy derou se ze svatého Srdce Jeho. Tak vlekou rozzuření lidé člověka ze všech nejnevinnějšího na popraviště neskrblíce potupami ani novými ranami. — Kdo by uvěřil, že na smrt vedený jest

tentýž, jemuž před několika dny jásající lid slavné Hosanna provolával? A kdo by dále uvěřil, že mezi množstvím lidu není ani jednoho srdce, které by se maličkou alespoň soustrastí s utýraným, nevinným Ježíšem zachvělo? Ani jediné slovo útěchy odnikud nezaznívá, nikdo nelituje ubohého Krista. Než přece konečně objevují se v tlačícím se množství zbožné ženy, kterým při pohledu na zmučeného Spasitele oči slzami se zalévají. Ježíš vidí tyto slzy soustrasti i obrací k ženám k nepoznání znetvořenou tvář svou řka: „Dcery jerusalémské, neplačtež nade mnou, ale samy nad sebou plačte a nad svými syny“. (Luk. 23, 28.)

Božský Spasitel chce, abychom plakali, nikoli však nad ním, nýbrž nad sebou samými, poněvadž pro hříchy naše tak nevýslovně trpí a poněvadž ovoce utrpení Jeho u tak mnohých úplně na zmar přichází. — Ježíš vydal se v ruce hříšníků k usmíření Otce nebeského; plníme-li tedy věrně příkazy Boží hodnými se takto činíce náměstné smrti Ježíše Krista, stáváme se dědici zásluh nejsv. Vykupitele, a to tím způsobem, že vše, co ve jménu Ježíše Krista konáme, Bohu jest milým a příjemným. — Ó kdo mohl by zůstati chladným, rozjímaje o této

lásce nejsv. Srdce Ježíšova? — Kdo nesplakal by hořce, vida Ježíše pro hříchy lidstva mučeného, těžkým křížem obtíženého a pod ním klesajícího?

Úplně skoro již jsa vysílen nemohl Ježíš kříže svého dále nésti; proto přinutili katané cizince, Šimona Cyrenského, aby převzal část břemena Kristova. — Představme si tu hluboký bol nejsvětějšího Srdce Ježíšova, když mezi nesčíslným zástupem nikdo se nenalezl, kdo by mu tíži kříže pomohl nésti, a sám Šimon jen z přinucení tak učinil.

Ó křesťanská, krví Pána Ježíše vykoupená duše! zdaž nepřála bys si býti oním Šimonem, abys Spasiteli svému, pod tíží kříže klesajícímu, přispěti mohla? — A můžeš věru i dnes se Šimonem Cyrenským o břímě kříže Páně se poděliti; neschází zajisté křesťanu příležitosti za Kristem Pánem kříž nésti. Všechny nesnáze a protivenství, které nám na světě jest snášeti, jsou bolestným, těžkým křížem; sám spasitel náš nazval je tak, když pravil: „Chce-li kdo za mnou přijíti, vezmi kříž svůj a následuj mne“. (Mat. 16, 24.) Dobře však rozuměj, co praví Kristus: Kříž svůj nésti máš, chceš-li za ním přijíti. Přijímáš-li tedy trpělivě a z lásky k Bohu všechny starosti,

nesnáze a protivenství, stáváš se Šimonem Cyrenským, hodným Spasitele svého na cestě utrpení následovati. Měl-li bys, jako Kristus, na kříži svém umříti, věz, že rovněž jako On z mrtvých vstaneš a v slávě do vlasti nebeské vkročíš.

Chceš-li, křesťane milý, aby kříž tvůj záslužným se stal a ku zhlazení hříchů tvých sloužil, nesmíš se k němu, jako Šimon onen, dáti nutiti. Z ochoty tvé se pozná, zdali jsi se ve škole Kristově kříž svůj nésti naučil. Nestyď se z lásky k ukřižovanému Spasiteli kříž svůj nésti a neváhej také přes všechny posměšky nevěrců veřejně svatým křížem se zdobiti. Tím právě dokážeš, že jsi dítětem Ježíše ukřižovaného. Jakožto křesťanu a ctiteli nejsv. Srdce Pána Ježíše musí ti kříž jeho býti předmětem chlouby a radosti; a okusíš-li v pravdě sladkosti plynoucí z pohledu na přesvaté to znamení spásy naší, nebudeš moci přebývati ani spáti v pokoji, který by nebyl ozdoben obrazem Spasitele ukřižovaného. Duši stane se nezbytnou potřebou kříž Páně neustále před sebou míti a častějším jeho líbáním znova a znova upamatovati se na toho, který pro spásu lidstva bolestnou smrť na něm podstoupil. — Kříž Kristův jest bezpečným vůdcem pravého křesťana na všech

cestách jeho, jest poduškou, na níž nejsladčeji se odpočívá i — umírá. Ó modli se, křesťane drahý, aby dopřál ti milý Bůh té milosti, bys umíraje sv. kříž v rukou a toho, který na něm dokonal, v srdci svém míti mohl. A můžeš býti ujištěn, vypustíš-li duši svou kříž slábnoucíma rukama již objímaje, že úděl tvůj daleko jest šťastnější a lepší onoho Šimona Cyrenského; den úmrtí tvého bude nejen tvým velkým pátkem, nýbrž také tvým slavným na nebe vstoupením. K vyprošení této milosti poslouží následující

Modlitba.

Pochválen, požehnán a nade všecko veleben buď Ježíš Kristus a nejsvětější Srdce jeho pro všechny ty kruté bolesti, které, těžký kříž svůj nesa, pro nás ubohé hříšníky vytrpěl.

Božský Ježíši, Spasiteli a Vykupiteli můj, v nejhlubší pokoře klaním se Ti pod břemenem kříže, který hříchy mé na svatá ramena Tvá vložily, klesajícím. K uctění tohoto božského tajemství chci všechna utrpení a bolesti, které Prozřetelnost Tvá na mne kdy sešle, pokorně a oddaně snášeti. Od této chvíle chci také obraz Tvůj, ó Vykupiteli ukřižovaný, stále před očima míti,

abych svatého a přehořkého umučení Tvého nikdy z mysli a srdce nevypustil. Milostí Tvou posilněn hotov jsem kříž svůj na dostiučinění za hříchy své trpělivě nésti, v jichž odpuštění pevně doufám pro zásluhy nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše, jež ctíti a milovati žádám až do posledního vzdechu svého. Amen.

Den osmý.

Na počátku mše svaté.

Ve jménu Otce atd. Všemohoucí, milosrdný Bože! v nejhlubší pokoře klečím před oltářem Tvým, abych rozjímal(a) hořké utrpení božského Tvého Syna. Ó nejmilejší Otče, dej mi tak oběti mše svaté přítomnu býti, jak to víra svatá žádá! Ó kéž takovými city naplněno jest srdce mé, jako bylo Srdce Marie, bolestné matky Ježíšovy, když stojíc pod křížem viděla Syna svého na kříži v největších mukách viseti! A bolestné tajemství to obnoveno bude způsobem nekrvavým zde na oltáři. Proto prosím Tebe, ó Bože, vzbuď v srdci mém pravou lítost nad hříchy, pro něž Ježíš nejbolestnější a nejhroznější smrt přetrpěl. Ach, nedej, abych při této oběti nebyl(a) bezcitným(ou), jako byli židé při Tvém ukřižování. Zde na oltáři obětuje se tentýž Bůh a člověk, jenž za nás hříšníky na kříži zemřel a jenž se zde za nás na svatý a tajůplný způsob nebeskému svému Otci obětuje. Na kříži

nashromáždil nám Ježíš nesčetně zásluh, jež nám zde rozdává. Na kříži vyprosil od nebeského svého Otce milost a milosrdenství nám hříšníkům, jež nám při oběti mše svaté daruje. Proto, nejmilejší Otče! vyslyš prosbu mou, abych nábožně této svaté oběti byl(a) přítomen(na) a zásluh Ježíše Krista, Syna Tvého, hodným(ou) se stal(a). Nevím, Bože můj, jak hodněji bych Tebe ctil(a) než touto svatou obětí, v níž Tobě kněz Syna Tvého božského i se záluhami obětuje a o milosrdenství Tvé za nás hříšníky prosí. Naplň mne proto, ó Bože, Duchem svatým, aby mne osvítil a všechny mé myšlenky posvětil, aby modlitba moje příjemnou byla.

Ó Duše svatý! dej mi milost vřele a nábožně se modliti! Naplň srdce naše důvěrou v tuto svatou oběť, kterou kněz přináší, pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Pane Bože, smiluj se nad námi! Kriste Ježíši, smiluj se nad námi! Nehleď na hříchy naše, nýbrž na své nekonečné milosrdenství a poslyš pokornou prosbu naši pro téhož Ježíše Krista, jenž s Tebou a Duchem svatým žije a kraluje na věky. Amen.

Evangelium.

Milosrdný Bože a Otče! jak dojemně vypravuje nám svaté Evangelium o hořkém

utrpení našeho Spasitele! Přesvědčuje nás o velikém Tvém milosrdenství, jímž jsi Syna svého odevzdal na smrt kříže pro nás hříšníky. Tvé svaté evangelium učí nás také, že spravedlnost božská nemohla na jiný způsob smířena býti, než smrtí dobrovolnou Nejsvětějšího a Nejspravedlivějšího. Proto stal se Syn Boží člověkem, aby za lidstvo bídné a hříšné trpěl a umřel.

Ó nepochopená, nevýslovná lásko našeho Spasitele! Sám kříž nesl až na popravní místo, kdež jemu šaty s těla sedrali a svlečeného na kříž přibili. Bolesti, které Ježíš při křižování pociťoval, nelze vypsati. Ruce a nohy byly probodeny a krev z ran se prýštila.

Ó božský Spasiteli! jak hrozně jsi trpěl, abys obětí smírnou za nás byl! A oběť ta bude nyní na oltáři obnovena; dej mi tedy, ó Bože, tomuto svatému tajemství hodně a nábožně býti přítomnu, abych účastným(ou) se stal(a) zásluh této svaté oběti pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Obětování.

Ó Bože, Otče dobrotivý a milosrdný! s knězem obětujeme Tobě onu nejsvětější oběť, kterou Ježíš Kristus za spásu světa

přinesl, zemřev za nás na kříži. K Tobě, ó Bože, s knězem v modlitbě se utíkám, prose (íc), abys přijal milostivě svatou tuto oběť k oslavení Tvé božské Velebnosti a na památku hořkého utrpení Ježíše Krista, božského Syna Tvého, jenž se nyní opět za nás litující hříšníky obětuje. Učiň mysl mou nábožnou, jak jí třeba k této svaté oběti. Velebíme Tebe všichni, ó Bože a Otče, v Ježíši Kristu, Pánu našem, volajíce s anděly: Sláva budiž Bohu, sláva Spasiteli světa, jenž na pravici Otce nebeského trůní; On naší spásou jest na věky!

Modlíme se též, ó Bože, za blaho svaté Tvé církve, ochraňuj a řiď ji; veď a osvěcuj hlavu její a uděl nám všem pokoj po všechny časy pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Sanctus.

Svatý, nevýslovně svatý Bože, nebeský Otče! shlédni s trůnu slávy své milostivě na nás! Pohleď na drahou oběť jednorozeného Syna Tvého, jenž způsobem nekrvavým opět za nás hříšníky se obětuje. Pro svatou tuto oběť, jež neskončené ceny jest, a pro zásluhy tohoto tajemství dej, ať nábožně patřím k oltáři, na němž nejsvětější tajemství se obnovuje. Svato a spasitelno jest Tebe

vždy a všude vzývati, Tebe, Otce nejsvětějšího, Boha věčného, jenž se Synem svým a Duchem svatým jeden Bůh jsi. S anděly a archanděly, s cherubíny a serafíny volám: Svatý, svatý, svatý jest Pán nebes a země! Požehnaný, jenž tu přichází ve jménu Páně! Hosanna na výsostech!

Pozdvihování.

Velebím Tebe, ukřižovaný Ježíši! Synu Boží, jenž jsi smrtí svou těžkou svět vykoupil. Ach, můj Ježíši, buď mi milostiv! — buď mně milosrden a odpusť mi hříchy mé! Ó svatá krvi, jež jsi se z ran mého Spasitele prýštila, Tebe pokorně prosím, pokrop mne ubohého hříšníka (ubohou hříšnici) a vypros mně milost a milosrdenství u Boha!

Po pozdvihování.

Božský Ježíši, Spasiteli můj, tisícerý dík budiž Tobě za lásku svatého Srdce Tvého, jíž v nejsvětější Svátosti oltářní přítomen jsi a v ní přítomen budeš až do konce světa! Ty dáváš nám ubohým hříšníkům sobě modlitby a potřeby těla i duše přednášeti. Díky Tobě za milost tu a lásku. Věčná buď chvála Tobě, že jsi mne smrtí svou na kříži vykoupil a s Bohem, Otcem

nebeským, smířil. Ó jak šťasten (na) jsem, že k Tobě, přítomný Bože, zraky své pozvednouti a Tobě bídu a potřebu ukázati mohu!

Nejmilejší Ježíši! Srdce mé cítí se srdcem svatého Tomáše, když ruku svou v bok Tvůj vložil a pln radosti a obdivu zvolal: „Ó Pane můj a Bože můj!“ — Ano, můj Ježíši! Ty jsi můj Pán a Bůh! Kéž mohu ruku svou v ránu Tvého svatého Srdce vložiti a Tebe velebiti, jak Tě velebí andělé a svatí! Nejsem však s to, bych jako smrtelník(ice) Tebe tak vřele miloval, a proto dej, ó nejsvětější Srdce Ježíšovo, abych v lásce Tvé žil (a) a zemřel (a), abych Tebe v nebesích věčně ctíti a milovati mohl (a). Amen.

Přijímání.

Ó můj Ježíši! Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, sejmi, prosím Tebe, hříchy mé a přijď duchovním způsobem ke mně! Stvoř ve mně čisté a nábožné srdce, abych Tebe při skutečném svatém přijímání hodně a důstojně přijal (a). Ach, nejdobrotivější Spasiteli! Ty víš, že nehoden (na) jsem Tebe, Nejsvětějšího, v srdce své přijati; bez pomoci Tvé duše moje zahyne. Přijď, ó prosím Tě, přijď ke mně duchovním způsobem a uzdrav hříchem nemocnou duši mou.

(Pomysli si, že bys byl(a) přijímal(a) a rci:)

Ó můj Ježíši, zůstaň při mně, ať ode všeho hříchu očištěna jest duše má a já jen Tobě žiji. Nechť nezapomenu na utrpení Tvé, na krev Tvou a rány, a dej mi zásluhami smrti své dojíti šťastné smrti a věčné blaženosti. Amen.

Po přijímání.

Ó ukřižovaný Ježíši! Před Tvůj kříž padám odevzdávaje(íc) v ruce Tvé duši svou nyní i v hodinu smrti. Ježto, ó nejmilejší Ježíši, nevím, kdy mne z tohoto světa povoláš, děkuji Ti od této chvíle za všechny milosti a dobrodiní, jež od Tebe jsem obdržel(a). Tvá nejdražší krev a Tvé nejsvětější rány mne ochrání přede vším pokušením. Naplň mne milostí, ó Ježíši, abych opravdově hříchů svých litoval(a) a Tebe upřímně, vřele miloval(a), aby duše má kdysi s Tebou a Matkou Tvojí Marií věčně se radovala. Amen.

Poděkování.

Nejmilejší Ježíši! děkuji Ti za milost, že přítomen(na) jsem byl(a) oběti mše svaté a odpusť veškeru roztržitost a cizí myšlenky,

jež mne napadly. Ó nechť pamětliv (a) jsem stále utrpení a smrti Tvé a účastným (ou) se stanu zásluh Tvých ku spáse duše mé! Rozmnož, nejmilejší Ježíši, pro nejsvětější Srdce své víru mou, upevni naději mou a zapal lásku mou; kéž každého hříchu se střežím, abych svatě po celý život svůj žil (a) a svatě zemřel (a). Amen.

Požehnání.

Milosrdný Bože a Otče! na kolenou prosím za Tvoje nebeské požehnání. Požehnej mne Ježíšem Kristem, pro nějž a s nímž Ty, Otče, v jednotě Ducha svatého po všecky věky jsi ctěn a oslavován. Žehnej mne, abych Tebe kdysi v nebesích viděl (a) a Tebe věčně vzýval (a) pro téhož Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Konec.

Věčný, Všemohoucí Bože! nejvyšší a nejsvětější oběť jest dokončena; Ježíš Kristus, Tvůj nejmilejší Syn, opět za nás se obětoval. Kéž jsme všichni, ó nebeský Otče, účastni zásluh našeho Spasitele. O to prosíme pro nejsvětější Srdce Ježíšovo, jež bylo prokláno kopím. V ránu Srdce Tvého vkládám po-

třeby své, doufaje (íc), že obdržím, zač prosím, pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Ježíše na kříž přibíjejí.

Ježíš dospěl již na místo popravné, horu Kalvarii. Tam očekávala Ho Spravedlnost božská, tam měla smírná oběť za hříchy veškerého světa potupnou smrtí kříže skonati. Bolestně pohlíží Pán k nebi, k Otci svému nebeskému, s úzkostí patří pak na hrozné nástroje umučení svého, jižjiž na ubohou oběť svou čekající. Konečně utkví očima na nepřehledných zástupech, nedočkavými zraky krvavé divadlo sledujících. Úzkost a bázeň zmocní se Srdce Ježíšova a Spasitel div do mdlob nepadá. — Krvelační židé obávajíce se, že by Spasitel dříve mohl zemříti, než by Jej na kříž přibili, podávají mu vína s myrrhou, aby zotavivšího se poněkud ještě déle trápiti mohli. Ježíš okusil vína, ale nepil ho.

Ach, nyní nastává Vykupiteli hodina nejkrušnější, hodina ukřižování. Pacholci chopí se Ho a strhujíce mu oděv znova obnovují všechny rány při bičování utrpěné. Obnažen stojí tu Nejsvětější, jemuž andělé se klanějí, s nímž však nyní, zákonníky a staršími potupeným, jen několik málo srdcí

věrných soustrast pociťuje. — A nyní položen nevinný Beránek Boží na kříž, ruce a nohy jeho nelítostně rozpjaty a velikými hřeby ku dřevu kříže přibity. Děsně ozývají se údery kladiv po vůkolí. — Ó kéž by všichni hříšníci mohli býti svědky Ježíšova na kříž přibití, neboť hřích způsobil tuto muku strašlivou! Vina Adamova sklátila celé lidstvo do propasti nevýslovné bídy a zavržení, odkudž jen Bůh člověk mohl je vysvoboditi. A tento vysvoboditel pní v bolestech na kříži. Jako zločinec visí tu krví zbrocen mezi nebem a zemí, mezi rozhněvaným Bohem a hříšným, zatvrzelým světem. — Slyšte všichni, Ukřižovaný otvírá ústa svá, slyšte ta slova lásky, s nimiž přelaskavé Srdce jeho k Otci nebeskému se obrací: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí“. (Luk. 23, 34.)

Ó hříšníci, kteří hříchy jako vodou se napájíte a hřích na hřích hromadíte, pomněte, jak hrozný soud vás očekává! Ó kdybyste nahlédnouti chtěli, jak hrozným zlem jest hřích, jistě chtěli byste raději nejhorší muka snášeti, než jedinkého hříchu dobrovolně se dopustiti! — Nebo zapomínáš, hříšníku, jak lehce tě Bůh potrestati, ano, jak hravě tě ubohého zničiti může. Jediný rozhněvaný pohled jeho stačí, a veta je po tobě.

Duše křesťanská, cítíš-li se vinnou, obrať se celým srdcem k Bohu a uvažuj při bolestné smrti Vykupitele svého ne tak přísnou spravedlnost jako spíše nevystihlé milosrdenství Boží. Pokloň se Bohu, pros a díky vzdávej. Obnov před obrazem Ukřižovaného předsevzetí, žádného, ani nejmenšího hříchu se nedopouštěti, spáchaných vin litovati a dle sil svých za ně dosti činiti. Aby pak síly a stálosti propůjčil Bůh tomuto úmyslu tvému, pomodli se následující

Modlitbu.

Pochválen, požehnán a nade všecko veleben budiž Ježíš Kristus a nejsvětější Srdce jeho v hrozných mukách bolestného ukřižování.

Ó božský, pro nás hříšné na kříž přibitý Ježíši, padám před svatým křížem Tvým a pro lásku nejsvětějšího Srdce Tvého prosím, přijmi opět na milost syna pobloudilého. Vždyť jsi pro nás, nehodné hříšníky, nejhroznější muka ano i potupnou smrt kříže podstoupil, aby jen žádný nezahynul, ale měl život věčný. Ó nedopusť, aby předrahá krev Tvá nadarmo pro mne byla prolita! Pevně jsem odhodlán všech hříchů se varovati; poněvadž však vlastní silou svou ničeho

nezmohu, utíkám se k Tobě o pomoc a přispění. Stůj při mně, kdybych kolísati počal a rozpomeň se na milosrdenství své, které pohnulo Tě, že jsi se nejbolestnější trápení podstoupiti uvolil. Nebe i země slyšely milostivý hlas Tvůj, když jsi s kříže k Otci svému volal: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ Pro svaté toto milosrdenství své nedopusť, ó Ježíši, aby ovoce přehořkého umučení a smrti Tvé pro mne ubohého ztraceno bylo. Amen.

Den devátý.

Na počátku mše svaté.

Ve jménu Otce atd. Všemohoucí Bože, nejmilejší a nejlaskavější Otče! již po deváté přicházím do tohoto chrámu, abych pobožnost k uctění nejsvětějšího Srdce Ježíšova s milostí Tvou dokončil(a). Předně prosím Tě vřele, přelaskavý Otče! dej mi milost, zítra svatými svátostmi pokání a svatého přijímání veškeren hřích zničiti a nábožně po celý život žíti. Na vyprošení milosti té budu nyní nábožně přítomen(a) oběti mše svaté, podávaje (íc) Ti za sebe nejsvětější Srdce Ježíšovo, skryté v nejsvětější Svátosti.

Ó všemohoucí Bože! nemožno Tě více ctíti a velebnost Tvou oslavovati než Ježíšem Kristem, božským Synem Tvým, jenž se Ti obětuje a jenž Tebe byl poslušným až ke smrti na kříži. Nepotřebuješ sice, Otče, oslavy a velebení našeho; vždyť Ty jsi nejvyšší sláva a velebnost. Avšak na důkaz, že jsme vděčnými a dobrými dítkami Tvými, obětujeme Ti, co jsi nám dal; my obětujeme

Ti v této nejsvětější oběti božského Tvého Syna, naše nejmilejší, nejlepší a nejvyšší dobro.

Ty jsi mne viděl, nejmilejší Otče, po devět dní před oltářem Tvým prositi za vyslyšení proseb svých. Ó vyslyš upřímnou modlitbu mou, kterouž Ti ve jménu Ježíše předkládám; než zároveň modlím se se Spasitelem na hoře Olivetské: Otče ne má, ale Tvá vůle staň se! Vzpomeň též, milosrdný Bože, na duše v očistci; nechť přivede je ku věčnému spasení. Duše ty v Tebe věřily, v Tebe doufaly a Tebe milovaly; Ježíš Kristus též za ně na kříži umřel; dej, ó Pane, těmto zemřelým věčný pokoj pro Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho. Amen.

Při evangelium.

Věčný Tobě budiž dík, ó Ježíši, za svaté Tvoje evangelium, jež Tvé člověčenství, Tvůj život, utrpení a smrt a všechno, co jsi z lásky k nám hříšníkům učinil a přetrpěl, obsahuje. Spasiteli božský, na kříži umíraje smířil jsi nás s Bohem, nebeským Otcem Svým a smír ten zpečetil jsi krví Svou. Ó jak šťastni jsme, že věříme v Tebe, pravého Boha a křesťanským, nábožným životem víru tu veřejně vyznáváme! Božský

Vykupiteli! věřím vše, co jsi nám zjevil a věřiti rozkázal. Věřím, že v oběti mše svaté způsobem nekrvavým se obětuješ, jak jsi se na kříži bolestně obětoval, abys nás spasil. Věřím také, že jsi, Spasiteli můj, v nejsvětější Svátosti oltářní s tělem i krví, Bůh a člověk přítomen, že slyšíš modlitbu naši a nám dáti chceš, o co ve víře prosíme. Tato víra však jest dar Tvé milosti; proto prosím Tě, Pane můj a Bože, o pravou, pevnou víru. Dej, ať v pravé víře žiji, umru a života věčného dosáhnu. Amen.

Při obětování.

Ó Bože, nejlaskavější Otče, shlédni milostivě na dary chleba a vína, jež svatými slovy proměněny budou v nejsvětější tělo a nejsvětější krev Ježíše, božského Syna Tvého, v oběť za naše hříchy. Pro tuto nejsvětější oběť odpusť nám milostivě všecky tresty, jež jsme za své hříchy zasloužili(y). Slibuji Ti, ó Bože můj, žádného hříchu se již nedopustiti; ozbroj silou toto mé předsevzetí pro Ježíše Krista, Syna Tvého, jenž za nás hříšníky po tři hodiny na kříži visel a v největším svém utrpení volal: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ Pro tuto bolestnou opuštěnost Bohačlověka prosím

Tě, Otče můj! neopouštěj mne v nouzi a bídě mé! Zvláště v hodinu smrti buď při mně, kdy všichni lidé mne opustí. Ó nejmilejší Ježíši! smrtelnou úzkostí na kříži jatý, obětuj za mne nebeskému Otci svému všecky bolesti své a každou krůpěj krve, kterou jsi za mne hříšníka prolil. Přijmi oběť mše svaté darem za hrozné bolesti Tvé, jež jsi za nás hříšníky přetrpěl a dej, ať účastni(y) jsme zásluh utrpení Tvého. Tobě budiž čest a chvála; Tvé nejsvětější Srdce buď milováno a ctěno nyní a na věky. Amen.

Sanctus.

Svatý, nevýslovně svatý Bože! kdo pochopí dobrotivost a lásku, kterou Ježíš smrtí na kříži za nás hříšníky přetrpěl? Jeho smrt na oltáři se obnovuje a Ježíš obětuje se opět za nás hříšníky smírnou obětí. — Kéž mohu pokorou, pokáním a bolestí z hříchů se očistiti a božského Tvého milosrdenství účastným(ou) se státi! Ach, Otče nebeský! odpusť mi vinu mou a dej mně milost, hodným(ou) se státi utrpení a prolité krve svého božského Syna. Důvěřuje(íc) v neskončené milosrdenství Tvé klaním se Ti pokorně v Synu Tvém, jenž nyní s nebes sestupuje volaje(íc) s anděly:

Velký jest Bůh náš! nevýslovně svatý jest a přijímá milostivě smírnou oběť z rukou kněze za nás hříšníky. Nebe i země radují se z toho; andělé i archandělé volají s přítomným zde lidem: Svatý, svatý, svatý jest Bůh, jenž tu přichází ve jménu Páně! čest buď Jemu, chvála a dík na věky!

Při pozdvihování.

Ježíši Kriste, jenž jsi za nás na kříži umřel, já se Tobě zde přítomnému klaním prose(íc), abys byl mně milostiv, milosrden a hříchy mi odpustil.

Ó nejdražší, nejsvětější krvi, jež jsi z ran Spasitele mého tekla, vzývám a velebím Tě v pokoře. Ó Ježíši, věřím v Tebe! ó Ježíši, doufám v Tebe! ó Ježíši, z plna srdce Tě miluji!

Po pozdvihování.

Ó Ježíši, Spasiteli můj! klaním se Tobě rozjímaje(íc), jako bys na kříži pněl a svatá, drahá krev Tvá jakoby ze všech ran Tvých tekla. Želím a lituji, že jsi pro hříchy mé tolik trpěti musil! Ó můj Spasiteli! Tvoje poslední slova na kříži ukazují, jak velice milovalo nás Srdce Tvé, že za nás trpělo a zemřelo, abychom my žili a spaseni byli.

Jen Bůh a člověk miluje tak, jak Ty miluješ; jen Bůh a člověk odpouští, jak jsi Ty svým nepřátelům odpustil. Ó milosrdný Ježíši, pro utrpení Tvé, pro krev Tvou a rány odpusť mně hříchy, naplň srdce mé pravou lítostí a pokáním a upevni ve mně ctnosti, jimiž jsi nás ještě na kříži poučoval. Za příkladem Tvým odpouštím všem, kdož ublížili mně. Ty jsi kajícímu lotrovi ráj přislíbil, kéž, milosrdný Ježíši, mne také kdysi v ráj přijmeš! Ty jsi miláčkovi svému, Janovi, poručil svatou matku svoji, kéž svatá Matka Tvoje mne v mateřskou ochranu svou přijme, v níž žíti a umříti si přeji. Ty jsi volal ve smrtelné úzkosti své, že opuštěn jsi od Otce svého; pro ten bolestný pocit Srdce svého neopouštěj mne, ubohého hříšníka (ubohou hříšnici), v hodince smrti mé. Ty jsi žíznil po spáse lidstva a spásu tu jsi dokonal, když umíraje velkým hlasem jsi volal: „Dokonáno jest! Otče, v ruce Tvé poroučím ducha svého!“

Ó Spasiteli světa! Ty jsi vše dokonal, jen láska Srdce Tvého nebyla ještě dokonána; svaté Srdce Ježíšovo ještě mělo krůpěje krve a i ty jsi ještě obětoval za nás hříšníky. Jeden z vojákův otevřel bok jeho kopím a hned vyšla krev a voda.

Ježíši, Spasiteli můj! s takovou oddaností do vůle Boží jako jsi Ty zemřel, přeji si i já zemříti. Jako jsi poručil Otci svému nebeskému duši svou, poroučím se já v životě i při smrti v ruce Tvé úpěnlivě prose(íc), abys mi pro nejsvětější ránu Srdce svého dal vejíti do věčné blaženosti. Amen.

Přijímání.

Ukřižovaný Spasiteli světa! jako při Tvé smrti mnozí v prsa se bijíce v Tebe uvěřili, tak i já hříšník(ice) lítostí a pokáním jat(a) biji se v prsa a prosím: Ó Ježíši, Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nade mnou, odpusť mi hříchy a očisti mne od hříchů mých.

Ukřižovaný Ježíši! po smrti Tvé bylo nejsvětější tělo Tvoje s kříže sňato, v prostěradla zavinuto a v nový hrob uloženo, v němž nikdo ještě nebyl pochován. Ó kéž jest srdce mé čisto jak onen nový hrob, kéž žádným není porušeno hříchem, abys Ty, můj nejmilejší Ježíši, do něho vešel a v něm přebýval! Ó pojď, můj Spasiteli, toužím po Tobě!

(Pomysli si, že bys byl(a) přijímal(a) a rci:)

Nejmilejší Ježíši, zůstaň při mně s milostí Svou; učiň mne svým vlastnictvím; Tobě

chci žíti a umříti. Nedej, abych kdy odloučil(a) se od Tebe, jenž s Otcem a Duchem svatým žiješ a kraluješ na věky věkův: Amen.

Díkůčinění.

Věčný Bože, Pane, Otče nebeský! Děkuji Ti upřímným srdcem za milost, že jsem účastným(ou) byl(a) slavné vzpomínky na smrt Ježíše, božského Syna Tvého. Odpusť mi však, nejmilejší Bože, všecky viny a chyby, jichž jsem se při tom dopustil(a) roztržitostí a chladností. Pevné činím předsevzetí před nejsvětější tváří Tvou, kráčeti za příkladem Ježíšovým a jemu, seč síly stačí, podobným(ou) se státi, abych účastným(ou) byl(a) ovoce této svaté oběti, a by pokorné modlitby mé, jež jsem Tobě po devět dní přednášel(a), vyslyšeny byly. Obětuji Ti, Bože můj, každou oběť mše svaté, každou modlitbu a dobrý skutek, jejž jsem za této devítidenní pobožnosti vykonal(a) a prosím zvláště o milost, zítra pobožnost svou hodným svatým přijímáním ukončiti. Toho dopřej mi, ó nejmilejší Otče! pro zásluhy Ježíše Krista, Syna Tvého, Pána našeho. Amen.

Nejsvětější Trojice, než z chrámu odejdu, prosím o božské požehnání Tvé, žehnej mo-

dlitby mé, prosby mé a povzdechy, jimiž jsem k Tobě volal(a). Víra moje dotvrzuje mi, že láskou nejsvětějšího Srdce Ježíšova všeho se mi dostane. V této víře a důvěře žehnej mne, trojjediný Bože, Otče, Synu a Duše svatý. Amen.

Poslední slova Pána Ježíše a smrť Jeho.

Bylo kolem hodiny třetí, když Ježíše ukřižovali; vojáci, sedíce pod křížem, rozdělili roucha jeho, metajíce (o ně) los. (Mat. 27, 35.) Zároveň s Pánem ukřižováni dva lotři: jeden na pravici a druhý na levici.

Na kříži rozpjat dokonal tedy božský smírce svou oběť. Neumřel však Kristus hned, jakmile na kříži pozdvižen byl, nýbrž ještě tři hodiny trápil se v bolestech nesnesitelných.

Ó křesťané zbožní, postavme se pod kříž Spasitele svého, a naslouchejme posledním Jeho slovům, a je jako vzácnou závěť a drahocenné nám ubohým zůstavené dědictví hluboko do srdcí svých vryjme! A není věru nic dojemnějšího ani poučnějšího nad poslední slova umírajícího Vykupitele. Celý život Jeho zasvěcen byl nám ubohým a nyní ještě i poslední kapku předrahé krve Své chce nám věnovati. Celý život Kristův byl jedinou nejhoroucnější láskou a tato

láska září i s kříže Jeho. Známe již slova Páně, kterými za katany své u Otce nebeského se přimlouval. Tím zůstavil nám božský Spasitel příklad, jak nepřátelům svým odpouštěti a je milovati máme.

Křesťane milý, zkoumej srdce své pod křížem Pána a Boha svého, nahlédni do nitra svého, zdali jsi vždy nepřátele své miloval. Pohlédni na Vykupitele svého, jak visí na kříži a poslední kapku krve své vylévá, aby ti ztracené milosti Boží opět vydobyl; a ty bys nechtěl odpouštěti, nýbrž jako oni židé pod křížem v zatvrzelosti trvati? Nic nedojímá tě příklad ukřižovaného Ježíše? — Ach nikoliv, nechtějme srdcí svých oproti nepřátelům zatvrditi, nýbrž ochotně jako Kristus Pán odpouštějme!

Věnujme pozornost svou opět na kříži strádajícímu Bohočlověku. Krev Jeho v potůčcích kane z probodených rukou i nohou; na těle Jeho není místa zdravého, „nemá podoby ani krásy.“ (Isai. 53, 2.) — Tak pní Ježíš na kříži, potupen k tomu ještě i od lotra po levici ukřižovaného. Však tu otvírá ústa svá lotr na pravici a prosí Toho, jemuž všichni se rouhají: „Pane, rozpomeň se na mne, když přijdeš do království svého.“ A Ježíš odpověděl jemu: Amen pravím tobě: dnes budeš

se mnou v ráji.“ (Luk. 23, 42, 43.) — Jak podivuhodné obrácení zločince! V soudruhu utrpení svého poznává Syna Božího. Vidí jej přibitého na kříži a očekává od něho království nebeské.

Ó křesťané, jak zahanbuje nás tento lotr! Všechny převyšuje nás vírou svou. Jemu, vyvrheli společnosti lidské, prvnímu otvírá se brána nebeská.

Blízko kříže Ježíšova stály matka jeho a sestra matky jeho, Maria Kleofášova a Maria Magdalena. Tedy uzřev Ježíš matku a učedníka tu stojícího, kteréhož miloval, dí matce své: Ženo, hle syn tvůj! Potom dí učedníkovi: Hle matka tvá! (Jan 19, 25, 26, 27.) Milému učedníkovi svému, sv. apoštolu Janovi, odevzdal umírající Spasitel nejdražší a nejvzácnější poklad k ostříhání, nejblahoslavenější Pannu a Matku svou. Bolestné rozloučení s milovanou matičkou a nesnesitelné bolesti ran urychlily poslední hodinku Pána Ježíše. Bylo pak kolem hodiny šesté, když stala se tma po vší zemi a trvala až do hodiny deváté: Spasitel cítil, jak mu tělesných sil ubývá a smrť blíží se každým okamžikem. I zvolal hlasem velikým: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mne opustil?“ (Mat. 27, 46. —

Žalm 21, 2.) — A hned běžel jeden z vojákův a vzav houbu naplnil ji octem a vloživ ji na hůl, dával mu píti. Ježíš pak opět zvolal hlasem velikým: „Dokonáno jest!“ (Jan 19, 30.) „Otče, v ruce Tvé poroučím ducha svého.“ (Luk. 23, 46.) Potom nakloniv své svaté hlavy, vypustil duši

V tak hrozných mukách skonal Beránek Boží pro hříchy naše poslušným se stav až k smrti kříže. Ó v pravdě srdce kamenná musili bychom míti, kdyby taková láska k lítosti nás nepovzbudila! A jak nevýslovné bylo by neštěstí naše, kdyby smrť Bohočlověka a předrahá krev jeho na zmar u nás měly přijíti!

Duše křesťanská, vykonali jsme s božským Spasitelem bolestnou cestu křížovou, provázejíce jej v duchu ze zahrady getsemanské až na horu Kalvarii. Čerpejme nyní také užitek nějaký z umučení Páně, jehož obsahuje míru nevyvážitelnou. Nic není tak způsobilým, aby pohnulo nás k lítosti nad hříchy, jako rozjímání o bolestném utrpení a smrti Pána Ježíše. — Ježíš dokonal vykoupení lidstva způsobem nejbolestnějším a srdci lidskému na výsosť hrozným. Náměstnou smrtí Beránka Božího smazána jest vina naše a Sprave-

dlnost božská usmířena; Ježíš, Syn Boží, vykonal všecko.

Buď bedliv povždy, křesťane milý, ve vykonávání všeho, co Prozřetelnost božská ti uložila, abys kdysi v hodince smrti své klidně zvolati mohl: Dokonáno jest, dílo mé na tomto světě jest u konce, podle vůle Boží dokonal jsem běh života svého. — Odpouštěj nepřátelům svým, modli se za ně, jako Kristus katanům svým odpustil a za ně se modlil. Máš-li dítky, nepečuj toliko o blaho jejich časné, ale také, a to především o spásu jich věčnou. Hleď, abys je nejprve uvedl na cestu království Božího a všecko ostatní bude jim přidáno. Chovej také vroucí touhu po Kristu Panu v nejsv. Svátosti oltářní, kde všechny zásluhy umučení a smrti Jeho jsou obsaženy, kde On sám s tělem i krví svou skutečně jest přítomen. Navštěvuj a přijímej Vykupitele svého ve svátostných způsobách přítomného ne jednou nebo dvakrát v roce, nýbrž častěji. A nemůžeš-li Spasitele svého ve sv. přijímání přijati, alespoň duchovním způsobem hleď se s ním spojiti; pak bezpečně můžeš doufati, že v hodince tvé také tobě platiti budou slova Páně: Ještě dnes budeš se mnou v ráji. Ó blažené umírání toho, kdo ve smrti zvolati může: Všechno jsem do-

konal! Bože a Otče můj, v ruce tvé poroučím ducha svého! Aby se také tobě dostalo milosti šťastně v Pánu umříti, vykonávej horlivě, čemu jsi se z jednotlivých rozjímání po čas devítidenní své pobožnosti naučil, a na konec pomodli se následující

Modlitbu.

Pochválen, požehnán a nade všecko veleben buď Ježíš Kristus a nejsv. Srdce Páně v mukách přehořkého umučení a bolestné smrti Jeho.

Božský Ježíši, Spasiteli a Vykupiteli všeho světa! Ty jsi se v dokonalé poslušnosti vůli Otce svého podrobil a nám, ubohým lidem, bránu ztraceného ráje opět otevřel. Nyní zase jsme ve stavu milosti a dítkami Božími. Ó přispěj nám, nejmilejší Ježíši, abychom i my věrně vše plnili, co Bůh nám ukládá a co svaté lásky jeho hodnými nás činí. Vzbuď v srdcích našich cit zbožné vděčnosti a propůjč hojnost slz, abychom hříchy své náležitě oplakávali a od nich konečně osvobozeni Tobě, který bolestnou smrtí kříže milosti posvětné nám jsi vydobyl, ve vroucí lásce klaněti se mohli. Amen.

Modlitby

k uctění svatých pěti ran Spasitele našeho.

Ukřižovaný Ježíši, Bože můj a Spasiteli! pokorně velebím Tebe, bolestně se rozpomínaje(íc) na nevýslovné trpké utrpení nejsvětějšího Srdce Tvého, když ruce Tvé a nohy hřeby na kříž přibity byly. Ach, Spasiteli můj, ukrutné bolesti ty trpěl jsi dobrovolně, jen abys nás hříšníky od věčného vysvobodil zatracení! I pro mne jsi trpěl a já jsem Ti dosud za to tak málo děkoval(a), ba hříchy svými Tě ještě urážel(a). Ach, nejmilejší Ježíši! odpusť mi, nechci Tě nikdy již hříchem uraziti. A v tomto předsevzetí prosím Tebe za vyslyšení proseb svých. Abych spíše ještě vyslyšen(a) byl(a), prosím Tě pro svaté rány rukou Tvých, nohou a nejsvětějšího Srdce Tvého. Aby modlitba má Tobě příjemnější a milejší byla, vyzývám svatou Matku Tvou, svatého Jana a svatou Magdalenu za orodovníky své, aby se mnou se modlili a zvláště nejsvětější Srdce Tvé se mnou vzývali a ctili.

Svatá Maria, bolestná Matičko! svatý Jene, svatá Magdaleno a vy všichni svatí, kteří patřili jste na hoře Kalvarii na ukřižování Ježíšovo a kterým pukalo hořem srdce při smrti Ježíšově, vzývejte se mnou svatých pět ran Bohočlověka, aby modlitby mé vyslyšeny byly.

Modlitba k uctění svaté rány na pravé ruce.

Ó Ježíši, Bože můj a Spasiteli! líbám v duchu svatou ránu pravé ruky Tvé. Pro tuto svatou ránu, pro hrozné bolesti, jež jsi při přibíjení jejím na kříž trpěl, pro svatou krev, jež z rány této tekla, vyslyš milostivě modlitbu mou. Ježíši Kriste, jenž jsi za nás na kříži umřel, pro svatou ránu pravé ruky své smiluj se nad námi!

Otče náš —. Zdrávas —.

Modlitba k uctění svaté rány na levé ruce.

Ó můj ukřižovaný Spasiteli! líbám v duchu svatou ránu levé ruky Tvé prose(íc) a žádaje(íc), abys mi pro hrozné bolesti, jež jsi při přibíjení na kříž trpěl a pro svatou krev, která z této rány tekla, odpustil hříchy a modlitbu mou vyslyšel. Ježíši Kriste, jenž jsi za nás na kříži umřel, pro svatou ránu levé ruky své, smiluj se nad námi!

Otče náš —. Zdrávas —.

Modlitba k uctění svaté rány na pravé noze.

Ó milosrdný Ježíši! líbám v duchu svatou ránu na pravé noze Tvé; pro nevýslovně velké bolesti, jež jsi při ukřižování trpěl a pro svatou krev, jež z této rány tekla, prosím Tě za odpuštění hříchův a vyslyšení modlitby mé. Ježíši Kriste, jenž jsi za nás na kříži umřel, pro svatou ránu na pravé noze své smiluj se nad námi!

Otče náš —. Zdrávas —.

Modlitba k uctění svaté rány na levé noze.

Nejmilejší Ježíši, Bože můj a Spasiteli! líbám v duchu svatou ránu na levé noze Tvé; pro hrozná muka, jež jsi při ukřižování touto ránou trpěl a pro svatou krev, jež z ní tekla, prosím Tě za odpuštění hříchů a vyslyšení modlitby mé. Ježíši Kriste, jenž jsi za nás na kříži umřel, pro svatou ránu na levé noze své smiluj se nad námi!

Otče náš —. Zdrávas —.

Modlitba k uctění svaté rány v boku Ježíšově.

Božský Ježíši! Nedostačovalo lásce Tvé tři hodiny za nás hříšníky na kříži viseti, nejhroznějši trpěti muka a bolestnou smrtí zemříti, ale Ty jsi dal ještě po smrti Srdce

své kopím probodnouti, abys do poslední krůpěje krev svou za nás obětoval. Ó nejmilejší Ježíši! Líbám v duchu svatou ránu Srdce Tvého a prosím pro krev a vodu, která z této rány tekla, za odpuštění hříchův a za vyslyšení modlitby, kterou v tuto svatou ránu skládám. Ježíši Kriste, jenž jsi za nás na kříži umřel, pro svatou ránu v boku svém smiluj se nad námi!

Otče náš —. Zdrávas —.

Synu Boží, Spasiteli můj! vzývám Tě pěti ranami Tvými a děkuji Ti z plna srdce za hrozné bolesti, jež jsi pro spasení naše přetrpěl. Prosím Tě, pro utrpení a bolestnou smrť svou přiveď nás do království svého ku věčné blaženosti. Amen.

Litanie o nejsv. Srdci Ježíšově.

(Sv. Otec Lev XIII. uděluje odpustky 300 dní pro soukromou a veřejnou pobožnost. 2. dubna 1899.)

Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, smiluj se nad námi!
Pane, smiluj se nad námi!
Kriste, uslyš nás!
Kriste, vyslyš nás!
Otče, s nebes Bože,
Synu, Vykupiteli světa, Bože,
Duše svatý, Bože,
} smiluj se nad námi!

Svatá Trojice, jeden Bože,
Srdce Ježíšovo, srdce Syna věčného Otce,
Srdce Ježíšovo, v lůně panenské Matky od Ducha svatého vytvořené,
Srdce Ježíšovo, se Slovem Božím podstatně spojené,
Srdce Ježíšovo, srdce neskonalé velebnosti,
Srdce Ježíšovo, svatý chráme Boží,
Srdce Ježíšovo, stánku Boha nejvyššího,
Srdce Ježíšovo, dome Boží a bráno nebeská,
Srdce Ježíšovo, ohnisko láskou planoucí,
Srdce Ježíšovo, schránko spravedlnosti a lásky,
Srdce Ježíšovo, plné dobroty a lásky,
Srdce Ježíšovo, hlubino všech ctností,
Srdce Ježíšovo, vší chvály nejhodnější,
Srdce Ježíšovo, králi a ústředí všech srdcí,
Srdce Ježíšovo, v němž jsou všecky poklady moudrosti a umění,
Srdce Ježíšovo, v němž všecka plnost božství přebývá,
Srdce Ježíšovo, v němž se Otci dobře zalíbilo,
Srdce Ježíšovo, z jehož plnosti my všichni jsme obdrželi,
Srdce Ježíšovo, žádosti pahrbků věčných,

smiluj se nad námi!

Srdce Ježíšovo, trpělivé a mnohého slitování,
Srdce Ježíšovo, bohaté ke všem, kteří Tě vzývají,
Srdce Ježíšovo, prameni života a svatosti,
Srdce Ježíšovo, smíření pro hříchy naše,
Srdce Ježíšovo, potupami nasycené,
Srdce Ježíšovo, potřené pro hříchy naše,
Srdce Ježíšovo, poslušné až k smrti,
Srdce Ježíšovo, kopím probodené,
Srdce Ježíšovo, prameni všelikého potěšení,
Srdce Ježíšovo, živote náš a naše vzkříšení,
Srdce Ježíšovo, pokoji a smíre náš,
Srdce Ježíšovo, oběti hříšníkův,
Srdce Ježíšovo, spáso v Tebe doufajících,
Srdce Ježíšovo, naděje v Tobě umírajících,
Srdce Ježíšovo, rozkoši všech svatých, } smiluj se nad námi!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, odpusť nám, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, vyslyš nás, Pane!

Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, smiluj se nad námi!

℣. Ježíši, tichý a pokorný srdcem,

℟. Učiň srdce naše podle srdce svého!

Modleme se.

Všemohoucí, věčný Bože, pohlédni na srdce svého přemilého Syna a na chvály a dostiučinění, které Ti jménem hříšníků podává, jim pak, kdykoliv o milosrdenství Tě vzývají, jménem téhož Syna svého, Ježíše Krista, milostivě odpouštěj, jenž s Tebou živ jest a kraluje v jednotě Ducha svatého, Bůh po všecky věky věkův. Amen.

Zásvětná modlitba k božskému Srdci Páně.

(Odp. 7 let a 7 kvadrag.; plnom. však všem věřícím v den nejsv. Srdce, když přijmou svaté svátosti. Odpustky tyto mohou též duším v očistci přivlastněny býti. 22. srpna 1906.)

Nejsladší Ježíši, Spasiteli pokolení lidského, pohledni na nás, jižto v nejhlubší pokoře před oltářem Tvým klečíme. Tvoji jsme, Tvoji chceme býti; abychom však s Tebou pevněji mohli býti spojeni, hle, dnes nejsvětějšímu Srdci Tvému každý z nás ochotně se zasvěcuje. — Mnozí Tebe ovšem nikdy nepoznali, mnozí zase přikázáním Tvým pohrdli a Tebe od sebe zapudili. Smiluj se nad obojími, nejlaskavější Ježíši, a všecky k Srdci svému svatému uchvať. Ó Pane, budiž králem, a to nejen věřících, kteří nikdy od Tebe neodstoupili, nýbrž i synů marnotratných, kteří Tě opustili; učiň,

aby se do otcovského domu rychle vrátili a bídou a hlady nezhynuli. — Budiž králem těch, jež buď bludné mínění oklamalo nebo rozkol odtrhl; zavolej je zpět do přístavu pravdy a k jednotě víry, aby brzy byl jeden ovčinec a jeden pastýř. — Králem budiž konečně všech těch, kdož dlí ve staré pověře pohanské, a nezdráhej se vyvésti jich z temnosti na svobodu světla a království Božího. Uchovej, ó Pane, církev svou vší pohromy a propůjč jí bezpečné svobody; propůjč všem národům klidu a pokoje; učiň, aby se všech stran zazníval jeden hlas: Pochváleno budiž božské Srdce Páně, skrze které věčnou spásu máme; jemu čest a sláva na věky. Amen.

Smírná modlitba k nejsvětějšímu Srdci Pána Ježíše.

Nejsvětější Srdce Pána Ježíše! v pokoře se Ti klanějíce přicházíme, bychom se se Ti znovu obětovali, s pevným úmyslem napraviti urážky, jakéž Ti od lidí činěny bývají.

Ano, to slibujeme.

Čím více tajemství Tvá se hanobí:

tím více v ně budeme věřiti, ó Srdce Pána Ježíše, ty posvěcování srdcí našich.

Čím více nevěra usiluje, aby nás zbavila naděje naší:

tím více budeme naději svou skládati v Tebe, ó Srdce, jediná naděje lidí smrtelných.

Čím více odporují Srdce Tvé lásce božské:

tím více Tě budeme milovati, ó neskonalá kráso, neskončeně milování hodné Srdce Pána Ježíše.

Čím více na božství Tvé útoky se činí:

tím více se mu budeme klaněti, ó božské Srdce Pána Ježíše.

Čím více božská přikázání Tvá z mysli vycházejí a přestupována bývají:

tím více je budeme zachovávati, ó nejsvětější Srdce Pána Ježíše.

Čím více svátosti Tvé se zapovrhují a opouštějí:

tím více je budeme s láskou a uctivostí přijímati, ó nejštědřejši Srdce Pána Ježiše.

Čím více se úcty nejhodnější ctnosti Tvé vyhosťují:

tím více a tím snažněji je budeme konati, ó Srdce, vzore všech ctností.

Čím více pracuje peklo o záhubu duší:

tím více ať se v nás rozněcuje žádost po jejich spáse, ó Srdce Pána Ježíše, po spasení duší nanejvýš horlící.

Čím více smyslnost a pýcha o to usilují, aby zapírání sebe samého a láska k povinnosti zmařeny byly:

tím více se budeme přemáhati a duchem obětavosti vázati, ó Srdce Pána Ježíše, kteréž jsi pohaněním naplněno bylo.

Čím více se pohrdá Tvou svatou církví:

tím více se chceme snažiti, bychom věrnými dítkami jejími byli, ó sladké Srdce Pána Ježíše.

Čím více pronásledují svatého náměstka Tvého:

tím více se ho chceme přidržovati a za něho se modliti, ó Srdce Pána Ježíše, kteréž jsi kopím prohnáno bylo.

Ó Srdce Boha našeho, propůjč nám tak mocné a silné milosti, bychom byli tvými apoštoly uprostřed světa a tvou korunou v blažené věčnosti. Amen.

Modlitba za papeže.

℣. Modleme se za svého nejvyššího pastýře Pia.

℟. Hospodin zachovej ho a obživuj ho, a učiň ho blahoslaveného na zemi, a nevydávej ho v ruce nepřátel jeho.

Modleme se.

Všemohoucí, věčný Bože, smiluj se nad služebníkem svým, nejvyšším pastýřem naším Piem, a vediž ho dle dobrotivosti své po cestě spasení věčného, aby s milostí Tvou po tom toužil a ze vší síly své vykonával, co tobě příjemno jest. Skrze Krista Pána našeho.

℟. Amen.

Modlitba za císaře.

℣. Modleme se za císaře a krále našeho Františka Josefa.

℟. Spasiž, ó Pane, císaře a krále, a vyslyš nás v den, v kterýž Tebe vzývati budeme.

Modleme se.

Prosíme Tě, všemohoucí Bože, aby služebník Tvůj František Josef, císař a král náš, jenž slitováním Tvým vlády říše se ujal, také ve ctnostech všech prospíval, aby jimi ozdoben jsa všech nepravostí se vystříhati, nad nepřáteli vítěziti a k Tobě, jenž jsi cesta, pravda a život, milostí Tvou dostati se mohl. Skrze Krista Pána našeho.

℟. Amen.

Modlitba za odvrácení všelikých protivenství od veškerého křesťanstva.

Všemohoucí, věčný Bože, Pane a Otče nebeský, shlédni okem svého neskončeného milosrdenství na naši bídu, nouzi a soužení. Smiluj se nade všemi pravověřícími, za které Tvůj jednorozený Syn, Pán a Spasitel Ježíš Kristus v ruce hříšníků se milerád vydal a svou předrahou krev na dřevě svatého kříže vyliti ráčil. Skrze téhož Pána našeho odvrať od nás, nejmilostivější Otče, zaslouženou pokutu, vezdejší a budoucí nebezpečenství, škodlivou bouřlivost, války, drahotu, pád dobytka, nemoci a truchlivé bídné časy. Osvěť též a posilni ve všem dobrém duchovní i světské vrchnosti a ředitele, by ke všemu nápomocni byli, což ku Tvé božské slávě, k našemu spasení a všeobecnému pokoji a štěstí celého křesťanstva prospěšno jest. Uděl nám, ó Bože pokoje, náležitou sjednocenost u víře beze všeho odtrženství a odpadlictví. Obrať srdce naše k pravému pokání a polepšení života našeho. Zažehni v nás oheň lásky své. Dejž nám lačněti a horliti po všeliké spravedlnosti, abychom Tobě jakožto poslušné dítky v životě i při smrti příjemni a líbezni byli. Prosíme Tě také, ó Bože, jakž Ty chceš, abychom Tě

prosili: za své přátele a nepřátele, za zdravé a nemocné, za všecky zarmoucené a nuzné křesťany, za živé i za mrtvé. Tobě, Pane, ať jsou na vždycky poručeny naše práce a utrpení, náš obchod a jednání, naše živobytí a smrt. Nech, ať jen zde Tvé milosti zažijeme a potom se všemi vyvolenými v radosti a blahoslavenství věčném Tebe ctíme a chválíme. Popřej nám to, Pane, Otče nebeský, skrze Ježíše Krista, svého přemilého Syna, Pána a Spasitele našeho, kterýž s Tebou živ jest a kraluje Bůh požehnaný na věky věkův.

℟. Amen.

Nábožné vzdechy k nejsv. Srdci Ježíšovu.

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, smiluj se nad námi!

Sladké Srdce mého Ježíše, dej, abych Tě víc a více miloval!

(Odpustky 300 dní pokaždé.)

Ježíši tichý a pokorný srdcem, učiň srdce mé podle srdce svého!

(Odpustky 300 dní jednou za den.)

Sladké Srdce Ježíšovo, budiž mou spásou!

(Odpustky 300 dní jednou za den, jež i duším v očistci přivlastniti lze.)

Chváleno budiž všude nejsvětější Srdce Ježíšovo! (Odpustky 100 dní jednou za den.)

Chváleno, velebeno, milováno a vděčně uctíváno budiž každou chvíli Srdce Ježíšovo v nejsvětější Svátosti ve všech svatostáncích světa až do skonání časů!

(Odpustky 100 dní jednou za den.)

Viz, můj nejmilejší Ježíši, kam Tě přivedla nekonečná láska Tvá! Svým tělem a předrahou krví svou připravil jsi mi božskou hostinu, bys zcela se mi daroval. Kdo Tě přiměl k tak nekonečné lásce? Zajisté jen Tvé lásky plné Srdce. Ó Srdce mého Ježíše, vší úcty hodné, ohnisko božské lásky, přijmi duši mou do svých nejsvětějších ran, abych v této škole lásky naučil se Boha opět milovati, jenž mi tak přepodivné důkazy své lásky dal. Amen.

(Odpustky 100 dní jednou za den.)

Ó můj přemilý Ježíši, já N. N. chtěje Tobě vděčným býti a napraviti své nevěrnosti, daruji Tobě své srdce a docela se Tobě zasvěcuji a umiňuji si, že s Tvou pomocí již nebudu hřešiti!

(Odpustky 100 dní jednou za den, říká-li se modlitba ta před obrazem nejsvětějšího Srdce.)

Ó nejdobrotivější, duše milující Ježíši, prosím a zapřísahám Tebe pro smrtelnou úzkost Tvého nejsvětějšího Srdce a pro bolesti neposkvrněné Tvé Matky, obmyj v krvi své

všecky hříšníky po všem světě, kteří jsou ve smrtelném zápase a dnes umrou. Srdce Ježíšovo, ve smrtelném zápase postavené, smiluj se nad umírajícími!

(Odpustky 100 dní pokaždé.)

Modlitba k nejsvětějšímu Srdci za obrácení hříšníkův.

Pane Ježíši, nejmilostivější Spasiteli, pro nejsvětější Srdce Tvé Tebe pokorně prosíme, by všechny bloudící ovce nyní k Tobě, pastýři a biskupu duší svých se navrátily, jenž žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha svatého Bůh po všecky věky věkův. Amen. (Odpustky 300 dní pokaždé.)

Jiná modlitba k nejsv. Srdci Ježíšovu.

Božské Srdce Ježíšovo, dej, prosím, duším v očistci odpočinutí věčné; těm, kdož dnes umrou, dej milost setrvání; hříšníkům milost pravého pokání; pohanům světlo víry; mně a všem příbuzným a přátelům své požehnání. Tobě, nejlaskavější Srdce Ježíšovo, doporoučím všecky tyto duše a jim obětuji všecky Tvé zásluhy zároveň se zásluhami Tvé nejblahoslavenější Matky, všech svatých a andělů, všecky mše svaté, všecka svatá

přijímání, modlitby a dobré skutky, již dnes po všem křesťanském světě vykonány budou.

(Odpustky 100 dní jednou za den.)

Modlitba k nejsv. Srdci za Rakousko.

Nejsvětější Srdce Ježíšovo, smiluj se nad vlastí naší! Ó nejsvětější Srdce, vylej hojné požehnání na naši matku, Církev sv., na sv. Otce, na císaře našeho, na biskupy a kněze. Zachovej spravedlivé, obrať hříšníky, osvěť nevěřící, žehnej našim příbuzným a přátelům, pomáhej umírajícím, vysvoboď duše z muk očistcových a zahrnuj do milostivé vlády své lásky celou naši vlast. Amen.

(Odpustky 300 dní jednou za den.)

Modlitba k rozšíření zbožného zvyku každodenního sv. přijímání.

Nejsladší Ježíši! Tys přišel na zemi, bys všem duším zjednal života milosti své a abys jej v nich zachovával a živil, stal jsi se každodenním lékem každodenní jejich slabosti a vezdejším pokrmem. My Tě pokorně prosíme pro Srdce Tvé hořící láskou k nám, račiž na všecky vyliti božského Ducha svého, aby ty, jež jsou ve stavu smrtelného hříchu, k Tobě se obrátivše,

život milosti ztracené opět nabyly; ty pak, již milostí Tvou tímto nebeským životem žijí, by ku Tvému svatému stolu denně, když možno, zbožně přistupovaly, a tak každodenním přijímáním na každý den ochranu proti všedním hříchům přijímajíce život milosti Tvé denně v sobě sílily, tak aby víc a více se očišťujíce blaženého s Tebou života došly. Amen.

(Odpustky 300 dní, plnomocné odpustky v den přijímání sv. svátostí. Koná-li se tato modlitba po celý měsíc, lze též duším v očistci přivlastniti.)

Modlitby ku svaté zpovědi.

Před svatou zpovědí.

Vševědoucí a spravedlivý Bože! Já bídný (á) hříšník (ice) Tobě pokorně se klaním, prose (íc) neskončené milosrdenství Tvé, abys mne nezavrhoval, protože se k Tobě ve skroušenosti, jako ztracený (á) syn (dcera) navracím. Ach, poznávám chyby své, přečasto urážel (a) jsem Tebe, svého Boha nejmilejšího a Otce; chci se však polepšiti a ve svátosti pokání duši svou očistiti, chci hříchů svých litovati, z nich se zpovídati a za ně se káti. Abych však velké dílo to

dobře provedl (a), prosím Tě, ó nejmilostivější Bože, o milost Ducha sv., aby mne osvítil a já všechny hříchy a ošklivost jejich poznal(a), jich opravdově litoval (a), z nich upřímně se vyzpovídal (a) z pevným úmyslem již nehřešiti. Ó nejlaskavější Bože! posilni mne, abych v předsevzetí svém vytrval (a). Dej mi také pravou lítost, abych hříchy ztracenou lásku Tvou lítostí a pokáním opět si vydobyl (a). Důvěřuje v milosrdenství Tvé vyzpovídám se upřímně knězi Tvému. Jen o to Tě, ó Bože, prosím, naplň mne milostí svou, abych dobře vykonal (a) vše, co jsem si předsevzal (a).

(Zpytuj svědomí a pak modli se:)

Ó Bože můj, jak velice jsem Tobě se protivil (a)! Ach, úpěnlivě prosím Tě za odpuštění hříchů; lituji jich z plna srdce, protože jsem jimi Tebe, Boha svého, své největší a nejlaskavější dobro urazil. Nejmilostivější Otče, přijmi mne opět na milost. Za to Tě prosím pro velkou lásku nejsvětějšího Srdce Ježíše, božského Syna Tvého, jenž svou nejsvětější, nejdrahocennější krev za duši mou prolil. Ó pohleď na Ježíše, Spasitele mého; pro něj odpusť mi hříchy a dej mi lásku svou, kterou jsem hříchy byl ztratil. Amen.

Po svaté zpovědi.

Dík budiž Tobě, neskončeně dobrotivý Bože! Dík budiž Tvému velkému milosrdenství! Ty's odpustil mi hříchy, přijal jsi mne opět v milost, mohu Tebe opět Otcem svým a sebe dítkem Tvým nazvati. Ó milý Otče! děkuji Tobě za smilování Tvé, jímž očistil jsi duši mou od hříchů, jsem opět dítkem Tvým, vykoupeným nejsvětější krví Syna Tvého, stal jsem se milosrdenstvím Tvým dědicem království nebeského, jsem opět schránkou Ducha svatého. Uložené mi pokání s radostí zbožně vykonám; aby Tobě však milejším a líbeznějším bylo, spojuji je se zásluhami Ježíše, Spasitele mého, a prosím Tě, nejmilejší Bože, nejsvětějším Srdcem Ježíšovým, posiluj mne, abych pevným byl ve ctnosti a žádného hříchu již se nedopustil.

(Nyní pomodli se uložené pokání.)

Bože můj, přijmi milostivě modlitbu mou v pokání za hříchy mé; slučuji ji s onou svatou modlitbou, kterou Spasitel můj na hoře Olivetské se modlil! Co na lítosti a pravém pokání mi schází, to račiž nejsvětější Srdce Ježíšovo doplniti, jehož milosrdenství bezměrno a neskončeno jest. Amen.

Před svatým přijímáním.

Ó můj Ježíši, v nejsvětější Svátosti oltářní přítomný, pravý Bože! Ty jsi všecky lidi ku svému stolu pozval, abys je tělem svým a krví svou uhostil k životu věčnému. Ó nejmilejší Ježíši, za pozváním tím jsem přišel(a), připraviv(ši) se, seč síly stačily, dobrou zpovědí ku přijetí nejsvětějšího Těla Tvého. Avšak přece jsem nebeského tohoto pokrmu nehoden(na) a jen milosrdenstvím Tvým mohu se hodným(ou) státi. Sejmi se mne vše nečisté a učiň mne živou vírou hodným hostem při nebeské této hostině. Ošať mne rouchem svatebním, rouchem pokory, úcty a lásky. Přijď, ó nejmilejší Ježíši, a přebývej v srdci mém. Dej mi pevnou víru, sladkou naději a vřelou lásku. Ty, Spasiteli můj, jsi všemocen a můžeš mne hodným(ou) učiniti svatého stolu svého.

Ó já šťastný(á)! Jako apoštolové druhdy, tak já nyní přítomen(na) budu svaté večeři. Když pak, ó božský Spasiteli, mne nasytíš nejsvětějším tělem svým a napojíš nejsvětější krví svou, dej mi vše, čeho mi ku spasení duše potřebí jest. Ty jsi Bůh všemohoucí, a můžeš mi dáti vše, co mne časně i věčně blaženým(ou) učiní. A proč nedoufati v pomoc Tvou, když sám se mně

podáváš? Vždyť jsi pravil: Kdo tělo mé jí a krev mou pije, ten mnou živ bude! A proto v pevné důvěře ku svatému stolu Tvému se přibližuji, vřelou hoře(íc) touhou po Tobě, Spasiteli a Bože můj. — Ó nejčistší a nejsvětější Ježíši! očisť a posvěť mne, abys s radostí ke mně zavítal a ve mně přebýval.

Otče nebeský! Budu nyní přítomen(na) se Spasitelem svým svaté večeři, a proto obětuji Tobě s tímto sv. přijímáním nejsvětější Srdce Ježíšovo v díkůčinění za všecky milosti a dobrodiní, jimiž jsi mne po celý život obdařoval. Ty daruješ nám v této nejsvětější Svátosti svůj největší poklad, božského Syna svého, a zajisté dáš mi i všecko to, o co lásky plným Srdcem Ježíšovým prosím, a co jsem Tobě po devět dní při oběti mše sv. pokorně přednášel(a). — Učiň, ó dobrý Bože, účastnými všech milostí, jichž se mi při sv. přijímání dostane, duše věrných zemřelých v očistci, aby je milosti ty z trápení jejich vysvobodily. Svatá Matko Boží, svatý Josefe a všickni Svatí provoďte mne nyní ke stolu Páně. Kéž mám vaši pobožnost, úctu a lásku k Bohu! Spojte se se mnou, vzývajíce Beránka Božího, jenž snímá hříchy světa.

Vzbuzení nejpotřebnějších ctností.

Ó můj Ježíši, **věřím** v Tebe; věřím, že jsi Bůh a člověk v této nejsv. Svátosti přítomen. Věřím v tajemství toto, protože Ty, věčná pravda, sám jsi to řekl. — Ó můj Ježíši! **doufám** v Tebe; doufám, že obdaříš mne věčnou blažeností, protože jsi mně ji, nejmilejší Ježíši, slíbil. — Ó můj Ježíši, **miluji** Tě; miluji Tě z celého srdce a nade vše, protože jsi nejvyšší a lásky nejhodnější dobro. — Ó můj Ježíši, **lituji** všech svých hříchů z toho srdce, že jsem jimi Tebe, Boha a Spasitele svého, urazil(a). Ježíši, **toužím** po Tobě, pojď, nasyť mne nejsvětějším tělem svým a napoj mne nejsvětější krví svou.

Modlitba k Ježíši trpícímu.

Nejlaskavější Ježíši! Ty jsi při poslední večeři pravil: „Kolikráte tělo mé jísti a krev mou píti budete, vzpomeňte sobě na smrt mou.“ Ó ukřižovaný, pro nás hříšníky ukřižovaný Ježíši! s bolem vzpomínám si na utrpení a smrt Tvou; smyj, ó Spasiteli, krvavým potem, jejž jsi na hoře Olivetské prolil, hříchy mé; bičování a korunování Tvé očistiž mne od hříchů! Na kříž byl jsi přibit, — očisti mne utrpením tím, abych,

přiblíživ se pokorně ke stolu Tvému, v andělské zbožnosti nejsv. tělo Tvé přijal (a). Již přichází Spasitel světa ke mně, ubohému hříšníkovi. Ó jak šťasten a blažen jsem! Ježíš vejde v srdce mé, Ježíš přináší mi své nejsvětější Srdce. Andělé nebeští sprovázejte mne; jdu přijat vašeho a svého Boha.

Po svatém přijímání.

Nejmilejší Ježíši, Bože a Spasiteli můj! Tisícerý dík Tobě, že jsi mne ubohého (ou) hříšníka (ici) navštívil. Jak šťasten (a) jsem, že mám v srdci svém Boha svého, Stvořitele a Vykupitele, že jsi, Ježíši, můj a já Tvůj (Tvá)! Andělé Boží, všichni Svatí, kdož Bohu v Srdci mém se klaníte, spojuji modlitbu svou s modlitbou vaší, volaje z plna srdce! Dík, chvála a čest Bohu našemu! Svatý, svatý, svatý jest Pán nebes i země, všemocný Bůh, jenž v srdce mé zavítal! Ó nejlaskavější Ježíši! Ty jsi vyplnil nejvřelejší tužbu mou; ó zůstaň stále v srdci mém; vypuď z něho všecku náklonnost ke zlému, aby srdce mé s Tvým spojeno bylo na vždy. Veliké učinil jsi mi věci, Pane můj, sníživ se ke mně bídnému (é), ubohému (é) hříšníkovi (ici); dík, chvála a čest budiž Tobě za to, svatá Maria, Matko Boží! děkuj se mnou Bohu, veleb

jej a chval. Milostiplná matičko, raduj se se mnou, že Syn Tvůj ke mně zavítal. Raduj se se mnou, ó Královno nebeská, plesej s duší mou, kterou Pán navštívil a přítomností svou posvětil.

Vzbuzení potřebných ctností.

Ó můj Ježíši! věřím v Tebe, Boha člověka, v nejsv. Svátosti olářní. — V Tebe, Ježíši můj, doufám. — Tebe, Ježíši můj, miluji, a z lásky k Tobě lituji všech hříchů svých. Pevné mám předsevzetí Tebe, Boha nejlaskavějšího, žádným hříchem již neuraziti. Ó můj Ježíši! klaním se Tobě, Pánu svému a Bohu. Děkuji Tobě, že jsi mne ubohého(ou) hříšníka(ici) navštívil. Ó zůstaň při mně, posiluj a zachovej mne v milosti své; dej, ať předsevzetí svá každodenně věrně plním.

Božský Ježíši! Přišel jsi na svět, roznítit oheň v srdcích lidských; ó rozněť také v srdci mém oheň lásky, ať ohněm tím naplněn(a) po celý život Tobě věrně sloužím. Tvůj (Tvá) jsem, ó Ježíši, živ(a) i mrtev(va). Amen.

Díkůčinění.

Nejlaskavější Ježíši! Bože v srdci mém přebývající! Nevím, jak bych Tobě nej-

lépe poděkoval(a) za tu velkou milost, kterou jsi mne dnes obdařil. Ty jsi vševědoucí, Ty víš, jak rád(a) bych Tobě děkoval(a), ale jak slabé jsou síly mé. Utíkám se tedy ku Tvému nejsvětějšímu Srdci. Ó božské, láskyplné Srdce Ježíšovo! doplň, čeho díkům mým, nábožnosti, pokoře a úctě se nedostává. Ó Srdce Spasitelovo, jemuž podobati se má Srdce mé, ó čisté Srdce Ježíšovo, zachraň mne před každým hříchem proti sv. čistotě! Ó milostivé Srdce Ježíšovo! umírajíc na kříži odpustilo jsi všem nepřátelům, i já odpouštím všem nepřátelům svým! Ó trpělivé, do vůle Otce nebeského oddané Srdce! posiluj mne, ať od Boha všecek kříž rád(a) a z lásky přijmu! Ó svaté, kopím proklaté Srdce Ježíšovo! smiluj se nade mnou v životě, buď mi útočištěm při smrti, aby duše má tvojí svatou ranou vešla ve království nebeské a v Tobě s Tebou věčně se radovala.

Maje(íc) Tebe, Spasitele, v Srdci svém, skončuji modlitbu Svou, vkládaje(íc) prosby své v plné důvěře v ránu nejsvětějšího Srdce Tvého. Tobě odevzdávám své časné i věčné blaho, pokorně žádaje(íc), abys mne v ochraně své zachoval.

Než odejdu, poděkuji Tobě, ještě, ó Bože můj, že jsi mi dal tolikráte již milost, nejsvětější večeři Tvé přítomnu býti, při níž

jsi mne tělem svým a krví nasytil. A proto se všemi pravověřícími křesťany volám k Tobě: Velký Bože, Tebe chválíme, Tobě děkujeme, Tobě se klaníme. Tebe, věčný Otče, uctívá a chválí celé křesťanstvo. Tebe velebí andělé a celá nebesa. K Tobě neustále volají Serafíni a Cherubíni: Svatý, svatý, svatý jest Pán Bůh Sabaoth. Nebesa a země plny jsou slávy Jeho. Tebe velebí apoštolové, Tebe chválí proroci, Tobě prozpěvují mučedníci. Tebe, Otče, nevýslovné velebnosti, zvelebujeme v pokoře, i Syna Tvého a Ducha svatého. Před Tebou se klaníme, trojjediný Bože, a zvěstujeme moc a slávu Tvou na věky věkův. Amen.

Přijmi, ó nejsvětější Trojice, pokornou prosbu mou a neodnímej mi pomoci své pro Ježíše Krista, Pána našeho. Amen.

Pobožnost křížové cesty.

(V den sv. přijímání.)

Modlitba přípravná.

Všemohoucí Bože! před Tebou na kolenou kleče(íc) tisícerý Tobě dík vzdávám, že jsi se dnes ke mně hříšníkovi(ici) snížiti ráčil. Ó zůstaň u mne, ať chlebem nebeským,

jejž jsem dnes přijal(a) posilněn(a) odpírám všem náruživostem a hříchům.

Ó můj Ježíši, ukřižovaný Spasiteli! Ty jsi pravil při poslední večeři, abychom vždy, když přijímati budeme tělo a krev Tvou, rozpomenuli se na utrpení a smrt Tvou. Nuže, Spasiteli drahý, jdu za rozkazem Tvým; provázeti Tebe budu nyní po cestě utrpení Tvého až na horu Kalvarii; rozpomenu se, co Srdce Tvé při utrpení pro nás hříšníky trpělo, a co Tobě za lásku povinni jsme. Ó nejlaskavější Ježíši, odpusť mi hříchy a přivlastni odpustky, jež touto svatou pobožností dosíci chci s pomocí Tvou, duším v očistci.

Svatá Maria, Matko bolestná, a vy všichni svatí Páně, kdož sprovázeli jste Ježíše při ukřižování jeho na horu Kalvarii, sprovázejte též i mne při pobožnosti této, abych s pravou vroucností a pobožností vzýval(a) nejsvětější Srdce Ježíšovo. Čest, chvála a sláva budiž Bohu a nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu v nejsvětější Svátosti oltářní nyní i vždycky. Amen.

První zastavení.

Ježíš k smrti kříže jest odsouzen.

℣. Klaníme se Tobě, ó nejsvětější Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

℟. Neboť skrze svatý kříž svůj svět jsi vykoupil.

Modlitba.

Spasiteli můj, vidím v duchu, jak svázán před Pilátem stojíš, jenž Tě odsuzuje. — Ježíši Kriste, světa Soudce! zhřešil(a) jsem; vyznal(a) jsem však hříchy své knězi, litoval(a) jsem jich a litovati budu po celý život svůj, protože jsem jimi Tebe, své největší a lásky nejhodnější dobro, urazil(a). Pevné mám předsevzetí, nikdy již nehřešiti, a na utvrzení předsevzetí svého přijal(a) jsem dnes nejsvětější tělo Tvé, slíbiv nejsv. Srdci Tvému Boha z celého srdce milovati a jemu věrně sloužiti. Opětuji nyní slib svůj, a Ty, Ježíši, posiluj mne ve vyplnění jeho, abys mi kdysi jakožto soudce milostiv byl. Amen.

Smiluj se nad námi, ó Ježíši! Pro nejsvětější Srdce své buď nám milostiv!

Otče náš atd.

Druhé zastavení.

Ježíš béře kříž na sebe.

℣. Klaníme se Tobě, ó nejsvětější Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

℟. Neboť skrze svatý kříž svůj svět jsi vykoupil.

Modlitba.

Ó nejmilejší Ježíši! jak ochotně vzal jsi na sebe kříž, abys na něm za nás hříšníky zemřel. Ó nejsvětější Srdce Ježíšovo, jak velká jest dobrota Tvoje! Ty žádáš ode mne hříšníka (ice) jen pravou lítost a upřímné vyznání ze hříchů k odpuštění jich. Ty mne z lásky sílíš svatým tělem svým, aby duše moje k věčnému posilněna byla životu. Jaké štěstí, jaká blaženost v srdci svém nejsvětější Srdce Ježíšovo míti! Jak veliká to milost, nebeský požívati chléb, jímž se stává člověk z poddaného ďáblova dítkem Božím. Ó Ježíši, Spasiteli můj, v Tebe věřím, v Tebe doufám, Tebe miluji; dej, ať v lásce té žiji a zemru. Amen.

Smiluj se nad námi ó Ježíši! Pro nejsvětější Srdce své buď nám milostiv!

Otče náš atd.

Třetí zastavení.

Ježíš padá pod křížem.

℣. Klaníme se Tobě, ó nejsvětější Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

℟. Neboť skrze svatý kříž svůj svět jsi vykoupil.

Modlitba.

Ježíš, Bůh zástupů, jehož všemohoucnost nebe i zemi řídí. — Bůh a člověk padá pod těžkým křížem. Ó Ježíši, jediná lásko moje! Na kolena padaje(íc) oplakávám hříchů svých; raději umříti chci, než Tebe hříchem nějakým uraziti. To předsevzal(a) jsem si dnes při svatém přijímání, a s milostí Tvou chci předsevzetí to i provésti. Myšlenka na Tebe, ó Ježíši, kterého jsem přijal(a) dnes ve svatém přijímání, sprovázej mne všude, chráníc mne před hříchem. Ó nejsvětější Srdce Ježíšovo, zachraň duši mou k životu věčnému. Amen.

Smiluj se nad námi, ó Ježíši! Pro nejsvětější Srdce své buď nám milostiv!

Otče náš atd.

Čtvrté zastavení.

Ježíš setkává se se svou plačící Matkou.

℣. Klaníme se Tobě, ó nejsvětější Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

℟. Neboť skrze svatý kříž svůj svět jsi vykoupil.

Modlitba.

Ježíš, Spasitel světa, vychází s křížem z brány města Jerusaléma a setkává se se

svou plačící Matkou. Ó jak přebolestna chvíle ta pro Ježíše a Marii! Ježíš viděl milovanou Matku svou naříkati, Maria viděla milého Syna svého těžký kříž na zraněném těle nésti. Žalostně naříkajíc spěchá zástupem k Synu svému; než žoldnéřové odpuzují ji a vedou Ježíše dále k hoře popravní. Láskyplný Ježíši! jak zranil Srdce Tvé pohled bolestný plačící Matky Tvé! — Ach! její slzy mne zahanbují; mne nikdo neodpuzuje, když Tebe, Spasiteli můj, ve chrámě navštívím, — a přece navštěvuji Tě tak zřídka. Tobě, Pánu nebes i země, mohu denně útrapy své si postěžovati, ale já raději lidem, než Tobě, všemohoucímu pomocníkovi, jehož Srdce sama láska a dobrotivost jest, si stěžuji. Však chci Tě, ó Ježíši dobrotivý, nejen častěji navštěvovati, ale i častěji přijímati. Kde naleznu takovou útěchu, jako dnes ve sv. přijímání, kdy jsi, Bože můj, do srdce mého vstoupil? Dnes jsi mne, ó Ježíši, nejvyšší blažeností oblažil a proto volám bez ustání: Chválena a velebena buď nejsvětější Svátost oltářní! Čest a sláva budiž Bohu v ní skrytému a nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu. Amen.

Smiluj se nad námi, ó Ježíši! Pro nejsvětější Srdce své buď nám milostiv!

Otče náš atd.

Páté zastavení.

Šimon pomáhá Ježíši kříž nésti.

℣. Klaníme se Tobě, ó nejsvětější Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

℟. Neboť skrze svatý kříž svůj svět jsi vykoupil.

Modlitba.

Těžkým křížem vysílený Ježíši! což trpělo srdce Tvé, když nikdo Ti nechtěl pomoci těžký kříž nésti. Žádný slepec, jemuž zrak jsi navrátil, žádný nemocný, jejž jsi uzdravil; a což ani z těch žádný, jež jsi z mrtvých vzkřísil? Ach, nikdo nechce Ti pomoci, i Šimon jest k tomu přinucen. Ó Synu Boží, když jsi se na hoře Tábor proměnil, chtěli apoštolové stánky učiniti a stále s Tebou býti, a nyní, když veden jsi s křížem na horu, všichni utíkají. Jak nevděčným(ou) bych byl(a)), kdybych kříž, jejž na mne skládáš, nenesl(a)! Abys mne ve svátosti pokání z mrtvých vzkřísil; dal jsi mi zrak, abych ve světle svaté víry kráčel(a), abych vírou Tebe, pravého Boha, v nejsvětější Svátosti oltářní viděl(a). Tebe, jenž jsi za hříchy mé kříž nesl, přijal(a) jsem dnes v srdce své. Ó Ježíši, posiluj mne ve víře té, abych Tě kdysi v nebesích

viděl(a), Tebe miloval(a), Tobě se klaněl(a) na věky věkův. Amen.

Smiluj se nad námi, ó Ježíši! Pro nejsvětější Srdce své buď nám milostiv!

Otče náš atd.

Šesté zastavení.

Veronika podává Ježíši roucho.

℣. Klaníme se Tobě, ó nejsvětější Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

℟. Neboť skrze svatý kříž svůj svět jsi vykoupil.

Modlitba.

Krutě trpící Ježíši! vidím v duchu, jak Veronika z útrpnosti roucho Tobě podává, abys sobě s tváře řinoucí se krev setřel. Bože, Spasiteli! za příkladem této nábožné ženy podal(a) jsem Ti dnes ve sv. přijímání srdce své, aby v něm svatá Tvoje tvář, vzpomínka na utrpení Tvé, se zobrazila, abych ve Tvé krví polité tváři hříchy své spatřil(a), jich litoval(a) a denně volal(a): Pýcha má vtlačila Spasiteli trnovou korunu na hlavu; hříšné moje řeči zneuctily svatou tvář jeho; hříšné žádosti mé Spasitele bičovaly a těžký na něj vložily kříž. Ach můj Ježíši! v upřímném pokání k Tobě volám: Bože

můj, buď mně bídnému(é) hříšníkovi(ici) milostiv! Amen.

Smiluj se nad námi, ó Ježíši! Pro nejsvětější Srdce své buď nám milostiv!

Otče náš atd.

Sedmé zastavení.

Ježíš padá po druhé pod křížem.

℣. Klaníme se Tobě, ó nejsvětější Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

℟. Neboť skrze svatý kříž svůj svět jsi vykoupil.

Modlitba.

Láskyplný Ježíši! opět pod křížem padáš. Jak hrozně trpělo Srdce Tvé pod těžkým křížem, jaké utrpení přetrpěl jsi za nás, kteří opět a opět hřešíme! S bolestí rozpomínám se na hříchy své, z celého srdce jich lituje(íc). Ó můj Spasiteli! věřím, že vševědoucím jsi, a že jsi při sv. přijímání lítost mou viděl, povzdechy mé slyšel a hříchy mi odpustil. Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa, v Tebe doufá duše má. Tys dnes vešel do srdce mého, oživ a posilni naději mou. Amen.

Smiluj se nad námi, ó Ježíši! Pro nejsvětější Srdce své buď nám milostiv!

Otče náš atd.

Osmé zastavení.

Ježíš setkává se s plačícími ženami.

℣. Klaníme se Tobě, ó nejsvětější Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

℟. Neboť skrze svatý kříž svůj svět jsi vykoupil.

Modlitba.

Jak hrozná a utrpení plná byla cesta Tvá na horu Kalvarii! Nikoho nebylo, aby Tě byl upřímně politoval, — než přece, — několik matek truchlilo a naříkalo nad Tebou. Uviděv slzy jejich napomenul jsi je, ne nad Tebou, ale nad sebou a dítkami svými naříkati. — Ach Ježíši můj, slyším Tě volati: Naříkejte nad sebou, hříšníci! Hříchy vaše odsoudily mne ku smrti. Naříkejte nad dítkami svými, jež v nectnosti dospívají a životem svým mne křižují. — Naříkejte, rodičové, neboť dítky vaše ssají do sebe hřích, zaprodávajíce nevinnosť a ctnosť jako Jidáš svého Pána a Mistra. Ach! nejmilejší Pane a Spasiteli! I mně třeba hříchů svých oplakávati, opětuji předsevzetí

své, jímž chci stále pokání pravé činiti. Posilni mne v předsevzetí mém, abych oplakal (a) hříchů svých jako Petr apoštol, a odpuštění jich jako on od Tebe dosáhl (a). Amen.

Smiluj se nad námi, ó Ježíši! Pro nejsvětější srdce své buď nám milostiv.

Otče náš atd.

Deváté zastavení.

Ježíš po třetí padá pod křížem.

℣. Klaníme se Tobě, ó nejsvětější Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

℟. Neboť skrze svatý kříž svůj svět jsi vykoupil.

Modlitba.

Ježíš, Spasitel světa, po třetí padá pod křížem. Ó nejmilejší Ježíši, ve krutém utrpení Tvém nikoho není, kdo by se nad Tebou smiloval. Nikdo slovem Tě netěší, nikdo Tě nelituje. A ty jsi přece všecku tíži hříchů na sebe vzal a spravedlnosti božské za ně zadosť učinil. Jak děkovati Tobě mám, Bože můj, za vykoupení své? Jak děkovati Tobě za milosť, že jsi dnes s tělem i krví svou v srdce mé zavítal? — Ó jak blažený (á)! Boha, jejž jsem dnes pod

způsobou chleba přijal (a), budu kdysi viděti tváří v tvář; ano, očima na Něj patřiti budu, srdcem budu Jej milovati a jazykem Jej chváliti a velebiti na věky věkův. Amen.

Smiluj se nad námi, ó Ježíši! Pro nejsvětější Srdce své buď nám milostiv!

Otče náš atd.

Desáté zastavení.

Ježíše ze šatů svlékají.

℣. Klaníme se Tobě, ó nejsvětější Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

℟. Neboť skrze svatý kříž svůj svět jsi vykoupil.

Modlitba.

Všemohoucí, věčný Bože! nebeský Syn Tvůj, smírná oběť za nás hříšníky, již na horu Kalvarskou došel, a hle! žoldnéři s něho trhají šat, rozněcujíce rány krvavé. — Ó Bože a člověče! klaním se Tobě pokorně. Děkuji Ti za milost, jíž svlékl (a) jsem ve svátosti pokání hřích a člověka nového jsem oblékl (a). Modlil (a) jsem se, k Bohu volaje (íc), aby vyslyšel prosby mé. Zůstaň, ó milý Ježíši, při mně, zůstaň a posiluj mne v dobrém a přiveď mne do věčné blaženosti. Amen.

Smiluj se nad námi, ó Ježíši! Pro nejsvětější Srdce své buď nám milostiv!

Otče náš atd.

Jedenácté zastavení.

Ježíše na kříž přibíjejí.

℣. Klaníme se Tobě, ó nejsvětější Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

℟. Neboť skrze svatý kříž svůj svět jsi vykoupil.

Modlitba.

Ó můj Ježíši! již visíš na kříži, ruce a nohy přibity, — a z ran těch nejsvětější krev Tvoje vytéká. Jak hrozné jsou to bolesti, a Ty vše trpělivě snášíš, — nestěžuješ sobě. Ó Beránku Boží! Nejsvětější oběti, v jakých bolestech úpíš na kříži, kolik tisíc lidu na Tebe se dívá bez slitování, bez útrpnosti. Jak bolestné povzdechy vyznívají Tobě z prsou! Ano, slyším také, ó Ježíši můj, jak voláš k Otci nebeskému: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí“.

Ó Božský Spasiteli! Tobě se klaněje (íc), volám srdcem upřímným: Odpusť mi hříchy! odpusť mně i vlažnost a roztržitost, která pronásleduje modlitby a prosby mé. Staň se, Pane, vůle Tvá ve všem, začež prosím.

Ty jistě víš, co duši mé spasitelno jest, jen pevnou důvěru v dobrotivost a milosrdenství Tvé ve mně udržuj. Tvoje svatá vůle budiž chválena a velebena nyní i na věky. Amen.

Smiluj se nad námi, ó Ježíši! Pro nejsvětější Srdce své buď nám milostiv!

Otče náš atd.

Dvanácté zastavení.

Ježíš na kříži umírá.

℣. Klaníme se Tobě, ó nejsvětější Pane Ježíši Kriste a dobrořečíme Tobě.

℟. Neboť skrze svatý kříž svůj svět jsi vykoupil.

Modlitba.

Ježíš vykoupení lidstva dokonal! Ježíš umírá, umírá v nejhroznějších bolestech! Tři hodiny již visí umírající Bůh a člověk na kříži. Ježíš umírá! Slunce se zatemňuje, země se třese, celá příroda smutní. Ježíš umírá, a každý povzdech umírajícího Srdce Ježíšova oznamuje nám, co vše za nás hříšníky trpí, aby Boží spravedlnost usmířil. Kloní hlavu Ježíš, tvář jeho bledne, oči se zavírají. Jednou ještě pozdvihuje Spasitel krvácející tvář svou silným volaje hlasem: „Dokonáno jest!“ Ach, Ježíš zemřel! — Vše

jest dokonáno, život a utrpení Ježíšovo jest dokonáno, dokonáno jest vykoupení všeho lidstva. I já jsem vykoupen(a); i za mne Syn Boží trpěl a ve hrozných bolestech zemřel, a já tak dítkem Božím jsem se stal(a). Posvěcen(a) jsem smrtí Ježíšovou, posvěcen(a) jsem svátostí pokání. Posvěcen(a) jsem nejsvětějším tělem Ježíšovým, jež jsem dnes ve sv. přijímání přijal(a). Ó já šťastný(á), smrtí Ježíšovou věčně šťastný(á)! Kdykoliv oběti mše sv. přítomen(na) budu, kdykoliv nejsvětější tělo Ježíšovo přijmu, kdykoliv na obraz Ukřižovaného pohlednu, volati budu: Chválen, veleben a oslavován buď Ježíš Kristus, jenž za nás na kříži zemřel. Amen.

Smiluj se nad námi, ó Ježíši! Pro nejsvětější Srdce své buď nám milostiv!

Otče náš atd.

Třinácté zastavení.

Ježíše s kříže snímají.

℣. Klaníme se Tobě, ó nejsvětější Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

℟. Neboť skrze svatý kříž svůj svět jsi vykoupil.

Modlitba.

Ukřižovaný Spasiteli! dotrpěl jsi, krev svou až do poslední krůpěje proliv; mrtvo visí svaté tělo Tvé na kříži. — Ukojena jest pomsta židů smrtí Tvou; radostí plesajíce vracejí se do Jerusaléma. Jen Matka Tvá pod křížem ještě stojí naříkajíc. Blížím se v duchu k Matce Tvé pod kříž volaje(íc): Ó nejsvětější tělo Ježíšovo, Tys dnes zavítalo ke mně, v mé opuštěné srdce, ó zůstaň stále ve mně!

Josefovi z Arimathie odevzdal Pilát mrtvé tělo Ježíšovo, jež on s kříže snímá. Ó můj Ježíši! následovati budu nábožného muže toho. Tvé tělo, Spasiteli milý, nemohu s kříže sejmouti, ale Ty jsi pravil: „Co chudobným učiníte, to jste učinili mně.“ Bída a chudoba jsou velký kříž, na němž chudobný visí. Dobrodiním zbavuji jej kříže a tím i Tebe, Spasiteli můj. Budu vždy chudobným pomáhati, budu je podporovati, aby mně platilo také slovo, jež mluvil anděl k setníku Korneliovi: „Modlitby tvé a almužny vstoupily před Boha, on tě vyslyšel.“ Amen.

Smiluj se nad námi, ó Ježíši! Pro nejsvětější Srdce své buď nám milostiv.

Otče náš atd.

Čtrnácté zastavení.

Ježíše pochovávají.

℣. Klaníme se Tobě, ó nejsvětější Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme Tobě.

℟. Neboť skrze svatý kříž svůj svět jsi vykoupil.

Modlitba.

Josef a Nikodem sňali tělo Tvé, Ježíši Kriste, s kříže a vložili je v klín naříkající Matky Tvé. — Ó nejsvětější tělo Ježíšovo, klaněje(íc) se Tobě, líbám svaté rány Tvé, ta slavná znamení vykoupení našeho, jež nám při posledním soudu ukážeš. Život Tvůj i smrť byla samá láska. Na kříži umíraje prosil jsi Boha Otce za odpuštění hříchů těm, kdož Tě ukřižovali; ó neskončené milosrdenství, jež odpouští hříšníkům v okamžiku, kdy oni hřeší! Ach! nejlaskavější Ježíši, odpusť mně, jako jsi odpustil lotru pokání činícímu, jenž po boku Tvém zemřel.

Svatá Maria, ubohá opuštěná Matko! jako bych slyšel(a) Tě volati: „Pojďte sem, hříšníci, pojďte ku Spasiteli svému, vizte zde za vaše hříchy krvacejícího Beránka Božího. Pojďte sem, vy nečistí, a vizte ty hluboké rány, jež vaše nečistota nejčistšímu Ježíši připravila. Pojďte sem, bohatí, a po-

zorujte chudobného, opuštěného Ježíše, učíce se od Něho.“ Matičko božská! Dnes Ježíše jsem v srdce své přijal(a). Kéž srdce mé tak čisto jest jako nový hrob, do něhož pochován byl! Lituje(íc) hříchů svých líbám, ó Ježíši, nejsvětější rány Tvé, volaje(íc) ku zraněnému Srdci Tvému za odpuštění hříchů, za milost a milosrdenství. Amen.

Smiluj se nad námi, ó Ježíši! Pro nejsvětější Srdce své buď nám milostiv!

Otče náš atd.

Poděkování a obětování.

Všemohoucí, milosrdný Bože a Otče! Jménem Ježíše děkuji Ti za milost, kterou jsi mi dnes uděliti ráčil. Jsem nehoden(na) sice milosti té, ale vidím v tom neskončenou lásku Tvou ku všem, kdož k Tobě přicházejí, prosíce Tě, milostivý Bože! Syn Tvůj jednorozený za nás hříšníky na kříži umřel a dnes ve sv. přijímání ke mně zavítal. Za to z toho srdce Ti děkuji, velebě(íc) Tebe v Ježíši, Synu Tvém a v Duchu sv. nyní a na věky. Amen.

Způsob zasvětiti se nejsladšímu Srdci Ježíšovu.

Nejsladší Ježíši, Ty jsi z nevýslovné lásky k nám Tvé Srdce otevříti ráčil, aby

nám po všechny časy otevřeno bylo. Proto přicházíme dnes k Tobě v duchu poníženosti a zkroušenosti, pokorně Tebe prosíce, abys nás do svatyně Tvého božského Srdce laskavě připustiti ráčil.

Vzhlédni, ó Pane, k Tobě vzdycháme, pro Tebe a v Tobě jediné živu býti, z lásky k Tobě jako věrné dítky na spáse své pracovati chceme.

Svatou touhou a pobožností rozníceni, odevzdáváme a zasvěcujeme Tobě svou duši, své tělo, všechno, co máme a co jsme. Tvou nekonečnou velebnost úpěnlivě žádáme, očisť nás ode všech skvrn hříchů našich a potom přijmi nás do svého nás milujícího Srdce a spoj nás tak se sebou, bychom nikdy — nikdy od Tebe odloučeni nebyli, což důvěrně od Tvého milosrdenství očekáváme, jak jsi přislíbil: „Toho, kdož ke mně přichází, nevyvrhnu ven“ (Jan 6, 37). Přijmi tehdy, ó Pane, přijmi nás všech a učiň nás dítkami Tebe hodnými. Vštěp nám pravou ošklivost nad marnostmi, jakéž nám klamný svět podává; rozněť v nás touhu po ctnostech, jakéž Tvé přesvaté Srdce zdobí; především ozdob naše srdce pokorou, vlídností, poslušností k našim rodičům a našim duchovním i světským vrchnostem; čistotou a nevinností, láskou k Bohu a k bližnímu

svému, abychom co den Tvé dobrotě nápodobeni byli.

Dej nám, ó nejsladší Ježíši, s pokladu Srdce svého, moudrosti a umění, bychom se žádné lhostejnosti a nevšímavosti u víře nepoddali, ale ve víře pevni jsouce jako dítky jediné spasitelné církve v poznání svaté pravdy pokračovali a svým dobrým chováním nepřátele naše porážeti mohli.

Zároveň buď nám Srdce Tvé záštitou v zármutku, ochranou v pokušeních, potěšením ve všem soužení a tísních tohoto života; uděl nám tu milost vždy v Tvém nejpokornějším Srdci pravý pokoj naleznouti, ze všech úkladů šťastně vyváznouti a jedenkráte po ukončeném boji od Tebe do věčné slávy uvedenu býti.

Ale i k Tobě, nejblahoslavenější Panno Maria, Matko Boží, Matko naše, s dětinnou důvěrností se obracíme a Tvému nejčistšímu Srdci se vším se zasvěcujeme a odevzdáváme s tou prosbou, ochraň nás ode všeho zlého a přispěj nám k tomu, bychom co den ctnostněji živu byli a s Tebou spojeni v milování Srdce nejsvětějšího prospívali a tím se hodni učinili jednou odpočinouti na Srdci Syna Tvého, našeho božského Vykupitele. Tak budiž — tak se staň. Amen.

Růženec k uctění nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše.

Ve jménu Otce i Syna atd. Věřím v Boha Otce... Sláva Otci i Synu i Duchu svatému, jakož byla na počátku, i nyní i vždycky a na věky věkův. Amen. Otče náš... Zdrávas Maria... a k tomu přidej: Ježíši, rač víru v nás utvrditi. Zdrávas Maria... a k tomu přidej: Ježíši, rač naději v nás upevniti. Zdrávas Maria... a k tomu přidej: Ježíši, rač lásku v nás roznítiti.

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému atd.

První desátek.

Modlíme se:

Milování nejhodnější Ježíši, rozvažuji-li sobě o lásce Srdce Tvého a dobrotě a laskavosti ku hříšníkům, tu nabývá srdce mé potěchy a důvěry, že mne, ačkoliv jsem nesčíslněkráte zhřešil, na milost přijmeš, a mnou, jenž hřích teď nenávidím, nepohrdneš. Proto k Tobě zkroušeně volám: odpusť mi mé provinění, neb chci raději umříti nežli opět Tebe urážeti; chci jen proto živu býti, abych Tě milovati mohl.

Ježíši, v Tebe věřím, Ježíši, v Tebe doufám, Ježíši, Tebe nade všecko miluji; z lásky k Tobě miluji bližního svého, jako

sebe samého, nepřátelům ze srdce odpouštěje a jim dobře čině.

Otče náš . . potom místo Zdrávas Maria desetkrát „Ó nejsladší Srdce Ježíše, dejž, ať Tě miluji vždycky více a vždy plním nejsvětější vůli Tvou . . .“ Sláva Otci atd.

Druhý desátek.

Modleme se:

Ó můj Ježíši, oslavuji Tvé pokorné Srdce a vzdávám Tobě díky za to, že mi za příklad slouží; neb jím netoliko vyzýváš mě pokorným býti, ale učíš mne Tvou ponížeností Tebe následovati. Ó já nevděčný! prosím Tě, odpusť mi, neb již chci odložiti všelikou pýchu a touhu po marnosti a chci Tebe v pokoře následovati; posilň mne a za to Tě budu věčně chváliti.

Otče náš . . . a potom místo Zdrávas Maria desetkrát: Ó nejsladší Srdce Ježíše . Sláva Otci

Třetí desátek.

Modleme se:

Obdivuji Tvé trpělivé Srdce a děkuji Tobě za nesčíslné důkazy trpělivosti ke mně. Stydím se za to, že já tak citlivý jsem, a

nerad kříže snáším. Ó dobrotivý Ježíši, vštip srdci mému pravou lásku ke kříži a soužením, abych Tebe až na Kalvarii následuje, k Tobě do věčné radosti přijat býti mohl.

Otče náš . potom místo Zdrávas Maria desetkrát: Ó nejsladší Srdce Ježíše . . . Sláva Otci

Čtvrtý desátek.

Modleme se:

Ó můj Ježíši, patřím na Tvé tiché Srdce, lekám se své nepravosti, že tak často malicherným slovíčkem, nepřívětivým pohledem svého bližního urážen bývám, že si na něho stěžuji a naň se hněvám. Ó drahý Ježíši, odpusť mi mou prchlivost, a dej mi tu milost, abych vždy tichého srdce byl a všem ze srdce odpustil.

Otče náš . potom místo Zdrávas Maria desetkrát: Ó nejsladší Srdce Ježíše . . . Sláva Otci

Pátý desátek.

Modleme se:

Ó můj Ježíši, jenž jsi cti a slávy celého světa hoden, stydím se za to, že jsem na

lidi vždy ohled brával, „co asi svět o mně řekne“, a z té příčiny, že jsem k Tobě tak vlažný a chladný byl. Ó můj Ježíši, dnes činím pevné předsevzetí, že ode dneška Tebe milovati a světem pohrdati chci, abych Tobě se zalíbil a s Tebou v radosti nebeské se radovati mohl.

Otče náš . potom místo Zdrávas Maria desetkrát: Ó nejsladší Srdce Ježíše . Sláva Otci

Závěrek.

Ó Maria, Matko Boží, vyžádej mi skrze Srdce své nejčistší pravou nábožnost k Srdci Pána Ježíše, abych všechny záležitosti srdce svého v něm ukládal a po všecky dny života svého jemu sloužil a jednou na něm věčně odpočinul.

Nejčistší Srdce Marie, budiž mou ochranou a mojí spomocnicí.

Modleme se:

Rozehřej, ó Pane, o to prosíme Tebe, ohněm Ducha svatého ledví i srdce naše, aby oheň lásky, kterýž Ježíš na svět přinesl a jím celý svět rozpáliti chtěl, nikdy v našich srdcích neuhasl, ale co den více v nich se vzmáhal, abychom Tobě sloužíce

zde na zemi na Srdci Spasitele svého si v nebi odpočinouti mohli. Amen.

Srdce Ježíšovo, láskou k nám plápolající,
Rozpal srdce naše láskou k Tobě.

Odprošení Srdce Pána Ježíše.

(Ke konci rozjímání.)

Ó božský Spasiteli Ježíši Kriste, Ty jsi se stal obětí na oltářích našich, anť ustavičně se obětuješ za nás svému nebeskému Otci.

Leč co musí Tvé nejsvětější Srdce pocítiti vidouc lhostejnost a nevšímavost, jakouž mnozí lidé úmyslně na jevo staví. S jakou ošklivostí hleděti musíš na ty křesťany, již Tvou svatyni tím znesvěcují, že k Tobě přicházejí se srdcem plným neřestí, s myslí roztržitou a že se u Tvé přítomnosti všetečně chovají.

Ó Spasiteli na nejvýš božské úklony hodný, ty býváš na trůnu Tvé lásky urážen, potupen, ano Tvá dobrota neslýchanou nevděčností zneužívána. Ó Pane můj! bolestně dojat nad urážkou Tobě v nejsvětější Svátosti učiněnou — padám na kolena svá v prachu ničemnosti své, abych Tebe poněkud usmířil a Tobě za přehrozné bezpráví zadost a náhradu učinil.

Ó nejsladší Ježíši! Kéž bych mohl ona místa, kde Tvé božské Srdce uráženo bylo, svými slzami skropiti ano svou krví je obmýti; kéž bych mohl své srdce za srdce všech lidí v oběť přinésti a je Tobě na vždy zasvětiti.

Však milování hodné Srdce Pána a Boha mého, tíží i mne ta hrozná myšlenka, že i já jsem k těm nevděčníkům přináležel, již Tebe v nejsvětější Svátosti oltářní uráželi!

Odpusť, — odpusť mi, můj dobrý Pane a Spasiteli! Ó jak rád bych svými slzami ony urážky a bezpráví, jež jsem Tobě způsobil, napravil; ano milerád bych i svůj život položil, nežli bych Tě znova hříchem uraziti měl.

Proto chceš-li mi život prodloužiti, prodluž mi jej jediné k tomu, bych mohl pravé pokání činiti. Tuto mou náhradu a pokornou prosbu spojuji s onou, kterouž Tobě Maria, matka bolestná, pod křížem přinášela vyprošujíc nám milost a odpuštění hříchů; spojuji ji s onou náhradou, kterouž jsi Ty, láskou a milosrdenstvím k nám hořící Srdce božské, na oltáři kříže za celé pokolení lidské Otci svému přinášelo a teď ustavičně na oltářích našich při oběti novozákonní přinášíš.

Ó Otče nebeský, vzhlédni milostivě na prosby svého jednorozeného Syna, jenž za nás bídné, ach! přebídné hříšníky se obětuje!

Skrze jeho zásluhy buď nám milostiv, učiň nás pravými kajícníky, popřejž nám stálost a setrvání v dobrém a jednou nechej nás odpočinouti na Srdci božském ve věčné blaženosti. Amen.

Korunka
ke cti nejsvětějšího Srdce Ježíšova.

℣. Bože, ku pomoci mé vzezři.

℟. Pane, k spomožení mému pospěš.

1. Ó můj nejlaskavější Ježíši! Když rozjímám o Tvém nejdobrotivějším Srdci a vidím je plné lásky a sladkosti k hříšníkům, naplňuje se Srdce mé radostí a nezvratnou důvěrou, že mne milostivě přijmeš. A jak často jsem zhřešil! Avšak nyní oplakávám hříchů svých a v ošklivosti je mám jako Petr a kající Magdalena, protože jsem jimi urazil Tebe, nejvyšší dobro. Ó popřej i mně odpuštění všech hříchů mých! Kýž raději umru, o to Tě prosím pro Tvé nejsvětější Srdce, než abych Tě zase urazil; žil bych však rád jediné proto, bych mohl Tvou lásku opětovati.

Otče náš a 5kráte Sláva Otci.

Sladké Srdce mého Ježíše, dej, abych Tě víc a více miloval.

2. Velebím, ó Ježíši, Tvé nejpokornější Srdce a děkuji Tobě, že dávaje mi je za příklad nejen mocně mne vybízíš, abych ho následoval, nýbrž i svým mnohonásobným pokořením mi cestu k tomu ukazuješ a urovnáváš. Ó jak jsem byl nemoudrým a nevděčným! ó jak daleko jsem zabloudil! Odpusť mi! Pryč se vší pýchou! Chci Tebe od této chvíle s pokorným srdcem i v pokoření následovati, bych nalezl pokoje a spásy. Posilni mne a budu Tvé nejsvětější Srdce věčně chváliti a velebiti.

Otče náš, 5kráte Sláva Otci a 1kráte Sladké Srdce.

3. Podivuji se, ó můj Ježíši, Tvému nejtrpělivějšímu Srdci a děkuji Tobě za tak mnohé podivuhodné příklady nepřemožitelné trpělivosti, jež jsi nám zanechal. Lituji, že mi tyto příklady až dosud marně vytýkaly mou neobyčejnou choulostivost, kteráž i nejmenší utrpení snášeti se zpěčuje. Ó můj nejlaskavější Ježíši, vlej do Srdce mého horlivou a stálou lásku k protivenství, ke kříži, k sebezapírání a k pokání, bych ná-

sleduje Tebe na horu Kalvarii s Tebou došel radosti nebeské.

Otče náš, 5kráte Sláva Otci a 1kráte Sladké Srdce.

4. Před Tvým nejmírnějším Srdcem, ó můj laskavý Ježíši, hrozím se svého Tvému tak nepodobného srdce. Každým slovem, každým posuňkem, každým stínem nějakého odporu již se rozčiluji a naříkám. Ach, odpusť mi výbuchy náruživosti a propůjč mi milosti, bych budoucně v každém protivenství Tvé stálé tichosti následoval a tak ustavičně svatého pokoje požíval.

Otče náš, 5kráte Sláva Otci a 1kráte Sladké Srdce.

5. Budiž chvála vzdána, ó Ježíši, Tvému velikomyslnému Srdci, jež nad smrtí a peklem zvítězilo a vší chvály hodno jest. Jak však jsem více než kdy zahanben, vida srdce své tak malomyslné, že se bojí každé zpozdilé řeči a zastrašeno bývá bázní lidskou. Avšak ode dneška tomu tak nebude. Prosím Tě vroucně, dej mi zmužilosti a síly, bych s Tebou bojoval a zvítězil na zemi a pak radostné vítězství s Tebou slavil na nebi.

Otče náš, 5kráte Sláva Otci a 1kráte Sladké Srdce.

Obraťme se k Marii, víc a více se jí zasvěcujíce a důvěřujíce v její mateřské Srdce rceme jí:

Prosím Tebe, ó vznešená Matko Boží a Matko má, Maria, pro veliké přednosti svého nejsladšího Srdce vyžádej mi pravé a stálé pobožnosti k nejsvětějšímu Srdci Ježíše, Syna svého, bych se všemi myšlenkami a city svými do tohoto Srdce ukryt všecky povinnosti své plnil a povždy, zvláště však dnešního dne Ježíši ochotně a pilně sloužil.

℣. Srdce Ježíšovo, hořící láskou k nám,

℟. Rozněť srdce naše láskou k Tobě.

Modleme se.

Duch svatý nás, prosíme Pane, oním ohněm rozněť, jejž Pán náš, Ježíš Kristus, z hlubokosti Srdce svého poslal na zemi, a chtěl, aby mocně se zapálil. Jenž s Tebou žije a kraluje v jednotě téhož Ducha svatého Bůh po všecky věky věkův. Amen.

Odpustky: 1. 300 dní pokaždé. 2. Plnomocné jednou za měsíc v libovolný den, koná-li se po celý měsíc. Podmínky: zpověď, svaté přijímání a modlitba na úmysl. sv. Otce.

Dodatek.

Kdo před svátkem nejsv. Srdce Pána Ježíše nebo v kteroukoli jinou dobu roční devítidenní pobožnost vykoná, dosáhne každého dne 300 dní odpustků, po vykonání pak sv. zpovědi a sv. přijímání odpustků plnomocných. (Pius VII.)

Odpustky mohou také duším v očistci přivlastněny býti.

Těm pak, kdož by celý měsíc červen zasvětili nejsv. Srdci, uděluje papež Pius X. tyto odpustky:

a) Plnomocné odpustky pro den 30. června v kostelích, kde se tato pobožnost konala po celý měsíc.

b) Odpustky 500 dní těm, kdož by pobožnost tuto jakýmkoli způsobem zvelebili, pro každý dobrý skutek za tím účelem vykonaný; plnomocné pak, kdykoli by přijímali nejsv. Svátost oltářní.

Všecky tyto odpustky lze přivlastniti duším v očistci.

OBSAH.

	Strana
Předmluva	5
Návod	7
Přislíbení Spasitelova	12
Den první	13
Láska nejsvětějšího Srdce Ježíšova	20
Den druhý	24
Láska nejsvětějšího Srdce při poslední večeři	31
Den třetí	35
Ježíš na hoře Olivetské	42
Den čtvrtý . .	46
Ježíš před nespravedlivými soudci	53
Den pátý . . .	58
Ježíš ukrutně bičován	63
Den šestý . . .	70
Ježíšovo bolestné trním korunování	77
Den sedmý	81
Na Ježíše těžký kříž vložen	89
Den osmý	95
Ježíše na kříž přibíjejí	103
Den devátý	107
Poslední slova Pána Ježíše a smrt jeho . . .	115
Modlitby k uctění svatých pěti ran Spasitele našeho	121
Litanie o nejsvětějším Srdci Ježíšovu	124
Modlitby k nejsvětějšímu Srdci Páně .	127
Modlitby ku sv. zpovědi a sv. přijímání	137
Vzbuzení nejpotřebnějších ctností	142
Modlitba k Ježíši trpícímu	142
Po sv. přijímání . .	143
Vzbuzení potřebných ctností	144
Díkůčinění . .	144
Pobožnost křížové cesty	146
Způsob zasvětiti se nejsladšímu Srdci Ježíšovu .	163
Růženec k uctění nejsvětějšího Srdce Pána Ježíše	166
Odprošení Srdce Pána Ježíše . . .	170
Korunka ke cti nejsvětějšího Srdce Ježíšova	172
Dodatek	176

I. O. G. D.